

Noorte hingamispäevakooli õppetükk

JUMALATEENISTUS

Juuli, august, september

2011

Toimetaja: Lyndelle Brower Chiomenti

Toimetaja abi: Shirlee J. Ingram

Toimetuskolleegium:

James Black

May-Ellen Colon

Kwabena Donkor

Falvo Fowler

Jonathan Kuntaraf

Armando Miranda

Julio C. Munoz

Tim Poirier

Luis A. Schulz

Bonita Shields

Gary Swanson

CQ (noorte hingamispäevakooli õppetüki ingliskeelne nimetus)
kirjutatakse seitsmenda päeva adventistide noorsoole ja nende
sõpradele üle kogu maailma.

Toimetajad: Andres Ploompuu, Õnne Jallai

Tõlge: Mall Kaaver

Küljendus: Indrek Ploompuu

Seitsmenda Päeva Adventistide Koguduste Eesti Liit, 2011

Tõsiasiad, mida peaksid teadma

CQ põhineb veendumusel, et Jumala Sõna pakub ümbermuutvat väge ning et rühmaõpe on üks tähtis viis selle väe kättesaadavaks tegemisel. CQ eesmärk on varustada seitsmenda päeva adventistide noorsugu pühendunud Piibliuurimiseks ühiste teemadega, mille üle siis hingamispäeviti hingamispäevakoolis arutleda. Paljud, kes kasutavad täiskasvanute hingamispäevakooli õppetükke, leiavad, et kuna CQ käsitleb samu teemasid, rikastab see lisamaterjalina õppetükkide õppimist ja arutelu.

Umbes nelisada noort adventisti teeb CQ-le igal aastal kaastööd. Sisukorrast peegelduv kaasalööjate suur hulk näitavad üle maailma kaasa löövate, teemasid loovalt ja individuaalselt käsitlevate inimeste suurt hulka ja mitmekesisust.

CQd kasutab umbes 72,500 inimest.

Piibliuurimist puudutavada näpunäited

1. Ava Piibli õppimiseks palve kaudu oma mõistus Püha Vaimu juhtimisele.
2. Piibli salmid, millel põhineb iganädalane õppetükk, on antud pealkirjade järel sulgudes rasvases trükis. Lugege läbi kõik antud salmid.
3. Vastava nädala Piiblisalmid on tavaliselt jagatud teemapealkirjadeks. Neid lõike õppides loe hoolikalt läbi pealkirjas rasvases trükis toodud Piiblisalmid enne, kui loed pealkirjade all olevaid kommentaare.
4. Loe nädala juurde kuuluvaid teisi lõike selle vaatenurgaga, mille oled saanud Piiblisalmide isiklikust uurimisest.
5. Pea meeles Piiblikooli juhise iga lõigu eesmärki:
 - “Sissejuhatuse” on mõeldud sinu huvi äratamiseks ning sinu tähelepanu keskendamiseks nädala teemale.
 - “Logos” suunab sind otseselt nädala Piiblisalmide juurde.
 - “Tunnistus” esitab Ellen G. White’i lähenemisnurka õppetüki teemale.
 - “Tõend” läheneb õppetükis tõstatunud küsimustele ajaloolisest, teaduslikust, filosoofilisest või teoloogilisest vaatenurgast.
 - “Kuidas siis” arutleb selle üle, mida tähendavad õppetüki mõisted igapäevases elus.
 - “Arvamus” on isiklik vaatenurk õppetüki kohta, mõeldud ergutama mõtetevahetust ja arutelu.
 - “Uuring” pakub lugejale rea loovaid viise, mil moel kõnealuse õppetüki teema üle mõelda.

CQ ja kogudus

CQ on Peakonverentsi heakskiidu saanud Piibliuurimis-juhis täiskasvanud noorte vanuserühma jaoks. See toetab Seitsmenda Päeva Adventistide Koguduse uskumusi. Siiski pole selle sisu mõeldud koguduse ametlikuks häälekandjaks.

Jumalateenistus I. Moosese raamatus: kahte liiki jumalakummardajad

“Siis Jaakob ärkas unest ja ütles: “Issand on tõesti selles paigas, mina aga ei teadnud seda!” Ja ta kartis ning ütles: “Küll on see paik kardetav! See pole muud midagi kui Jumala koda ja taeva värav!” (1Ms 28:16, 17).

Hingamispäev, 25.juuni

Sõnatus

Sissejuhatus — Ps 150:6

Koomilised sketšid Disney filmidest, reipad ukulele etteasted ning kirglike sõnakunstnike poolt retsiteeritud sõnad täidavad tänase talendijahi. Isegi mina, amatööri täielik kehasus, ei suutnud vastu panna võimalusele jagada endast üht väikest osa. Soovin siiski, et oleksin rohkem harjutanud. Kuid nüüd on oleksite jaoks juba liiga hilja. Pärast neid on minu kord.

Ärevuses, et mu meelerahu kaob, vaatlen ma nelja neidu laval. Kõik nad kannavad tumedaids teksaseid ja musti pluuse. Neiud rivistuvad kuulajate ette ja kummardavad pea. Algab muusika. Üks tüdruk astub ette. Täiuslikus sünkroonsuses taustahelidega hakkavad tema käed graatsiliselt liikuma, luues laulusõnadele vastavaid “märke”. “Issand õnnistagu” kõmistavad kõnelejad. “Issand õnnistagu” anuvad tüdruku käed. Lugu laieneb. Tüdruku žestid intensiivistuvad. Tema käsi-varred ja käelabad haaravad ja vormivad tema ees olevat õhku. Meeldival ja veenvalt maalib ta lüürika märkide keelde. Sedamööda, kuidas muusika kulmineerub, võidutseb esimese salmi lõpu kirglik koor ning kolm ülejäänud neidu astuvad ette, peatuvad ja sirutavad käed kõrgele tajutava žestina sõnatuks hüüatuseks: “Issand õnnistagu mu hinge, oo Issand õnnistagu!”

Ühises mõttes ja ühtses vaimus hüüavad nad Issanda poole ja tänavad Teda Tema headuse eest. Ma vaatan, kuidas nad panevad kogu hinge mõnesse nappi ülistushetkesse; ja ma soovin olla seal koos nendega. Ma tahan ülistada Jumalat nii nagu väljendatakse, kogu hingest. Selline on tõeline ülistus. See on pühade käte ülestõstmine. Mu südamesse tungib katkend psalmist: “Laulge Issandale, kõik maailm!” (Ps 96:1) “Armuline on Issand!” (116:5).

Laul ja esitus saavad liiga kiiresti läbi. Välgukiirusel, silmapilguga saab õhtu otsa ja me kõik suundume tagasi oma ühikatuppa, juteldes sellest, kui kena eten-dus oli. Kuigi elu ei kõhkle meid jällegi endasse haaramast ning muusika ja mälestused mattuvad peagi kodutööde kuhja ja mõistatusliku sööklatoidu alla, ei olnud

laul “lauldud” asjatult. Ülistushetked, kuigi lühikesed, on nagu linn mäe peal ja pinnasesse segatud sool. Südamesttulev Jumala kummardamine kütkestab teisi ja suunab edasi. See annab elule maitse ja mõtte. “Kõik, kellel on eluõhku, kiitku Issandat!” (Ps 150:6). Kui me sellel nädalal õpime kahte liiki jumalakummardajatest, mõtle hetkeks, milline liik iseloomustab sind.

Melissa Breetzke, Entre Rios, Argentiina

Saatesõna: “Laul ei olnud “lauldud” asjatult.”

Pühapäev, 26. juuni

Meid tehti jumalakummardajaiks

Logos — 1Ms 3:1-13; 4:1-4; 6:1-8; 12:1-8; 22:1-18; 28:10-22; Tt 1:2

Saatuslik pattulangemine (1Ms 3:1-13)

Piibli päris algusosa (1Ms 1. ja 2 ptk) ja päris lõpuosa (Ilm 21. ja 22. ptk) kirjeldavad Jumala kuningriiki kohana, kus valitseb Jumala tõeline kummardamine. Kõik, mis nende vahele jääb, maalib pildi konfliktist, mis vastandab Jumala ja loodud olevused, kes tahavad, et kummardataks neid. Vaenlane rõhub jätkuvalt oma isekatele ambitsioonidele ja enesekummardamise eest hoolitsemisele. 1Ms räägib, kuidas Aadam ja Eeva tema valede võrku langesid. Sellest saatuslikust langemisest alates on inimkonda laastanud võitlus, kas kummardada Jumalat või siis iseennast. Sellest peale näeme kahte väga erinevat liiki jumalakummardajaid – tõeline kummardamine põhineb usul ja väärkummardamine põhineb tegudel.

Nihkesse läinud kummardamine (1Ms 4:1-4)

1Ms teeb selgeks, et patt viib surma. Konflikt Kaini ja Aabeli vahel tekkis jumalakummardamise eesmärgi ja funktsiooni vääritlemisest. Kain ei võtnud Jumala korraldust tõsiselt. Ta mõtles, et ta võib asendada Jumala nõudmised omaenda ideedega. Tema ohvrit ei võetud vastu ja nii algas vastuolu, mis viis venna tapmiseni. Selline stsenaarium tõstab esile tähtsa tõsiasi. Kummardamine kõneleb Jumalast ja Temale au andmisest. Siis, kui me kummardame Jumalat, peame küsima, kas me tegelikult ohverdame Talle seda, mida Ta meilt nõuab või kas me lihtsalt toimime tuju järgi. Jumalakummardamine tähendab oma patuste ambitsioonide minnalaskmist ja Jumala külge klammerdumist. Kummardamine räägib meie usust Temasse. Me ei saa iialgi hakata Jumalat kummardama siis, kui me usume, et meie head teod mõistavad meid õigeks, sest “kõik meie õigused on määrdunud riide sarnased” (Js 64:5).

Maad täitev kurjus (1Ms 6:1-8)

Jumala rahvas abiellus uskmatautega, kes panid nad Jumalat hülgama. Seega võttis maad äärmine kurjus ning Jumal esitas oma erilise kutse Noale. Loe 2Pt 3:5, 6. Peetrus ütleb, et inimesed meelega unustasid Jumala Sõna. Tõeline kummardamine hõlmab meelepidamise ja Tema töotustest kinnihaaramise. Tõde

Tema iseloomust peab meie mõtetes olema alati tähtsaim. Just sellepärast ütleb Paulus: “Ma suren iga päev” (1Kr 15:31).

Õnnistus kõigile (1Ms 12:1-8)

Piibli õpetajana küsisin ma oma õpilastelt tihtilugu, kas nad olid kummardanud Jumalat mõnes teises kristlikus rühmituses? Kiiresti saime kirja teiste konfessioonide nimed, keda nad olid külastanud. Järgmisena küsisin, kuidas nad ennast nendes kogudustes tundsid. Üks inimene ütles: “Tundsin, nagu oleksin vaenlase rindejoone taga.” See on siiski viga. Paljudel inimestel on mulje, et Jumal soovis päästa ainult iisraellased. Kui uurime 1Ms 12, mõistame aga, et Jumalal oli plaanis omada “äravalituid” (erilist) rahvast, kes annaks edasi Tema armastust ja tooks teisi selle juurde. Aabrahami kutsest mõistame, et kavatsuste kohaselt pidi kogu loodu hakkama teenima Jumalat ja saama Temast õnnistatud. Ta ei taha, et keegi hukkuks (2Pt 3:9). Niisiis peaks meie jumalakummardamine olema kaasaarvav ja vastuvõetav, tooma teisi Jumala juurde.

Usk tugevneb kummardamise kaudu (1Ms 22:1-18)

Lugu Aabrahamist ja Iisakist paljastab jumalakummardamise kohta ühe suurima tõe. Loe Jh 8:56. Aabraham ei näinud oma silmaga Kristust, nii et kuidas seda salmi mõista? Aabraham tahtis tunda Jumalat. Siiski otsustasid tema ja Saara, et nad ei oota poega, kelle Jumal oli neile töötanud. Jumal aga ei loobunud neist. Ta andis Aabrahamile veel ühe proovikivi. Ta käskis Aabrahamil ohverdada oma poeg. Milliseid ühiseid jooni näeme Iisaki ja Kristuse juures? Mõlemad olid valmis olema ohvriks. Mõlemad kandsid seljas puud, millel nad pidid hukkuma. Pöördepunkt saabus aga siis, kui Aabraham tõstis noa, et tappa Iisak. Just siis oli varuks oinas, ning Jumal andis korralduse, et Aabraham ei puudutaks oma ainsat poega. See kogemus oli osa juhi väljaõppest, kuid mitte ainult. Südamevalu kaudu, mis tulenes nõustumisest tappa oma ainus poeg, koges Aabraham sarnast valu nagu pidi kogema Jumal oma Poega siia maailma surema saates. Seega osutab Jh 8:56 sellele, et Aabraham tegelikult nägi Kristuse aega. Enamgi, Aabraham õppis, et tõeline kummardamine tähendab kõige allutamist Jumalale. Samasuguse õnnistuse saame meie siis, kui me Jumalat kummardame. Kummardamine valmistab meid ette ülesanneteks, mida me Jumala soovi kohaselt peame täitma.

Jumal kannab hoolt (1Ms 28:10-22)

Jaakob sai kogemuse Jumalaga sel moel, mis meenutas talle tema vajadust ja tõde, et Jumal hoolitseb. “Redel oli nähtav kujund tegelikust ja katkematust suhtlemisest taevas oleva Jumala ja maa peal oleva Tema rahva vahel” (Piibli kommentaarid; SPA poolt välja antud, 1. kd, lk 382). Selle kogemuse tõttu andis Jaakob vande, et ta sõltub Jumala väest ning annab Temale kümnenda osa õnnistustest, mida ta saab.

Kümnise andmine on jumalakummardamise üks viis. See annab meile võimaluse usaldada, et Jumal kannab hoolt ning tunnistada, et Temal on tõepoolest kontroll asjade üle. Loe Ml 3:10. Meil tuleb alati hinnata Jumala headust ja vendlust. Meil tuleb kaasinimestele teatavaks teha, et Issand kannab hoolt. 1Ms maa-

lib pildi nihkesse läinud jumalakummardamisest, meenutab aga peatükk-peatüki kaupa ikka, kus on jumalakummardamise tegelik koht. Kummardagem Teda, kes tegi taeva ja maa.

REAGEERI

1. Milliseid õnnistusi oled jumalakummardamise kaudu saanud?
2. Milline on meie osa jumalakummardamisel? Milline on Jumala osa?
3. Kas on olemas üks õige jumalakummardamise vorm? Juhul kui jah, siis miks ja mis see on? Juhul kui ei, siis miks mitte?

Gregory S. Taylor, Indianapolis, Indiana, USA

Saatesõna: "Kummardamine valmistab meid ette ülesanneteks, mida me Jumala soovi kohaselt peame täitma."

Esmaspäev, 27. juuni

Oma usalduse rajamine Temale, kes meid lõi

Tunnistus — 1Ms 3:1-13

"Keset paradiisi, elupuu lähedal, paiknes hea ja kurja tundmise puu, mis pidi proovile panema meie esivanemate kuulekuse, usu ja armastuse. Aadam ja Eeva võisid vabalt süüa kõigist teistest puudest, kuid selle vilja keelati neil surma ähvardusel maitsmast. Saatan võis neid kiusata, kuid siis, kui nad oleksid proovile vastu pidanud, ei oleks tal nende üle enam mõjujõudu olnud ja nad oleksid olnud igavesti Jumala kaitse all." (Patriarhid ja prohvetid, lk-d 46-49.)

"Meie esivanemaid hoiatati ähvardava ohu eest. Taevased käskjalad rääkisid neile langemisest ja saatana salaplaanidest neid hukutada... Inglid hoiatasid inimesi Saatana petlike püüniste eest. Niikaua, kui inimesed jäävad kuulekaks Jumalale, ütlesid inglid, ei saa kiusaja neile mingit kahju teha, sest neile saadetakse vajaduse korral appi kasvõi kõik taeva inglid... Inglid olid Eevat hoiatanud, et ta igapäevast tööd tehes oma mehe juurest ei lahkuks... Kuid meeldivast tegevusest haaratuna eemaldus Eeva mehest. Märgates, et ta on üksi, tajus Eeva ohu ligidust, ent peletas kartuse eemale mõttega, et tal on küllalt tarkust ja jõudu kurja ära tunda ja sellele vastu seista. Inglise hoiatusest hoolimata astus ta keelatud puule ligemale ning jäi seda uudishimulikult imetlema. Vili oli tõepoolest väga kaunis ning ta imestas endamisi, miks oli Jumal neile keelanud seda süüa. Nüüd sai kiusaja võimaluse rääkida. Otsekui Eeva mõtteid lugedes küsis ta süütult: "Kas Jumal on tõesti ütelnud, et te ei tohi süüa mitte ühestki rohuaiast puust?" Eeva hämmastus ja lausa võpatas, kuuldes justkui oma mõtete kaja... Selle asemel, et keelatud paigast põgeneda, jäi Eeva kõnelevat madu kuulama... Madu seletas, et siis kui nad selle puu viljast söövad, tõuseb nende elutaju ja avardub vaateväli... Kui ta "nägi, et puust oli hea süüa, ja see tegi ta silmadele himu, ja et puu oli ihaldusväärne, sest see pidi targaks tegema, siis ta võttis selle viljast ja söi." (Samas, lk-d 53, 54, 56.)

REAGEERI

1. Mida tegi Eeva valesti, kui Saatan teda kiusas? Kus Piiblis kirjeldatakse seda, kuidas Saatan kiusas Jeesust? Kuidas Ta kurjale vastu seisis?
2. Mida õpetab pattulangemine meile jumalakummardamisest?

Kimberly Phillips, Laurel, Maryland, USA

Saatesõna: "Puu oli ihaldusväärne..."

Teisipäev, 28. juuni

Ärge laske Jumalal muutuda tundmatuks

Tõend — 1Ms 4:1-7

1865. aasta novembris sai leedi Trichborne kirja oma surnud pojalt, kelle laev oli uppunud Atlandi ookeanil 11 aastat tagasi. Äkitselt oli siiski ilmnenud ime ning vaimustunud leedi Trichborne saatis kiiresti raha selleks, et tema poeg saaks koju naasta. Koju jõudnud, selgus, et Joosep oli tohutult muutunud. Kord tume-dajuukseline noormees oli nüüd paks valgete juustega mees. Samuti ei osanud ta rääkida prantsuse keelt, mida ta lapsena õppinud oli. Kõigest hoolimata tunnistas leedi Trichborn ta omaks ning andis talle määratud rahaosa. Ehkki paljud pere-liikmed olid veendunud, et mees oli pettur, läks meeleheitel naine hauda usuga, et tema poeg oli koju tulnud. Pärast naise surma kuulutati tema "poeg" petiseks ja viidi kohtu ette.

Jah, vana naine oli kergeusklik. Kuid paljud meist on kergeusklikud siis, kui kõne all on Jumala kummardamine ja mõistmine, kes Ta üldse on. Kas me tun-neme oma elus ära Tema tahte? Mõtles Kainile, maailma esimesele mõrtsukale. Tema elu olnuks vägagi teistsugune siis, kui ta rajanuks tugeva suhte Jumalaga! Miks ta ei teadnud, et tema ohver ei ole Jumala silmis vastuvõetav? Kas ta teadis, aga ei hoolinud? Kas ta tundis seda isikut, keda ta enda meelest kummardas? Kas Kain reageerinus nii ägedalt siis, kui ta mõistnud Jumala poolt soovitud ohvrit ja lunastusplaani?

Sedamööda, kuidas püüame avastada, kes on Jumal ning luua Temaga sidet, õpime rohkem tundma, kes Ta on ja missugust kummardamist Ta väärrib. Siis aga, kui me ei püüa välja selgitada Jumala tõde, siis langeme Kaini sarnaselt lõksu püüdes Jumalat kummardada sel viisil, mida meie parimaks peame. Võibolla on sellepärast nii paljud inimesed lahkunud osadusest Jumalaga või pole kunagi osadusse astunudki. Nad usuvad, et õige usk toetub mitte armule, vaid tegudele. Ärge vedage ennast ninapidi, tehes sarnaselt Kainile midagi Jumala olemuse vastu. Ärge moonutage jumalakummardamist millegi sellise tegemisega, mida teie soovite. Juhul, kui tahame Jumalale meeldida ja kummardada Teda, peame looma Temaga suhte, mis võimaldab meil ära tunda Tema iseloomu ja Tema korraldusi. On tõepoolest kahte liiki jumalakummardajaid – neid, kelle kummardamine põhineb sellel, mida nemad soovivad, ja neid, kelle kummardamine põhineb Jumalal, keda nad armastavad ja hästi tunnevad.

Juhul, kui õpime maailma esimese mõrtsuka hoiatavast näitest ja ka leedi Trichborniga juhtunust, siis täidab meie elu Kristus ja Tema täielik kummardamine.

Nicholas John Reichert, Berrien Springs, Michigan, USA

Saatesõna: "On tõepoolest kahte liiki jumalakummardajaid."

Kolmapäev, 29. juuni

Vajalikud sammud selleks, et usus kummardada

Kuidas siis — 1Ms 12:1-8; 22:1-18.

Jumal käskis Aabrahamil lahkuda oma kodumaalt ja oma rahva hulgast ning minna tundmata maale. Jumal töötas Aabrahamile, et Ta teeb temast suure rahva ja õnnistab teda.

Kujuta ette, et sul tuleb lahkuda ainsast kodust, mis sul üldse on olnud, paigast, kus leidsid igapäevase turvatunde. Kujuta ette, et sul tuleb lahkuda oma rahva hulgast ja oma kultuuri-piirist. Oled sa seda teinud? Teed sa seda praegu? Märkad 1Ms 12:4, et Aabraham ei esitanud Jumalale küsimusi selle kohta, kuhu ta läheb ja mida ta saab siis, kui ta sinna jõuab. Seevastu tegi ta (ilma kahtluse varjunditagi) nii, kuidas Issand oli suunanud. See pilt ehtsast usust olgu näide meie kummardamise alustest. Aabraham usaldas Issandat ja kummardas Teda ustavalt.

Sageli on meie elus tegureid, mis panevad meid kahtlema oma usus ja seavad kahtluse alla Jumala armu. Krediitkaardi võlad, töölt vallandamine, halvad eksamitulemused, abielulahutus, kehaline või vaimne haigus võivad usku nõrgendada. Nii et, kuidas saame oma usu uuesti seada Jumala kummardamise rõõbastele? Siinkohal mõned mõtted:

Palu ilma kahtlemata, et Jumala tahe teostuks. Mõnikord palume midagi, ilma usaldamata, et see on Jumala tahtmine või ilma uskumata, et Jumal meid üldse kuuleb. Pidagem siiski meeles 1Jh 5:14, 15: "Ja see ongi see julgus, mis meil on tema ees, et kui me midagi tema tahtmist mööda palume, siis tema kuuleb meid. Kuna me teame, et ta meid kuuleb, mida tahes me paluksime, siis teame ka, et meil on käes need palved, mis me oleme temalt palunud".

Usalda Jumala Sõna. Usu seda, mida Ta sulle ütleb. "Piibel ja ainult Piibel olgu meie usu alus, ainus ühtsuse side; igaüks, kes kummardub uurima Tema püha Sõna, viiakse Temaga kooskõlla. Meie oma vaated ja mõtted ei peaks meie ajendeid kontrollima. Inimene on ekslik, kuid Jumala Sõna on eksimatu." (Valitud kuulutused, 1. raamat, lk 416).

Raja oma tegevus usule. Jumal paneb proovile meie usu Temasse. Sellepärast usalda, et Jumal on alati sinuga ning tegutse selle usu kohaselt, mis sul Temasse on.

REAGEERI

1. Mis sa arvad, miks me vangume oma usus siis, kui oleme keerulises olu-

korras?

2. Mil moel väljendame veel oma usku Jumalasse?

Jeffrey Georges, Miami, Florida, USA

Saatesõna: "Usalda, et Jumal on alati sinuga ning tegutse selle usu kohaselt, mis sul Temasse on."

Neljapäev, 30. juuni

Kaini sarnased kristlased

Arvamus — 1Ms 4:1-6

Kaini käimine Jumalaga meenutab pahatihti seda, mil moel meie kui kristlased oma elu elame.

Kain uskus Jumalat (1MS 4:3).

Ta kasvas üles kristlikus peres selle moraali ja väärtuste keskel (1Ms 4:1).

Ta tundis Jumalat ja lunastusplaani (Patriarhid ja prohvetid, lk 71.)

Ta oli kõva, edukas töömees, andis Jumalale osa oma õnnistustest (1Ms 4:3).

Ta täitis Jumala korraldust tuua Jumalale tänuohvriks maa uudsevili (1Ms 4:3; Patriarhid ja prohvetid, lk 71.)

Ta astus Jumala ette Teda kummardama (1Ms 4:3).

Ometi eiras Kain ühte asja: ta ei ohverdanud oma Päästja suremise sümbolit. Ta mõistis oma vajadust väljendada usku Kristuse veresse töötusena lepitada tema patt, kuid selle asemel valis ta iseendast sõltumise. "Ta tõi oma ohvri Jumalale otsekui meeleheaks, lootes sellega tagada Jumala heakskiitu." (Patriarhid ja prohvetid, lk 72.) Kain oli andnud Jumalale peaaegu et kõik. Kain ei olnud andnud Talle mitte midagi.

Elame ajastul, mil paljud ütlevad meile, et on OK olla kristlane nii nagu Kain. Niikaua, kui me usume Jumalat, niikaua kui me teame, mis on õige, niikaua kui käime kirikus, niikaua kui oleme head inimesed, oleme päästmise lainel. Kuuleme, et meid saab päästa kurjast, mida me ei ole teinud. Kuid Kaini näide paljastab, et siis, kui me ei tunnista oma meeleheitlikku vajadust Lunastaja järele, oleme kadunud. Juhul, kui me ei anna Jumalale 100% kõigest, mida teeme ja kes oleme, anname Talle 0%.

Me oleme pattu teinud ja keegi peab selle eest surema: kas Tall või meie. Nii nagu Kain, võime näidata, kui õilsad isikud oleme, ja ikkagi mitte tunnistada oma vajadust Päästja ja Issanda järele, ning me sureme. Või võime valida tunnistada, et me vajame Talle, ning me elame.

"Issand, aita mind tunnistada oma vajadust Sinu vere järgi igal päeval. Aita mind mitte toetuda enda kummardamisele, oma annetustele, oma heategudele või oma teadmistele. Aamen."

REAGEERI

1. Kuidas muudab Talle vere omakstunnistamine meie elu kristlastena?

2. Kaini näite varal, kuidas peaksime tooma oma teod Jumala ette?
3. Miks sa ei alluta end täielikult Jumalale?

Dustin Serns, Vancouver, Washington, USA

Saatesõna: “Kuuleme, et meid saab päästa kurjast, mida me ei ole teinud.”

Reede, 1. juuli

Siduda ennast oma taevase Isaga

Uuring — IMs 28:16, 17

JÄRELDA

Jumal – täiuslik headus, armastus ja pääste – väärrib meie kummardamist! Kummardamine saab toimuda mitmel moel. Saame tulla Jumala ette nii, et jääme ikkagi lootma enesele (nagu ka Kain seda tegi) või võime kummardada täies alistuvuses nagu kummardas Aabraham. Kummardamine ei keskene sellele, mida peaks Jumal meie eluga tegema vastavalt meie ettekujutusele. Kummardamine tähendab suhtlemist oma taevase Isaga, kes armastab meid piiritult ning kes soovib omada lähedast isiklikku sõprust meiega. Kummardamine süvendab meie sidet Jumalaga ja valmistab meid ette rõõmsaks eluks, mis Jumalal meie jaoks on.

MÖTLE JÄRELE

- Võta aega olla loomulikul lainel ja luba sellel lainel kujundada sinu jumalakummardamise kogemust Loojaga.
- Meisterda redelike, sarnane sellele, mida nägi Jaakob unenäos, et see meenutaks sulle, et Jumal soovib omada pidevat isiklikku suhet oma maaapealse rahvaga.
- Kuula mingit Jumalat kummardama õhutavat muusikapala ning lase Jumalal sinuga selle pala kaudu rääkida.
- Pane kirja oma kummardamis-kogemusi, nii häid kui halbu, ja kõnelgu need sulle sellest, kuidas edaspidi muuta oma Jumalaga koos olemise aega.
- Õpi Piiblist pähe mõni salm, mis räägib sellest, kuidas Tema väärrib meie kummardamist.
- Arutle sõpradega selle üle, kuidas on usk seotud jumalakummardamisega.
- Kirjuta lugu Aabrahami sõprusest Jumalaga kaasaegses variandis.

SEOSTA

- Psalm 29; Psalm 95; Psalm 100; Jesaja 19:13.
- Raamatust Kristuse tähendamissõna peatükid “Kaks kummardajat”, lk-d 150-163 ja “Talendid” lk-d 325-365.
- Philip Yancey, *Reaching for the Invisible God*.

Christy Yingling Gusse, Conroe, Texas, USA

Jumalateenistus ja Egiptusest väljaminek: saada aru, kes on Jumal

“Mina olen Issand, sinu Jumal, kes sind tõi välja Egiptusemaalt, orjusekojast. Sul ei tohi olla muid jumalaid minu palge kõrval!” (2Ms 20:2, 3).

Hingamispäev, 2. juuli

Üks jumalatest või üks Jumal

Sissejuhatus — 2Ms 20:2, 3

Sõnu üks mingi ja üks ainus kasutatakse sageli ebatäpselt. Näiteks, kui üks mees leiab ühe naise, kellega ta tahab koos olla kogu oma ülejäänud elu, viitab ta temale sageli kui “ainsamale”. Juhul, kui ta viitaks temale umbes nii, et “ta on lihtsalt üks mingi naine”, annaks ta mõista, et tema erilises huviorbiidis on rohkem kui üks naine. Kujuta ette, milliseid probleeme ta siis endale tekitaks!

Ajaks, mil Iisraeli lapsed lahkusid Egiptusest, ei olnud nad kummardanud Jumalat enam nii pühendunult nagu pidanuksid. Tegelikult olid paljud Ta päris unustanud, ja kuna nad olid pikalt elanud Egiptuses, kus teeniti paljusid jumalaid, oli ühe tõelise Jumala väärtus nende silmis tähtsuse kaotanud. Seetõttu oli vaja protsessi, mille käigus Jumal ennast neile taastutvustada saaks. 2Ms raamatus oleme tunnistajateks selle protsessi algusele ja kaasnevatele kasvuraskustele.

Üks põhikontseptsioon, mida Jumalal oli vaja iisraellaste mällu vajutada, oli tõsiasi, et Tema üksi oli Jumal. Selleks Ta näitas, kui tohutult erinev oli Ta igast teisest väidetavast jumalast.

Tänapäeval on ikkagi veel palju inimesi, asju ja mõttekäike, mis tõmbavad meie tähelepanu ja võimutsevad meie elus ning paljusid neist võib üsnagi hästi pidada üheks mingiks jumalaks. Meie arusaamine sellest, kes Jumal on, mõjutab oluliselt meie Jumala kummardamist. Mõned ütlevad, et Ta on mingi koht. Teised, et Ta on kogemus või tunne. “Iga religiooni südames on ühel või teisel viisil kompromissitu pühendumine sellele, et ära määratleda, kes on Jumal, et ära määratleda elu eesmärk.” (Ravi Zacharias, Jesus Among Other Gods.)

Adam Ramdin, Nottingham, England

Saatesõna: “Meie arusaamine sellest, kes Jumal on, mõjutab oluliselt meie Jumala kummardamist.”

Tõend — 5Ms 29:29

Käesoleva nädala pealkiri on hämmastav. Kuidas me saame üldse mõista, kes Jumal on, kui Piibel viitab tõsiasjale, et kõige täiemal kujul tajume Tema olu taevas, kus ei ole pattu. Jumal on meist niipalju üle ja kõrgem, et taipad: ei ole mitte midagi, mida saaksime teha, et Teda tundma õppida, kui Tema ise ei valiks ennast meile ilmutada.

C. S. Lewis seletas oma raamatus Lihtsalt kristlus: minu argumendid Jumala [meiepoolset] tunnetamatust väitega, et Jumala niiöelda dimensioonid on fundamentaalselt teised (sellest raamatust 24. ptk, “Kolme-isikuline Jumal”). See on midagi seesugust, nagu me elaksime kahedimensioonilises maailmas ja oleksime suutelised võrdlema midagi lamedal, paberilehe, tasandil, Tema aga elab kolmemõõtmelises maailmas, palju keerulisemas reaalsuses. Meie nelinurk on Tema kuup. Meie suudame näha ainult ühte esikülge, kuigi tegelikkuses on neid kuus. Tema tunnetamatutest omadustest hoolimata on tõepoolest oluline Teda mõista, selleks et Teda teenida, kas pole?

Siis, kui Paulus külastas Ateenat, sai talle selgeks, et ateenlased kummardasid paljusid jumalaid, vähemalt üht neist sellena, kes oli neile tundmatu (Ap 17:23). Mõned teadlased (nagu näiteks Einstein;) usuvad mitteisikulisse jõusse (nimeatagu seda siis “jumalaks”), kes/mis on looduse maailma vaieldamatute imede taga. Võibolla on sul sõpru, kes usuvad mingil kujul “jumalat” ning paluvad teda/seda, hoolimata sellest, et neil ei ole mingit muud ilmutuslikku tõendit peale nende isiklike uskumuste. Niisiis on võimalik kummardada seda, keda/mida me ei mõista. Ainus probleem on selles, et Jumal tahab, et Teda tuntaks (Jh 4:22, 23).

2Ms aruanne on täis Jumala eneseväljendusi, millest silmatorkavaim oli kümne käsu andmine. Ta kuuleb Iisraeli hala. Ta vabastab Iisraeli vangipõlvest. Ta näitab neile oma võimsust Punases meres ja siis Siinail, kus Ta teeb teatavaks oma kuningriigi väärtushinnangud. Ta võinuks vastu võtta nende kummardamise ka siis, kui nad tundsid Teda pilvesambana, tulekumana, tuulejõuna, merd lõhestava tuulena; kuid kõik see polnud veel see, kes Ta on. Ta tahab saada kummardatud vaimus ja tões (Jh 4:23), kuna sel viisil saame luua tõelise suhte Temaga nüüd ja igavikus – eriti igavikus, mil me ühineme Temaga kolmemõõtmelises taevas (1Kr 13:12).

<http://www.godandscience.org/apologetics/einstein.html#FovJAUxNQ6G>

Maroria Oroko, Glasgow, Šotimaa

Saatesõna: “On tõepoolest oluline Teda mõista, selleks et Teda teenida, kas pole?”

Logos — 2Ms 3:1-15; 12:1-36; 20:4, 5; 32:1-6; 33:12-23

On rida köitvaid teemasid, mis tulevad ilmsiks Moosese teist raamatut uurides. Alljärgnevalt neist vaid mõned.

Tema on Ainus, kes on väärt kummardamist (2Ms 3:1-5)

Jumal on väärt meie kummardamist sellepärast, et ei ole kedagi teist sellist nagu Tema. Sellepärast käskis Ta Moosesele võtta kingad jalast, et justkui mitte tuua argimaailma erilisele ja pühale pinnale, kus Ta tol hetkel oli. Sarnaselt näib tänagi olevat soovimisvääreim, et ligneme Jumalale ainulaadsel/erilisel viisil, kuna Tema on kõige Ainulaadsem Olevus üldse. Olgem sügavalt aupaklikud seal, kus aupaklikkus on kohane (Kg 5:1, 2). Olgem kärmed täitma juhiseid, mida Tema annab, sest jumalakummardamise üks vorm on sõnakuulmine (Kg 12:13).

Jumal on Ainus, kes näeb ja kuuleb (2Ms 3:7-9)

Aabrahami ajal, siis kui Haagar ja Iismael saadeti telklaagrist minema ning nad rändasid kõrbes, kuulis Jumal nende hüüdmist ja pakkus oma kaastundlikku abi (1Ms 21:9-21; pööra erilist tähelepanu 17. salmile). 2Ms ütles Jumal Moosesele, et Ta oli näinud ja kuulnud oma rahva armetut olukorda ning et Ta kavatses midagi nende heaks teha. Tema on Ainus, kelle poole saame igal ajal pöörduda. Võime usaldada, et me ei jää Talle märkamata ega kuulmata.

Jumal on Iisraeli Vabastaja ja Lunastaja (2Ms 3:8, 10-12)

Jumal ei ole mingi passiivne Jälgija, kes jälgib Tema ümber keerlevat universumi. Ta on Jumal, kes parandab ettetulevad vead. Probleemi suurus ei ole oluline, Tema töötab vabanemist rõhumisest ja orjusest, eriti patu poolt põhjustatud rõhumisest. Sama kehtib tänapäeval, survestagu siis miski, mis on nii igapäevane nagu ebasoodus majandusseis, või olgu selleks midagi, mida harrastab ühiskonna varjukülg (nagu türanlikkus seksiorjade kaubanduses). Jumal kavatses vabastada kõik, keda kuri on orjastanud ja kuritarvitanud. Ta kutsus meid üles tegema seda sama niihästi, kui saame (Js 58:6, 7; Am 5:14, 15; Mi 6:8).

Jumal on suur “Mina olen” (2Ms 3:13-15)

“Mina olen”. Selle salapärane nimega seoses on paljugi arvatud. Tegelikult (et aidata meil “mõista, kes Jumal on”) kirjeldab see nimi Teda, kes on alati juures, Teda, kes kunagi ei puudu (2Ms 33:15, 16), kes ei unusta kunagi töotusi, mida Ta oma rahvale on andnud. Seepärast kuulutab Heebrea raamatu kirjutaja vastuvaidlematult: “Jeesus Kristus on seesama eile ja täna ja igavesti!” (Hb 13:8). Ta on alati ustav, eriti siis, kui me Teda kõige rohkem vajame, mis võibki olla just praegu, täna.

Jumal on lahendus surmale (2Ms 12:1-13, 21-30)

Nendes salmides kirjutab Jumal ette rituaali, millest võime mõelda, et see on Jumalateenistus ja Egiptusest väljaminek: saada aru, kes on Jumal

barbaarne, kuna on seotud pahaaimamatute loomade vere valamisega. Need aga, kes lubavad ennast “katta verega”, on kaitstud kurjade jõudude eest, kes soovivad neid hävitada (Ps 91). Seega kavatseti selle toiminguga väljendada Jumala sõnapidamist (Tema juhiste kuuletudes ei kaotatud elu), kuid veel enam – piltlikustada Jumala Talle (Jh 1:29; Ilm 5:6, 9, 10), Jeesust Kristust. Tema veri on see, mis ühel päeval vabastab Maa patu ja surma näivalt murdmatust haardest (Hb 2:14, 15).

Jumal kutsub meid Teda kummardama (2Ms 20:4, 5; 32:1-6)

Teine käsk hoiatab meid ebajumalateenistusega seotud nuhtluste eest. 2Ms 32:1-6 näitab, miks see käsk vajalik on. Siis, kui unustame Tema, kes on andnud meile kõik õnnistused, mida omame, unustame me tegelikult tõelise ja ainsa eluallika. Nagu õpetussõna õpetab: “Sest kes leiab minu, leiab elu ja saab Issanda hea meele osaliseks. Aga kes ei taba mind, teeb kahju oma hinge; kõik, kes vihkavad mind, armastavad surma” (8:35, 36). Juhul, kui unustame, keda me kummardame, unustame, kes me oleme, sest me oleme loodud Tema näo järgi (1Ms 1:26, 27). Just see juhtus iisraellastega kõrbes. Ja see pani nad pattu tegema Jumala vastu.

Jumal on puhkuse andja (2Ms 33:14)

Väga sageli käitume Jumalaga nii nagu mingi sihi või isikuga, kelle/millega midagi koos teha, kelle/mille poole pöörduda. Vahel võtame Temast ka “puhkust”. Kuid Piibel kirjeldab Teda kui hingetõmbe andjat (1Ms 2:1-3; 2Ms 20:8-11; Mt 11:28-30). Kui rumal on meist püüda otsida puhkamist kuskilt mujalt!

Jumal on see, kes on varjatud; see, kes ise endast teada annab (2Ms 33:12, 13, 18-23).

Mõnikord on meie side Jumalaga raskesti taibatav. Ta on näivalt ümbritsetud “pilvede ja pimedusega” (Ps 97:2) nii, et me ei suuda mõista Tema teid. Nagu loeme Iiobi raamatust: “Kas sa suudad leida Jumala sügavuse?” (11:7). Apostel Paulus nimetab Teda selleks, keda “ei suudeta uurida” (Rm 11:33). Siiski ilmutas Jumal Moosesele oma auhiilgust. Tema andis Johannesele ka Ilmutuseraamatu, mis kõneleb meile Tema iseloomust nagu see avaldus Kristuses. Seega õpime, et juhul, kui me tahame Temast midagi teada, peame olema valmis Teda kuulama!

REAGEERI

1. Mida sa veel saad Jumala kohta õppetükis toodud Pühakirja tekstidest õpida?
2. Kas sa arvad, et selline lähenemine Piibli lugemisele (otsimine, kuidas Teda paremini mõista selle kaudu, mis on kirjutatud), võiks olla kasulik ka Pühakirja teiste osade puhul?

Jerry Smith, London, Inglismaa

Saatesõna: “Võime usaldada, et me ei jää Talle märkamata ega kuulmata.”

Tunnistus — 2Ms 3:14

“MINA OLEN” tähendab igavest olu; minev, olev ja tulev on koos Jumalaga. Tema näeb möödaniku varjatumaid sündmusi ning kauget tulevikku niisama selgelt nagu meie näeme sündmusi, mis juhtuvad igapäevaselt. Meie ei tea, mis meie ees on, ja juhul, kui teaksime, ei tuleks see alati meile igaviku mõttes kasuks.” (That ja May Know Him, lk 12.)

“Kristus kasutas Jumala võimsat nime, mida öeldi Moosesele selleks, et väljendada igavese kohalolu.” (Samas.)

Ja Jumal ütles Moosesele: “Ma olen see, kes ma olen!” Ja ta jätkas: “Ütle Iisraeli lastele nõnda: “Ma Olen” on mind läkitanud teie juurde.” (2Ms 3:14).

“Jumala au on olla halastav, lahke, hea, rikas heldusest ja tõest. Kuid õiglus, mis väljendub patuse karistamises, on sama kindlalt Issanda au kui seda on Tema halastus.

Sa ei tohi teenida teisi jumalaid, “sest mina, Issand, sinu Jumal, olen püha vihaga Jumal”. Issand, Iisraeli Jumal kaitseb püha vihaga oma au. Ma küsin siis nüüd, mida peab Ta ette võtma selle maailma elanikega, kes elavad Tema majapidamises, Tema rohkete varanduste keskel, keda Ta varustab toidu ja joogiga, kuid kes kunagi ei ütle Talle selle eest aitäh? Nad on Tema headuse suhtes mõtlematud. Nad on nagu enneveeuputus-aegne maailm, mis hävitati sellepärast, et selle elanikud tegutsesid kogu aeg oma Looja vastasrindel.” (The Advent Review and Sabbath Herald, 10. märts 1904, “Laborers Together With God”).

“Kummardagu ja teenigu inimesed Issandat Jumalat ja ainult Teda. Ärgu tõstatagu esile mingit isekat uhkust. Juhul, kui sensuaalsust ei hoita mõistuse kõrgemate jõudude kontrolli all, hakkab alatu kirk valitsema inimolevust. Ükskõik, mis tehakse ebakohase mõtte ja jumaldamise sihtmärgiks, mis tõmbab mõtted endale, saab Issanda asemel jumalaks. Jumal on südamete uurija. Tema eristab tõelise südamest-tuleva kummardamise ja ebajumalateenistuse.” (Sermons and Talks [2SAT], ptk 25, “The Giving of the Law,” Käsikiri 126, lk 185.)

Ruth Reider, Milton Keynes, Inglismaa

Saatesõna: “Ärgu tehtagu jumalaks raha.”

Kuidas siis — 2Ms 3:5; 32:1-6; Ps 100:3; 1Kr 15:45

Jumalakummardamise elutähtis osa on tunda Jumalat. Kui me tuleme Tema ette palves, kas siis koguduse pühamus, looduses, oma kodu üksinduses või ka oma mõtete vaikuses, on mõned olulised osised mis loovad meis jumalakummardamise hoiaku:

Pea meeles, et Jumal on Vaim (1Kr 15:45). Piibel ütleb meile, et Jumal on Vaim. Me ei saa sirutuda ja Teda puudutada ega näha Teda nii nagu me näeme üksteist. Me näeme Teda oma vaimusilmadega ja tunneme Teda oma südames. Niisiis teenime me Jumalat vaimus ja tões (Jh 4:23, Fl 3:3). See ületab füüsilise [maailma]. Jumalakummardamine on enamat kui et kummardame pea, laskume põlvili, ristame käed või et laulame Tema ülistamiseks. Jumalakummardamine tähendab näha Teda oma vaimuliku mõttega, teada, et Ta on väga reaalne ning uskuda, et Ta on meie juures siis, kui Temale läheneme.

Pea meeles, et Jumal on püha (2Ms 3:5). Nägin kord telesaadet, kus üks inimene, viinaklaas käes, kõneles Jumalast. Kui ta lõpetas, rüüpas ta klaasist. Olen kindel, et selle saate toimetaja kavatses esile tõsta selle mehe lugupidamatust. Kuid vägagi sageli tuleme meiegi Jumala ette Tema pühadust märkamata, kas pole? Siis, kui Mooses oli oma äia lambakarjaga väljas, jõudis ta leekides oleva põõsani, kuid põõsas ei põlenud ära. Jumal ütles talle põlevast põõsast: “Võta jalatsid jalast, sest paik, kus sa seisad, on püha maa!” (Vaata 2Ms 3:1-6.) Iga kord, kui me Jumala poole pöördume, asume pühal pinnal. Kui peame meeles, et Ta on püha, muutume alandlikeks ja järeleandlikeks. Oleme ettevaatlikud oma valikutes, oma tegudes ja tegevustes.

Pea meeles, et Tema on Jumal (2Ms 32:1-6; Ps 100:3). Varsti pärast Egiptusest lahkumist jäi Iisrael telklaagrisse Siinai mäe lähistele ning Mooses läks üles mäele, et rääkida Jumalaga. Pärast seda, kui Mooses oli mõnda aega ära olnud, hakkasid inimesed kartma, et neid on üksi jäetud. Näis, et nad unustasid Jumala, kes oli nad vabastanud ja seepärast tegid nad kullast jumala. Meilgi on oht anda oma elus koht, mida peaks omama ainult Jumal, teistele asjadele. Tema on ainus, kes väärrib meie kummardamist ja ülistamist. Isegi kirikus ei peaks mitte midagi imetlema rohkem kui Jumalat.

REAGEERI

Kuidas on võimalik sügavas austuses kõneleda Jumalaga samal ajal, kui täidad oma igapäevaülesandeid?

Ann Stewart, Silver Spring, Maryland, USA

Saatesõna: “Iga kord, kui me Jumala poole pöördume, asume pühal pinnal.”

Arvamus — Ilm 4:8

Mis paneb meid Jumalale selga keerama? Vanas Testamendis ilmneb ikka ja jälle fraas: “Ja iisraellased tegid pattu Issanda vastu”. Mul on kombeks mõelda, et juhul, kui mina elanuks tollal, olnuks mina ustavam. Kuid sedamööda, kuidas jätkan Piibli lugemist ja meie postmodernistliku maailma jälgimist, mõistan üha enam, et me kõik oleme iisraellastele sarnasemad kui mõelda tahaksime.

Nii et mis siis paneb meid nii sageli Jumalale selga pöörama? Siin on mõned vihjed:

- Me ei ole küllalt kannatlikud ning liiga sageli unustame, mida Jumal on meie heaks teinud. Unustame, et Tema teed ei ole meie teed ning Tema mõtted ei ole meie mõtted. Nii et kui millelegi kulub rohkem aega, kui meie mõtleme, et peaks Tal kuluma, on tegemist mitte sellega, et Ta meid oleks unustanud, vaid sellega, et Tema on Jumal ja Tema poolt valitud aeg on parim. Ühtlasi, kui Ta midagi meie heaks teeb, unustame sageli (selle asemel, et olla tänulikud) Tema helduse ja hakkame nurisema. Oleme kergesti rõõpast välja viidavad. Heaks näiteks selles asjas on see, kui keegi kirikusse hilineb, ja veel hullemaks läheb, kui tema riietus on kohatu. See juhtub sellepärast, et me lakkame mõtlemast oma armastavale Päästjale.

- Meid viib segadusse see, kes Jumal on. Enamik meist tänapäeval (nii nagu tollased iisraellased) oleme pigem religioossed kui et armunud Jumalasse. Tegeleme liiga palju seaduse kirjatähga kui et seaduse vaimuga. Selliselt toimides väsimme Jumalast ja mõtleme, et Ta lihtsalt ootab, millal meid karistada, kui libastume.

Kuid väga me eksime! Piibel näitab meile päris algusest päris lõpuni välja Jumalat, kes on armastav, lahke, kannatlik, pikameelne – igati hea. Mitte ükski teine jumal ei saa võtta seda kohta! Mitte ükski teine jumal ei saa teha seda, mida on teinud Tema ja mida Ta veel teeb!

Kas Jumal pole hämmastav! Miks me siis mõtleme, et vajame või tahame veel teisi jumalaid? Ärgem kummardagem kedagi/midagi muud kui vaid Kristust!

Tänaest päevast igavesti olgu mu laul:

“Püha, püha, püha, Armuline Issand,

kõrge ja igavene oled Sa!” (Vaimulikke laule, nr 92.)

Maureen Gatharia, Banbridge, County Down, Põhja-Iirimaa

Saatesõna: “Enamik meist tänapäeval oleme pigem religioossed kui Jumalassearmunud.”

JÄRELDA

Soov tunda Jumalat on olnud osaks inimese elurännakust alates ajast, mil patt lahutas meid meie Loojast. Huvitav küll, alates sellest päevast on ka Jumal püüdnud järelejätmatus suhelda langenud inimkonnaga. Ta valis Aabrahami lapsed selleks, et nad saaksid Tema erilise tähelepanu ja hoole osaliseks. Ta valis nad, et Temast saaks nende Jumal ja nendest Tema rahvas selleks, et levitada sõnumit päästest kogu maailmale. Kahjuks jooksis see mõtte luhta. Iisraellased hülgasid Jumala plaani; ja nii pöördus Jumal paganate poole. Kas sina tahad tunda Jumalat? Keera kinni müra, astu eemale meelelahutusest. Ta ootab, et ennast sulle ilmutada.

MÖTLE JÄRELE

- Kirjuta luuletus, mis kõneleb Jumalast. Kasuta piltlikke väljendeid ja võrdlusi, mis näitavad Tema ainulaadsust ja kuidas sina Teda isiklikult näed.
- Analüüsi kümmet käsku, püüdes leida nendest Jumala erinevaid omadusi, mida Ta tahab sulle teatavaks teha.
- Loe töotusi, mis leiduvad 5MS 31:6, 2; Js 40:31; Jh 14:27; 2Kr 1:3-4 ja Fl 4:19. Kirjuta välja põhjused, miks Jumal väärib meie kummardamist.
- Mine jalutama loodusesse ja vaatle Jumala käekirja, “Suur Mina Olen” selles, mida sa näed.
- Mõtle sellele, kui sageli pöörduvad sinu mõtted Jumalale. Võrdle teiste asjadega, mis su meeli köidavad.
- Näitlikusta Ilm 14:6-13. Pööra erilist tähelepanu inglite jumalakummardamisviisile.
- Ärka varahommikul ja võtta aega, et mõtiskleda Js 46:9-11 üle.

SEOSTA

J. I. Packer and Carolyn Nystrom, *Knowing God Devotional Journal* (Downers Grove, IL.: InterVarsity Press, 2004); A. W. Tozer, *The Pursuit of God* (Christian Publications: Camp Springs, PA., 1993).

Sandra Araújo-Delgado, Apison, Tennessee, USA

Hingamispäev ja Jumala ülistamine

“Tulge, kummardagem ja põlvitagem, heitkem maha Issanda, oma Looja palge ette! Sest tema on meie Jumal ja meie tema karjamaa rahvas ja lambad, kes on tema käe all” (Ps 95:6, 7).

Hingamispäev, 9. juuli

Kummardamise kese

Sissejuhatus — 2Ms 31:13; Ps 95:6, 7; Hs 20:12

Mäletan, et laulsime hingamispäevakoolis: “Hingamispäev on rõõmupäev... rõõmupäev. Tunnen rõõmu ma igast hingamispäevast.” Lapsena olin õnnelik selle üle, et hingamispäeval ei tulnud teha neid tüütuid kodutöid. Hingamispäeval paksin selga oma parimad riided ja sõin paremat toitu. Suuremaks kasvades taipasin, et hingamispäev on rõõmupäev sellepärast, et on olemas Keegi, kes lunastab mind pattudest ja kes lõi selle maailma, kus ma elan. Suurepärane on panna mängima ülistuslaulud ja klõpsata ette evangeeliumi kanal siis, kui päike reede õhtul loojub, kuid meil võivad kõik need võimalused olla, ja ometigi ei pruugi me tegelikult Jumalat kummardada. Peame pöörduma südamest lähtuva kummardamise juurde, et mõista, millest üldse jutt käib. Jutt käib Jeesusest! Loe Ps 95:6, 7.

Me saame muuta Jeesuse oma jumalakummardamise keskmeks ainult siis, kui me alistame ennast täielikult Temale sõnakuulmises ja teeme maailmale teatavaks, et oleme ustavad oma Valmistajale. Meie kummardamine ja hingamispäeva pidamine on sümbolid Temas olevast meie päästest. Meie jumalakummardamine on märk meie pühitsemisest ning sümbol meie truudusekohustusest oma Valmistaja suhtes. 2Ms 31:13 ja Hs 20:12 meenutavad meile, et hingamispäev on märk Jumala ja Tema rahva vahel. Ta rajas hingamispäeva kõikidele inimestele mälestusmärgiks loomisest; ja Ta nõuab, et me peaksime hingamispäeva puhke- ja jumalakummardamispäevaks. Hingamispäev peaks olema meeldiva suhtlemise päev Temaga ja üksteisega.

Hingamispäeva pidamine on siiski enamat kui kirikus käimine. See peegeldab sinu isiklikku suhet Kristusega. Liiga sageli kasutame hingamispäeva selleks, et eristada seitsmenda päeva adventiste teistest uskkondadest ning seega ei õnnestu meil seostada hingamispäeva tõelise jumalakummardamise ja põhjustega, miks me peame hingamispäeva pühaks. Miks mitte näidata maailmale tõelist põhjust, miks eraldada 24 tundi ainult Kristusele? Võibolla siis, kui hingamispäeva pidamisest paistab meie naabritele ja sõpradele välja suurem rõõm ja tõeline südamest lähtuv jumalakummardamine, tahaksid nemadki osa saada rõõmust, mida oleme leidnud Kristuses.

Kui sa sel nädalal õpid, mõtle järgmiste asjade üle: (1) Miks sa hingamispäeva pead? (2) Milliseid muudatusi saad oma elus ette võtta selleks, et Kristust tegelikult Tema pühal päeval austada? (3) Kuidas saad aidata teistel häälestuda paremini sellisele jumalakumardamisele, mida lunastatutelt oodatakse?

Helyne Frederick, Mt. Rose, Grenada

Saatesõna: "Hingamispäeva pidamine on siiski enamat kui kirikus käimine."

Pühapäev, 10. juuli

Oma Lähte äratundmine

Logos — 2Ms 20:4-11; 5Ms 5:15; Js 44:95-20; Mt 11:23-30; Rm 6:16-23

Loe Ilm 14:7 ja Ps 100:3. Meie side Jumalaga on kinni tõsiasjas, et Tema tegi meid, kuid see pole inimkonna kohta veel lõplik lugu. Kõik käesoleva nädala piiblisalmid tuletavad meile meelde meie päritolu: Looja Jumalat, kellel on ülim voli meie üle ja kes üksnes on väärt meie austust. Täna salmid toovad esile meie täieliku eluloo: meie lähtepunkti, raja, meie suurima ohu ja sellest väljapääsu.

Meie lähe (2Ms 20:11)

Hingamispäeva käsk Moosese teises raamatus viib meid tagasi päris algusesse, aega, mil meie Valmistaja tegutses Maa loomisel ja kujundas siia elu. "Kuue päeva tegi Issand taeva ja maa, mere ja kõik, mis neis on" (2Ms 20:11). 1Ms näitab, et Jumala poolt lausunud sõna võtab kuju. Tema sõnad vormivad reaalsuse – ning Tema loovast kavatsusest saab ilmsiks kogu elu. "Saagu valgus!... Saagu laotus vete vahele ja see lahutagu veed vetest!... Maast tärgaku haljas rohi!" Meiegi tuleme esile Jumala mõttest ja südamest, kui Ta võtab mulla ja küljeluu, vormib neid ning annab neile mehe ja naise kuju (1Ms 26, 27). Me oleme olemas sellepärast, et Jumal meid tegi; ja sellepärast, et Ta tegi meid Tema näo järgi, oleme Tema omad.

Rada (5Ms 5:15)

Oleme Jumala omad, ja Ta ei lase meid Eedeni aiast välja siiski ise ohje hoidmata. Juhul, kui mingisugune kosmiline kaamera oleks salvestanud meie ajaloo, näidanuks see inimkonna suundumist Eedenist Mesopotaamia ja Ida-Aafrika deltaaladele ja tasandikele, Aafrika mandri lõunaossa, Aiasse idas ja Vahemereni põhjas (1Ms 10). Aiast tõime me kaas kogu oma loovuse ja jõu, millega Jumal meid varustas, kuid samas tõime kaasa ka oma süü, kaitsetuse, hirmud ja suutlikkuse vägivallaks. Kunstid ja teadused õitsesid kõrvu mõrvade, laastamise ja orjastamisega – ka meie kõige arenenumates tsivilisatsioonides.

5Ms kaastekst meenutab meile, et ehkki me sündisime Jumala käe all, said meist loovad, kuritarvitajad ja andekad orjad. Ja pea meeles, et sa olid ori Egiptusemaal ja et Issand, su Jumal, tõi sind sealt välja vägeva käega, ja väljasirutatud käsivarrega; sellepärast on Issand, su Jumal, käskinud sind pidada hingamispäeva" (5Ms 5:15). Heebrealaste jaoks, kes öeldut kuulsid, pakkus hingamispäev va-

banemist sunnitööst ja sellega kaasnevast inimsuse alavääristamisest. Iganädalase sümbolina meenutas hingamispäev neile Jumalikku Lunastajat, kes hoolis mitte ainult nende rituaalsest puhtusest, vaid ka nende füüsilisest vabadusest. “Pea meeles, et sa olid ori” pole lihtsalt võimaluse pakkumine uuesti kuulata lugu vanadest haavadest või säilitada vimma. See käsk annab heebrealastele pigem ajaloolise põhjuse peatuda, tuletada meelde nende Lähēt ja vabastamist ning jätkata selle raja valimist, mis on vaba füüsilisest rõhumisest või vaimulikust söimust (Js 58; Rm 6).

Meie suurim oht ja sellest väljapääs (Js 44:95-20; Js 58).

Siis, kui Jesaja kirjutas 58. peatüki paastust, mille Issand oli oma rahva jaoks valinud, kujutas ta hingamispäeva kui rõhumise tunnistajat ning õnnistust neile, kes austasid sügavalt Jumalat ja oma kaasinimesi. Jesaja 44. ptk-s kirjeldab prohvet ka suurimat ohtu vabadusele, pühadusele ja heale südametunnistusele: ebajumalateenistust. Ebajumalateenistus on enam kui et millegi kummardamine, mida on valmistanud inimkäed, või teise loodud olevuse kummardamine. Mitte keegi ei saa kummardada jumalana midagi/kedagi ilma, et ta lükkaks Jumala Looja kohalt ning Jesaja kritiseerib teravalt igasugust katset sellist asja teha. Püües asendada Jumalat on kindlasti vale, kuid nii nagu Jesaja näitab, on see ka rumal, sest seda on võimatu teha.

Jumal on esimene ja viimane. Tema kõrval ei ole mitte kedagi teist (Js 44:6-9). Kuna Talle pole võrdset, ning mitte millelgi, mis loodud, ei ole teist Lähēt, ei saa Kõikväelist asendada. Jesaja pilkab käsitöölisi, kes löid puutüki kaheks. Ühest tükist kujundasid ebajumala ning teist tükki kasutasid toa soojendamiseks või leiva küpsetamisel tule tegemiseks. Tobe on kummardada midagi, mida Tema või meie oleme teinud. Puud ega metalli ei saa Jumalaga võrrelda. Ainult Jumal tegi ja ainult Jumal päästab. Ainult Tema väärIB kummardamist.

Tervistamise ja õpetamise kaudu osutas Jeesus täiuslikule vabadusele, mida Jumal meile pakub (Mt 11:23-30). Mistahes olukordades ka oleme, meid on tehtud täiuslikuks Temas. “Tulge minu juurde kõik, kes olete väevatud ja koormatud, ja mina annan teile hingamist! Võtke enda peale minu ike ja õppige minult, sest mina olen tasane ja südamest alandlik ja te leiate hingamise oma hingedele” (salmid 28-29). Hingamispäev tõendab meile, et me võime tõmmata hinge Jumalas, kes meid löi ja kes jätkuvalt meie eest hoolitseb ning kogu meie olemuse eest hoolt kannab. Meie Jumal kujundas meid, kutsus meid välja rõhumisest ning pakub meile puhkust ja Tema hoole all olemist. Meie hing on täiuslik, kuid ainult Temas.

REAGEERI

1. Paulus kirjutas, et see, kelle kuulekusse ennast loovutame, on meie pere-mees (Rm 6:16). Millises orjuses võivad kaasaegsed kristlased ennast leida? Kuidas on hingamispäev vastuseks kaasaegse orjuse vormidele?

2. Loe veelkord üle Js 44. ja 58. peatükk. Millist seost näed neis peatükkides ebajumalateenistuse ja rõhumise vahel?

Keisha McKenzie, Lubbock, Texas, USA

Saatesõna: "Hingamispäev tõendab meile, et me võime tõmmata hinge Jumalas, kes meid löi ja kes jätkuvalt meie eest hoolitseb ning kogu meie olemuse eest hoolt kannab."

Esmaspäev, 1. juuli

Hingamispäev: ustavuse märk

Tunnistus — Js 66:23

Ellen White tuletab meile meelde, et hingamispäev kutsub meie mõtteid loodusele ning toob meid ühendusse Loojaga. "Linnulaulus, puudekohinas, meremühiinas kuuleme veelgi Tema häält, kes vestles Aadamaga õhtu saabudes Eedenis. Nähes Tema väge looduses, saame lohutust, sest Sõna, kes ütles: "Paistku valgus pimedusest!" on see, kes on hakanud paistma meie südames, "et tekiks tunnetuse valgus Jeesuse Kristuse isikus olevast Jumala aust" 2Kr 4:6. (Ajastute igatsus, lk-d 281, 282.)

Meie Jumal oli kavakindel, kui Ta seda maailma lõi. Olles kõik loonud, eraldas Ta ühe päeva meie jaoks, et puhkaksime koos Temaga, tunneksime rõõmu loodusest ja samal ajal tunnetaksime Tema väge. White ütleb hingamispäeva kohta: "Sest nii kaua, kui püsivad taevas ja maa, meenutab hingamispäev alati Looja väge. Siis, kui Eeden jälle maa peal õilmitseb, austavad kõik Jumala püha päeva. "Hingamispäevast hingamispäeva" tulevad kõik uue maa elanikud "mu ette kummardama, ütleb Issand" Mt 5:18; Js 66:23. (Samas, lk 283.)

Hingamispäev on ka märk meie ustavusest Temale, "sest see on tõepunkt, millele eriti vihaselt vastu vaieldakse. Siis, kui inimesed seatakse viimase läbikatsumise ette, tõmmatakse piir nende vahele, kes teenivad Jumalat ja kes mitte. Nii nagu vale-hingamispäeva pidamine, kuulekuse avaldusena riigiseadusele, kuid vastuolus Jumala neljanda käsuga, on truudusemärgiks Jumala-vastasele võimule, nii on õige hingamispäeva pühitsemine, kuulekuses Jumala käsule, ustavuse tõendiks Loojale. Sel ajal, kui ühed, näidates oma alistumist maistele võimudele, võtavad vastu metsalise märgi, võtavad teised, kes valivad ustavuse jumalikule autoriteedile, vastu Jumala pitseri." (Suur võitlus, lk 605.)

REAGEERI

Kuidas avaldad sa ustavust Kristusele sellega, et kummardad Teda hingamispäeval? Mida peaksid sa tegema selleks ajaks valmistumiseks, mil sinu truudus Jumalale hingamispäeva pidamise pärast proovile pannakse?

Shirley Roberts, Mt. Rose, St. Patrick, Grenada

Saatesõna: "Hingamispäev on tõepunkt, millele eriti vihaselt vastu vaieldakse."

Teisipäev, 12 juuli

Kellest sa lugu pead?

Tõend — 2Ms 20:11; Rm 6:16

Meil on palju erinevaid mooduseid, mille kaudu väljendada seda, kui väga hindame tähtsaid inimesi: sõbrapäev ja emadepäev, Oskarid ja Grammyd ja Nobeli preemiad. Mõnede selliste auavalduste omistamine põhineb kindlatel kriteeriumidel. Seepärast on üldiselt mõningast tulist väitlust enne, kui lõplikud otsused välja kuulutatakse. Pühakiri viitab reale aunimedele ja auavaldustele nagu näiteks vürst, preester, vahvad mehed ja isand. Kuid nii nagu kaasajagi auavaldustega, ei saa alati need, kes eesõigusi pälviksid, neid endale.

Ilm 14:7 kuulutab ingel maailmale: “Kartke Jumalat ning ülistage teda, sest tema kohtumõistmise tund on tulnud, ning kummardage teda, kes on teinud taeva ja maa ja mere ja vete allikad!” See salm annab ainult ühe kriteeriumi, mistõttu saab pälvida au saada austatud ja kummardatud: “... teda, kes on teinud.” Kuigi Piibel ei püüa tõestada Jumala olemasolu, esitab see terve hulga võrdlusi; Tema, kes on Jumal ja nende vahel, kes/mis seda pole. Üks peamine asi, mis eristab tõelise Jumala ebajumalatest, on tõsiasi, et tõeline Jumal on see, kes tegutseb. Näiteks tuleb meil hingamispäevaga seoses mees pidada, et Valmistaja, Jahve “tegi” selle, “puhkas”, “õnnistas” pidas seda päeva (2Ms 20:11). 5Ms 5:15 kästi Iisraelil seda “mees pidada” sellepärast, et Jahve “tõi” nad orjatööst “välja” ja “kaskis” neid. Teisest küljest leiame, et selle asemel, et olla tegevad, iseseisvust nautivad, loovjõud, on väärjumalad ainult inimeste kätetöö. Loe Js 44.

Otsus, keda sel aastal pärjatakse Oscari parimaks meesnäitlejaks või naisnäitlejaks, ei mõjuta meid siin kuigipalju, kuid meie otsus, kellele anname au ja keda kummardame, on igaveste tagajärgedega.

REAGEERI

1. Mis tähsust on Rm 6:16 kohaselt meie valikutel? Kõigist valikutest, mida me igal päeval teeme, on kõige tähtsam, keda valime jumala(te)ks. Meie jumal(ad) ei pruugi olla tehtud puust, kuid meil kõigil on midagi/kedagi, millel/kellel laseme sobimatult kontrollida oma elu. Mis või kes on sinu jaoks selline jumal?

2. Mida pakub Mt 11:28-30 põhjal Jumal sulle sinu maiste jumalate asemel?

Yogeld André, Lubbock, Texas, USA

Saatesõna: “Tõeline Jumal on see, kes tegutseb.”

Kolmapäev, 13. juuli

“Pühaduse ilu”

Kuidas siis — 2Ms 15:2; Ps 48:2

Hingamispäeva pidamine ei peaks olema puhtalt rituaal. See peaks kajastama

meie suhet ja sidet Jumalaga. Tema on meie Valmistaja ja “väga kiidetav” (PS 48:2; 96:4; 145:3). Päevaldel, mil kõik läheb libedasti ja meie tundetaevas on päikeseline ja hele, võib jumalakummardamine olla ülistust ja tänu. Neil päevaldel aga, kui elutormid meid piitsutavad, võib jumalakummardamine sisaldada kisendamist Issanda poole palves ja anumises. Issand soovib, et me räägiksime Temaga nagu me räägime oma sõbraga. Ta tahab, et me jagaksime Temaga oma sisimaid mõtteid, oma äärmisi vajadusi, meie ees seisvaid väljakutseid, oma nõrkust ja oma rõõme.

Jumal soovib, et meie hingamispäeva pidamine oleks eriliselt sisukas kogemus. Hingamispäev peaks meid kosutama ja karastama uueks nädalaks. Siinkohal mõned viited, mis aitavad meil sel viisil Jumalat kummardada.

Ole oma jumalakummardamises aus. Juhul, kui sul on olnud keeruline nädal, soovib Jumal sellest kuulda. Kuigi on tõsi, et Ta teab kõike, soovib Ta, et me räägiksime sellest kõigest Talle. Taavet kirjutas: “Ma hüüan Jumala, Kõigekõrgema poole, Jumala poole, kes viib täide oma kavatsuse minu suhtes” (Ps 57:3, NIV). Tehkem meiegi nii!

Sisaldagu sinu jumalakummardamine ülistust ja tänu. Vaatamata sellele, mis meie elus juhtub, on juba seegi tõsiasi, et meil on eluõhku ja meil on juurdepääs oma Isale, küllaldane põhjus, et Teda ülistada; ja siis me leiame, et Teda ülistades meie tuju tõuseb. “Mu tugevus ja mu kiituslaul on Issand, tema oli mulle päästeks. Tema on mu Jumal ja ma ülistan teda, tema on mu isa Jumal ja ma kiidan teda kõrgeks” (2Ms 15:2).

Kummardamine olgu mitmekülgne. Jumalakummardamine peaks sisaldama palvet, kuid ka inspireeritud laule ja lugemist. Mitmekülgsus hoiab eemale meie vaimulikku teekonda kimbutava tühimuse ning aitab meil pöörata tähelepanu sellele, mida Jumal püüab meile Tema kummardamise kaudu rääkida. Lühikeses alguspalves palu, et Jumal suunaks Tema kummardamist – see on igal ajal hea nõuanne. Las Tema juhida, ning meid üllatab alati see, mida Tema teha saab.

REAGEERI

1. Mis on jumalakummardamise rituaalis head? Kuidas saab rituaal takistada kellegi kummardamist?

2. Kuidas sa kirjeldaksid ideaalset hingamispäevast jumalateenistust?

Arlette Wildman, Calivigny, St. George, Grenada

Saatesõna: “Hingamispäev peaks meid kosutama ja karastama uueks nädalaks.”

Neljapäev, 14. juuli

Enamat kui traditsioon

Arvamus — Lk 4:16

3Ms 23:3 viitab hingamispäevale kui “pühale kokkutulekule”. Paljude jaoks on hingamispäevane jumalateenistus siiski vaid hingamispäevakoolis käimine või jutluse kuulamine ja siis isikliku elurütmi juurde tagasi pöördumine.

Koguduse-siseselt on paljude koguduseliikmete jaoks normaalne üksteist tervitada. Lisaks sellele ülistame Jumalat muusika, palvete ja jutluste kaudu. Usun aga siiski, et hingamispäeval Jumala kummardamine ulatub neist kommetest palju kaugemale. Mõtiskle selle üle: “Jeesus tuli ka Naatsaretti, kus ta oli üles kasvanud, ja läks oma harjumust mööda hingamispäeval sünagoogi” (Lk 4:16). Tähelepanu väärib, et Jeesusel oli harjumus (komme) hingamispäeval sünagoogis Jumalat teenida, kuid mitte ainult – Ta esitas sellesama jumalakummardamisega ka väljakutse Juuda juhtide kommetele. Sageli löi ta selle pihta siis, kui tegi hingamispäeval head. Meiegi peaksime järgima Jeesuse eeskju. Loe salmid 17-28.

Osana hingamispäevasest jumalateenistusest oli apostlitel komme võtta osa kogunemistest sünagoogis ja jutlustada. Ap 13:14, 42, 44 ja 17:2 ning 18:4 valgustavad seda kommet. Eriti oli Paulusel kombeks jutlustada hingamispäeval juutide sünagoogides. Kui vaatame eespool nimetatud Jeesuse ja apostlite jumalakummardamise näiteid edasi, näeme, et jumalakummardamine oli midagi rohkemat kui vaid sünagoogis käimine. See oli ka maailmani jõudmine, haigete tervistamine, vajaduses olijate eest hoolekandmine ning aja võtmine, et looduses jälgida Jumala loomingut.

Hingamispäevane jumalakummardamine ei vaja tingimata fikseeritud rutiini. Peaksime aga siiski siduma ennast ühe missiooniga, milleks on: mitte kunagi kaotada silmist tõsiasja, et me kummardame oma Loojat ja juhime teisi Tema juurde. Meil on vaja astuda samu samme, mida astusid apostlid: minna loodusesse, leida vaikne palvepaik (Ap 16:13) ning jagada häid sõnumeid Kristusest hingamispäeval. Kaalutletud ja palvemeelne olek lubab meil viia oma jumalateenimine nendeni, kes vajavad ja selliselt levitada häid sõnumeid päästest. Meid kutsutakse aeg-ajalt üles astuma välja kommetest, mida oleme loonud, ning järgima Jeesuse ja Tema apostlite hingamispäevase jumalakummardamise eeskju.

REAGEERI

1. Mida pead sina oluliseks küljeks hingamispäevases kummardamises?
2. Milliseid mõningaid erinevaid vorme esitab Piibel hingamispäevase jumalakummardamise kohta?
3. Kirjuta mõned loovad võimalused, mil moel saad kasutada hingamispäeva ajana Jumalast tunnistamiseks.

Raul Peters, Fort Worth, Texas, USA

Saatesõna: “Hingamispäevane jumalakummardamine ei vaja tingimata fikseeritud rutiini.”

Reede, 15. juuli

Sisukas jumalakummardamine

Uuring — IMs 2:1-3

JÄRELDA

Hingamispäev Jumala kummardamiseks on mõeldud olema rõõmus pidupäev, mis hindab Jumala loomistööd ja Tema lunastavat armu. See peaks olema tunnistus teistele ja õnnistus igale jumalakummardajale. Jumala kummardamine hingamispäeval peaks kõnelema täielikust kuulekusest alistumisest Jumala Sõnale ning Tema võimsa kohalolu tunnetamisest looduses. Kummardamine peaks peegeldama, et hingamispäev on Jumala ja inimkonna vaheline märk sellest, et meie ustavus kuulub Temale. Ta soovib, et me räägiksime Talle oma hirmudest ja rõõmudest ning otsiksime viise, kuidas muuta kummardamine kõigi jaoks sisukaks. Hingamispäev on ka aeg head teha. Jumala teenimine hingamispäeval jätkub taevas ja uueksloodud maal.

MÕTLE JÄRELE

- Visanda silme ette kuus erinevat nägu, kaasa arvatud sinu oma (aafriklane, eurooplane, hiinlane, eestlane, eskimo, indiaanlane) ning kujuta ette, et need “inimesed” on sinu koguduse ainsad liikmed. Kirjuta ritta asju, mida saaksid teha, et muuta nende jaoks hingamispäevane jumalateenistus rõõmuks.

- Vaata Peakonverentsi istungjärku Atlantas, Georgia osariigis USAs. Igast rahvusest inimesed rääkisid oma rõõmust, mida nad kogesid hingamispäeva hommikul ja õhtusel jumalateenistusel. Kasuta neid kogemusi selleks, et ette kujutada hingamispäeva pidamist taevas.

- Mõtiskle hingamispäeva kohta antud korralduste üle (2Ms 20:8-11 ja 1Ms 2:1-3). Millist infot pakuvad need meile Jumala kummardamise kaudu Jumalaga saadavast suhtest?

- Pane ritta seitse sarnast joogi- või katseklaasi. Nummerda nad ära (1-7) ja täida poolest saadik veega. Lisa seitsmendasse klaasi suhkrut ja lahusta see ära. Muuda suvaliselt klaaside järjekorda. Kirjelda klassile seitsmenda klaasi sisu ja palu kellelgi see leida. Kasuta seda katset selleks, et selgitada hingamispäeva erilisust.

- Oleta, et ühe tavalise koguduse ühise söögisaali sissepääs on ainult 3 jalga kõrge. Kogu toit tuleb süüa selles ruumis. Ühel külastajate salgakesel, kes usub Jumalat, on oma kultuuris selline reegel, et saali sisseastumisel ei tohi pead kummardada. Juhul, kui see saal kujutab hingamispäevast Jumala õnnistust, kuidas aitaksid sa sellele salgakesel mõista, kui tähtis on ka neil saada osa sellest õnnistusest?

- Võta kaks väikest istutuspotti. Täida üks neist kuiva liivaga ja teine viljaka niiske mullaga. Juhul, kui kumbki neist kujutaks hingamispäevast jumalakummardamist ja sina oleksid seeme, siis millises potis valiksid sina kasvada? Miks?

- Hangi kolm pilti seitsmenda päeva adventistide kirikutest: üks on ehituslikust küljest kehvake, teine keskmine ja kolmas suurepärase. Küsi klassi käest, millises neist valiksid nemad osaleda. Siis arutlege selle üle, mis teeb kirikust õnneliku jumalateenistuse paiga.

SEOSTA

Kristuse tähendamissõnad, lk 25-27, Patriarhid ja prohvetid, lk 48-50. Walton J. Brown, Home At Last, lk-d 83-86.

Rõõmustada Issanda ees: pühamu ja Jumala ülistamine

“Ja olge rõõmsad Issanda, oma Jumala ees, teie ja teie pojad ja tütreid, teie sulased ja teenijad, ka leviit, kes on teie väravais, sest temal ei ole osa ega pärandit koos teiega” (5Ms 12:12).

Hingamispäev, 16. juuli

Jumala nähtav abivahend

Sissejuhatus — Ps 95:6, 7

Jumal otsib tõelisi jumalakummardajaid. Iga inimene kummardab paratamatult kedagi või midagi. Meie valida on mitte see, kas kummardada, vaid et keda või mida me kummardame. Kõikide põhjuste hulgast, miks Jumalat teenida, on ikkagi parim see, et Tema meid armastab. Ta armastab meid niiväga, et Ta saatis oma ainsa Poja surema meie asemel meie pattude eest.

Oma maapealse teenistuse jooksul rõhutas Issand Jeesus Kristus jumalakummardamise tähtsust nii oma tegudes kui ka oma õpetustes (vaata Mt 15:8, 9; 18:20; Lk 4:16; Jh 4:22-24). Jeesus võttis aega, et kummardada oma taevast Isa – kas siis templis, sünagoogis või mäeküljel.

Lunastatute eesõigus on kummardada Jumalat läbi igaviku lõputute aegade. Me pärineme erinevatest suguvõsadest, rahvastest, keelerühmadest ja riikidest, kuid meie kummardamine sulab ühte üheks kauniks ülistussümfooniaks. “Taevas ja maa ühinevad “hingamispäevast hingamispäeva” (Js 66:23) Jumalat ülistama ning kõik päästetud rahvad kummardavad rõõmsalt Jumala ja Talle ees.” (Ajastute igatsus, lk 770.)

Mõtlesellele, kuidas tundsid end iisraellased pärast seda, kui nad olid sajan-deid olnud egiptlaste orjad. Järsku olid nad vabad teenima tõelist Jumalat – oma esiisade Jumalat. Tõenäoliselt polnud vabastamise hetkel paljudel neist peaaegu üldse mitte või siis väga vähe teadmist päästjast. Nii andis Jumal neile üksikasjalikud juhised, kuidas ehitada pühamu, milles toimuvad teenistused ja mille riistad pidid neid õpetama Kristust ja lunastusplaani tundma. Ja kuigi meie seda kõike teame, ei suuda me siiski mõista, kui püha oli pühamu. Iga üksikasi, iga ese selles, iga ohver ja teenistusosa, isegi värvid aitasid õpetada iisraellastele lunastust. Käesoleval nädalal õpime natuke sellest, mida õpetab pühamu meile jumalakummardamise kohta. Sedamööda, kuidas sa uurid, mõtlesellele, kuidas saad õpitud rakendada oma kummardamises.

Ever Santillan Tandug, Jizan, Saudi Araabia Kuningriik

Tõend — 2Ms 28:33-35; Ps 47

Muusika on jumalakummardamise juures mänginud alati tähtsat osa. Siis, kui Jumal juhendas Moosest pühamus toimetava ülempreestri riietuse suhtes, andis Ta juhised, et preestrirüü allserva palistuse küljes oleksid kuldsed kellukesed. Kuigi need kellukesed ei olnud kuidagi eriliselt häälestatud, andis nende helin “jumalakummardajatele teada, et [ülempreester] astus nende heaks Jumala ligidusse, ning see ergutas neid mõtetes ja palvetes preestrile järgnema siis, kui too preesterliku rituaali erinevaid osasid toimetas... Usu kaudu võime ka meie kuulda helisid pühamust, mis suunab meie südame ja mõtted sinna, kus Kristus istub Jumala paremal käel selleks, et teha vahendustegevust meie heaks (Rm 8:34; Kl 3:1-3; Hb 8:1, 2).” (Piibli kommentaarid, SPA poolt välja antud, 1. kd, toimetuse osa, lk-d 649, 650.)

Palju aastaid hiljem kirjutati laulud, mida laulda templis, kus jätkusid ohvriteenistused ja pühamuteenistus. Üheks selliseks lauluks on 47. psalm. See on “pidulik hümn puhast ülistust Jahvele, keda Jumalana ülistasid mitte ainult iisraellased, vaid kõik maailma rahvad... Avaliku jumalateenistuse hümnina lauldi 47. psalmi arvatavasti antifooniselt, st lauluna, mida kaks koori laulsid vaheldumisi; üks koor laulis salmid 1, 2 ja 5, 6, teine omakorda salmid 3, 4 ja 7, 8 ning mõlemad koos laulsid 9 salmi.” (Samas, 3. kd, lk 746.)

Tänapäeval on taevaõued täis ülistuslaulude kõla. Siis, kui kummardame Jumalat muusika kaudu, on meil eesõigus ühineda selle taevasesümfooniaga. “Muusikal on oma osa Jumala teenimisel taevas ja meil tuleks püüelda sinnapoole, et meie kiituslaulud oleksid võimalikult kooskõnalisemad taevaste kooride omadega... Vaimuliku teenistuse osana on laulmine samaväärne Jumala teenimine nagu palvegi. Ent laul saab õige väljenduse alles siis, kui süda ühtib selle mõttega.” (Patriarhid ja prohvetid, lk 594.) Tänapäeval tuletab pühamu meile meelde taevast pühamut, kus Kristus teeb vahendustegevust meie heaks. Kuigi ei nõuta enam ohvrite toomist, tuleb meil Jumalale tuua ohvriks tänu ja ülistust Tema Poja Jeesuse eest, kes ohverdas ennast meie pattude pärast.

REAGEERI

Milline on sinu lemmiklaul, laul, mis tõeliselt su südant liigutab? Miks mitte laulda seda praegu kiituseks ja tänuks Issandale?

Rachel Leer, Aspers, Pennsylvania, USA

Saatesõna: “Muusikal on oma osa Jumala teenimisel taevas...”

Logos — 2Ms 25:1-22; 29:38, 39; 2Ms 35; 5Ms 12:5-7, 12, 18; 16:13-16

Kummardada: keda (Mt 4:10; Ilm 19:10)

On ainult üks, kes väärib kummardamist. Siis, kui saatan õhutas Jeesust kummardama ja teda teenima, vastas Jeesus: “Mine minema, saatan, sest kirjutatud on: KUMMARDA ISSANDAT, OMA JUMALAT JA TEENI AINULT TEDA!” (Mt 4:10).

Kuigi Pühakiri tunnistab selgelt, et kummardamise keskmes peaks olema ainult Jumal, on aegu, mil üksikisikud püüavad suunata oma kummardamist millelegi veel. Näiteks, kui apostel Johannes seisis silmitsi ingel-olevusega, langes ta kummargile maha. Ta sai taevaselt käskjalalt noomida: “Vaata, ära tee seda!... Kummarda Jumalat!” (Ilm 19:10).

Meie eesõigus on igal hetkel kummardada oma Loojat. Iga kord, kui me tõstame oma südame ja hääle Tema ülistamiseks Tema poole, ühineme Tema trooni ees olevate taevaste olevustega, kes kummardavad Teda päeval ja ööl. Läbi vaiksete tänu- ja kiitusepalvete saame me kummardada oma Jumalat igal ajal, igal pool. Mitmelgi moel on meie isiklik pühendumine ja kummardamine palju tähtsam kui see, mida saame teha kogukonnana.

Kummardada: kus, kuna, kuidas (2Ms 25:1-22; 29:38, 39; 2Ms 35; 5Ms 12:5-7, 12, 18; 16:13-16)

Meie isiklik jumalakummardamine on tähtis, kuid Logose-lõigu piiblisalmid õpetavad meile sedagi, et peavad olema erilised ühised jumalakummardamise ajad. Selliste aegade kohta leiduvad põhimõtted pühamu teenistust ja heebrea pühi puudutavates Jumala korraldustes.

Saame nendest salmidest teada, et pühadus tähendab “eraldamist pühaks otstarbeks”. Tegelikult on ühise jumalateenistuse mõte just selles – eraldada mitte lihtsalt ainult oma aega, vaid ka ennast eriliseks osaduseks ja läbikäimiseks Jumala ja üksteisega. See on moodus ütlemaks: “Suur oled, Sa, Jumal; ja meie oleme vääritud.” See on moodus tunnistamiseks meie täielikku sõltumist Kristuse õigusest kui meie ainsast päästevahendist. Korraldused, mida Jumal andis seoses pühamuteenistustega, õpetavad meile, et meil tuleks eraldada ajad, mil me jätame oma töö, oma mängud, kõik muu, mida teeme, selleks et valada ennast välja Temale, kes on kõige selle Lähtepunkt, kes me oleme; Temale, kelle surm ristil on avanud ukse taevasse kõikidele, kes sellest uksest sisse astuvad.

Jumala tõeline kummardamine (1Jh 5:3)

Jumala tõeline kummardamine on palju enam kui lihtsalt vorm, laulud või liturgia. Jumala tõeline kummardamine on tänulikkuse väljendamine selle üle, kes on Jumal ja mida Ta on meie jaoks Jeesuse kaudu teinud. Nii nagu Johannes ütleb: “See ongi Jumala armastamine, et me peame tema kāske” (1Jh 5:3), nii

avaldame me Jumalale armastust sellega, et me Teda kummardame. Kindlasti oli see üks osa Jeesuse ütlusest, et me kummardaksime Issandat “vaimus ja tões”.

Kummardamine, nagu iga asi, mida me korduvalt teeme, on silmitsi ohuga muutuda masinlikuks rutiiniks. Kui me loobume Jumalat kummardamast siirast armastusest selle pärast, kes Ta on ja mida Ta on meile teinud, võib kummardamine minna ebaterves suunas.

Jumal elab koos meiega (2Ms 25:8)

2Ms 25:8 käsib Jumal Moosest: “...nad tehku mulle pühamu, siis ma asun elama nende keskele.” Üksikasjalike juhistega, mida Jumal Moosesele andis, kavasdas Ta maise ehitise kajastama “pühamut ja tõelist lepingutelki, mida ei ole püstitanud inimene, vaid Issand” (Hb 8:2). Liigagi sageli unustame, et Jumal ise rajas pühamu selleks, et õpetada oma rahvale lunastust.

“Issand on oma pühas templis, tema palge ees vaikigu kogu maal!” (Ha 2:20). Niisiis oli pühamu üks eesmärk kohtumine Issandaga ja võimalus lasta ennast soojendada Tema aupaistuses. “Siis tõusis Issanda auhiilgus keerubi kohalt koja lävele, koda täitus pilvest ja õu täitus Issanda auhiilguse särast” (Hs 10:4). Sõnum, mis tuleneb maisest pühamust, on selge: Jeesusest saab meie pattude kandja, Ta võtab enda peale meie patud ja saab nende eest karistatud. See teeb Temast ainsa pääste- ja andestuse vahendi kogu inimkonna jaoks.

Täna sel päeval on Jeesus taevases pühamus tegemas vahendustööd meie heaks. “Meie jumal on õrn, halastav Isa. Tema teenimist ei peaks peetama kurvas-tavaks ega ahastamapanevaks ülesandeks. Issanda teenimine ja tema töös osale-mine peaks olema nauding. Jumal ei taha, et tema lapsed, kellele on valmistatud nii suur lunastus, tegutseksid nii, nagu oleks ta vali ja nõudlik töödejuhataja. Ta on nende parim sõber ja kui nad teda teenivad, soovib ta olla koos nendega, neid õnnistada ja lohutada, täita südame rõõmu ja armastusega. Issand soovib, et tema lapsed saaksid lohutust tema teenimisest ja leiaksid tema töös pigem rõõmu kui vaeva. Ta soovib, et need, kes tulevad teda kummardama, võtaksid endaga kaasa väärtuslikud mõtted tema hoolest ja armastusest, et nad võiksid olla rõõmsad iga-päevases töös, et neil oleks jõudu talitada kõiges ausalt ja ustavalt.” (Tee Kristuse juurde, lk 103.)

REAGEERI

Kuidas saab kohaldada pühamus ja heebrea pühades leiduvaid põhimõtteid nii sinu isiklikesse jumalateenimis-harjumustesse kui ka kohaliku koguduse jumalateenistusse?

Farrah Paterniti, Taylor, Michigan, USA

Saatesõna: “Kummardamine, nagu iga asi, mida me korduvalt teeme, on silmitsi ohuga muutuda masinlikuks rutiiniks.”

Tunnistus — 1Aja 23:28-30

“Iisraeli palvetega koos ülespoole kerkiv viirukisuits kujutab Kristuse teeneid ja vahendustööd ning Tema täiuslikku õigust, mis usu kaudu loetakse Tema rahva omaks ja mis ainsana saab teha patuste inimeste teenistuse Jumalale vastuvõetavaks. Pühamu pühima paiga vaheteki ees oli pideva igavese vahendustöö altar ning pühamu esimese osa ees pideva lepituse altar. Jumalale tuli läheneda vere ja viirukiga. Need kujutasid suurt Vahemeest, kelle kaudu patused võivad läheneda Issandale ning kelle ainsal vahendusel võib kahetsev ja uskuv inimlaps saada armu ja päästet.

Kui preester hommikul ja õhtul viirukisuitsutamise ajal pühasse paika sisenes, oldi eesõues valmis teostama igapäevast ohverdamist seal oleval altaril. Jumala-teenistusele kogunenud inimesed jälgisid toimuvat suure huviga. Enne kui nad preestri teenistuse vahendusel Jumala ette astusid, tuli neil tõsiselt süda läbi katsuda ja patud tunnistada. Pilk pühamule suunatud, ühinesid nad vaikse palvega. Nii tõusis nende palve suitsutusrohu pilves üles ning haaras usus kinni töötatud Päästja teenetest, mida lepitushoover kujutas.

Hommikuse ja õhtuse ohvri aegu peeti pühaks ning hiljem peeti neid jumalateenistuse korralisteks aegadeks kogu Iisraelis. Kui juudid olid aegade käigus sunnitud hajuma pagulastena kaugematesse maadesse, pöördusid nad neil teadaolevail päevatundidel ikka näoga Jeruusalemma poole ja kummardasid Iisraeli Jumalat. See tava pakub kristlastele eeskuju hommiku- ja õhtupalveteks. Ehkki Jumal ei kiida heaks tühja tseremooniat, milles pole tõelist Jumala kummardamise meelsust, on Tal heameel näha inimesi, kes Teda armastavad, kummardumas hommikul ja õhtul selleks, et paluda andestust tehtud pattude eest ja paluda vajalikke õnnistusi.” (Patriarhid ja prohvetid, lk 353, 354.)

REAGEERI

1. Millised tänapäevase osasaamisteenistuse osised osutavad Jeesusele, meie Vahemehele?

2. Miks on hommikud ja õhtud heaks ajaks, mil palve kaudu Jumalaga suhelda?

3. Siis, kui me palvetame, palume andestust ja “vajalikke õnnistusi”. Miks me veel peaksime palvetama?

4. Meenuta, et palve on kahesuunaline tänav. Millal on sobiv lihtsalt palve ajal kuulata Jumalat?

Lyn Van Denburgh, Milwaukee, Wisconsin, USA

Saatesõna: “...Jumal ei kiida heaks tühja tseremooniat, milles pole tõelist Jumala kummardamise meelsust...”

Kuidas siis — 2Ms 24:5-8

Siis, kui me Jumalat kummardame, kogeme isiklikku ümbermuutmist. Võimatu on seista Tema läheduses ja jääda endiseks. Jumala tõeline kummardamine mõjutab meid isiklikult. Taavet teatas: “Ma rõõmustasin, kui mulle öeldi: “Lähme Issanda kotta!”” (PS 122:1). Ta oli avastanud, et Jumala läheduses on rõõmu täius. Me kogeme rõõmu siis, kui me kummardame Jumalat tões ja vaimus. Kuigi alati on oht langeda “hüper-superi” ja tunderikkuse voogudesse (nagu on näha teatud liiki koguduseteenistustest), on samamoodi oht, et meie jumalateenistus jääb jahedaks, tardunuks ja elutuks.

Sõjale ja hävingule mõeldes kirjutas poeet W. H. Auden, et inimesed olid nagu lapsed, kes olid ära kadunud “tondi-laanes”, “kartsid ööd” ja kellel “ei ole kunagi olnud õnne või head”. Need masendavad fraasid võtavad kokku inimese olukorra üldiselt. Õnneks tahab Jumal meid sellest mülkast välja juhtida. 1Ms 3:21 õpetab meile, et niipea, kui tuli patt, oli ka Päästja. Läbi ajastute on Päästja avaldanud oma päästeplaani, mis pakub lootust ja igavest elu hirmunud olendeile, kel pole ei õnne ega head. Sajandeid oli peamiseks võimaluseks, kuidas Ta ennast avaldas, maise pühamu teenistus, mis pakub põhimõtteid selle kohta, kuidas tuleks Jumalat kummardada.

Jumala tõeline kummardamine lähtub tahtlikust südamest (2Ms 25:1, 2). Asuda Jumalat kummardama sellepärast, et sinu õpilaskodu kasvatajad, kolleegid või vanemad seda nõuavad, ei ole Jumala tõeline kummardamine. Ehtne kummardamine seisneb tahtmises Jumalat kummardada. Me tahame Jumalat kummardada siis, kui meil on Temaga armastav suhe.

Iga Jumala laps kasutab oma talente Jumala teenimiseks (2Ms 35:10-35). Milised on sinu talendid, mida saad kasutada oma kohaliku koguduse jumalateenistusel? Kuidas saad neid samu talente kasutada selleks, et elavdada oma isiklikku jumalakummardamise aega?

Jumalakummardamine hõlmab oma südame läbiuurimise ja oma pattude tunnistamise ning Jumalalt andestuse palumise (3Ms 4:27-29). Teised võivad palvetada, et Püha Vaim puudutaks meie südant. Kuid ainult meie üksikisikuina saame minna Jumala juurde, ütelda Temale oma patud ja paluda Tal meile andestada. Võibolla on see (olgu siis öeldud ja tehtud, mis iganes on) Jumala kummardamise südamik – laskuda põlvili meie Päästja ette südamest tulevas patukahetsuses oma loomupäraste pattude pärast ja patuste tegude pärast, mida teeme, igatsedes, et Tema haavade kaudu saaksime parandatud (Js 53:5).

Leonardo del Rosario Jr., Davao City, Filipiinid

Saatesõna: “Tõeline kummardamine seisneb tahtmises Jumalat kummardada.”

Arvamus — 2MS 19:1-6

“Häda neile, kes hüüavad kurja heaks ja head kurjaks, kes teevad pimeduse valguseks ja valguse pimeduseks, kes teevad kibeda magusaks ja magusa kibedaks! Häda neile, kes on iseenese silmis targad ja iseenese meelest arukad!” (Js 5:20, 21)

Läbi ohvri-rituaalide pakkus pühamu vahendeid, mille kaudu Jumala lepingurahvas võis astuda Tema lähedusse. Mis oli neis ohvrites seda, mis avas pääsu Jumala juurde? Ja kuidas kujutasid need ohvrid ette seda, mida Kristus pidi tegema ja on meie heaks teinud?

Pühamu oli Jumala moodus kutsuda oma rahvast jumalakummardamise kaudu lepingusuhtesse Temaga. Pühamu kaudu võisid nad õppida tundma Tema päästeplaani ja osa saada Tema pühadusest. Samuti võisid nad õppida elamist usus ja seda, kuidas olla Temale kuulekas.

Patt katkestas selle lepingusuhte. Kui patuga ei oleks midagi ette võetud, siis oleks Tema rahvas jäänud oma ülekohtusse ega oleks kunagi enam saanud igavest elu. Oma armu kaudu näitas Issand aga, kuidas nad võivad saada andeks ja puhastatud patust. Sellised tingimused olid pühamu ohvriteenistuse südameks. Kui iisraellane tõi pühamu juurde ohvritalle, tunnistas ta oma usku Jumalast töötatud Päästjasse. Preester omakorda (kes seisis Jumala asemel) tegi lepitust patu eest (3Ms 5:5, 6). See, milline loom või rituaal oli vaja teostada, olenes paljudest teguritest, kuid põhiline mõte oli alati seesama.

Kui keegi mõtleb pühamule, siis polegi ebaharilik, kui talle heiaistub ehitis, mis püstitati Issanda enda juhiste kohaselt. Palju tähtsam aga, kui selle ebatavaline ilu, oli ilus sõnum, mida Jumal kavatses pühamuteenistuse kaudu edastada, eelkõige see, milline osa on nende teenistuste tõdenemisel Jeesus Kristusel.

“Kristus ise oli kavandanud leviitliku jumalateenistus-süsteemi, mis näidete ja sümbolite kaudu kujutas varjukujuna vaimseid ja taevaseid asju... Igasse ohvrisses oli kätketud, iga tseremoonia vajutas oma pitseri, pühalikult jutlustasid preestrid oma pühas ametis, ja Jumal ise juurutas tungivalt meeltesse üht õppetundi – mõtet, et ainuüksi Kristuse veri on pattude andestus... Kogu mõistus, kogu hing, kogu süda ja kogu jõud ostetakse Jumala Poja verega.” (God’s Amazing Grace, lk 155.)

REAGEERI

Tänapäeval ei too me Jumalale loomohvreid siis, kui me patustame. Siiski võivad olla mingid konkreetsed asjad või tegevused, mida Jumal palub meil ohverdada siis, kui me võtame Ta vastu oma Päästjaks. Mida oled sina ohverdanud selleks, et järgida Kristust, ja mida õpetab see ohver sulle Temast?

Glenn Brian Ente, Zambales, Filipiinid

Saatesõna: “Pühamu oli Jumala moodus kutsuda oma rahvast jumalakummardamise kaudu lepingusuhtesse Temaga.”

Rõõmustada Issanda ees: pühamu ja Jumala ülistamine

Uuring — Rm 12:1, 2

JÄRELDA

William Temple kirjutas raamatus Readings in St. John's Gospel jumalakummardamise kohta järgmise definitsiooni: "Jumalakummardamine on kogu meie olemuse allutamine Jumalale. See on südametunnistuse elustamine Tema pühaduse kaudu; mõistuse tohtmine Tema tõega; kujutlusvõime puhastamine Tema iluga; südame avamine Tema armastusele; tahte allutamine Tema eesmärkidele – Ja kõik see võetakse kokku ülistuses, isekusetuimas emotsioonis, milleks meie loomus on suuteline ja mis on seega peamiseks ravimiks meie enesekesksusele, mis on meie algne patt ja kogu tegeliku patu lähe." (William Temple, Readings in St. John, First Series, (London: MacMillan, 1939), lk 68.)

MÕTLE JÄRELE

- Loo oma valikul üks laul kas Ps 47 või mõne muu jumalateenistuslaulu ainetel.
- Pane kirja oma jumalakummardamis-kogemused, nii isiklikult toimunu kui ka ühiselt toimunu. Pööra erilist tähelepanu sellele, millised kogemused on sinu jaoks sisukaimad.
- Fotografeeri ja koosta montaaž nendest praktilistest moodustest, kuidas inimesed saavad väljendada, et nad kummardavad Jumalat.
- Kirjuta näitpilt ühest täiskasvanud noorest Iisraeli leeris, kes toob oma tal- le pühamu juurde patuohvriks. Taga, et sellesse oleks sisse kirjutatud põhjused, miks olid jumalakummardamisel rituaalid ja miks need tähtsad olid.
- Ehita mudel-pühamu ja teenistus-elementid, mida see sisaldas.
- Uuri tõelise jumalakummardamise osiseid ja kavanda nendest kõnelevat jumalateenistust. Palu kohaliku koguduse juhatuselt luba sinu koguduse täiskasva- nud noortel läbi viia selle plaani kohane jumalateenistus.

SEOSTA

Suur võitlus, lk-d 437, 438; Tunnistused, 5. kd, lk-d 491–500; N.T. Wright, For All God's Worth: True Worship and the Calling of the Church; (Grand Rapids, Mi.: Eerdmans, 1997); David Peterson, Engaging With God: A Biblical Theology of Worship, (Downers Grove, Il.: 1992).

Deena Bartel-Wagner, Spencerport, New York, USA

Ole õnnelik, Iisrael!

Hingamispäev, 23. juuli

Austada Jumalat sõnakuulmisega

Sissejuhatus — 5Ms 33:26

Üks vaene noormees oli elule alla andnud. Ta ei suutnud näha oma tulevikus lootust. Elu polnud teda milleski soosinud. Veel sügavamaid haavu lõi talle tõsiasi, et ta oli võlgu rohkematele inimestele, kui tema arvepidamine näitas, ja ta ei olnud võlgu väikesi summasid.

Ühel päeval päästis üks rikas talumees selle noore mehe ja tegi ta maksevõimeliseks. Ta andis noormehele ka möbleeritud maja. Talumees ütles noormehele aga seda, et too ei tohi kunagi minna tuppa, mille ukseks oli silt “Sõnakuulmine”. Juhul, kui ta seda teeb, järgnevad kohutavad tagajärjed ja tal tuleb majast minema minna.

Talumees tegi noormehe selle maja pidajaks ja läks siis ise pikale reisile. Ta ei tulnud aga tagasi ajaks, mida oli arvanud. Tegelikult jäi ta ära palju kauemaks, kui oli öelnud. Nii siis juhtuski, et noormees otsustas avada ukse, millel oli silt “Sõnakuulmine”. Tulemuseks oli see, et kui uks juba lahti oli, ei saanud seda enam ilma talumehe isikliku kohalolekuta sulgeda. Mis selles kõige hirmuäratavam oli?

Nädal hiljem naases talumees, ja avastas, et noormees oli ainsast eksamist läbi põrunud. Eneselegi teadmata oleks noormehest (juhu, kui ta oleks eksami sooritanud), saanud talumehe pärija. Selle asemel aeti ta nüüd sellest kodust ära.

Sarnaselt oleme meie, inimesed, laostunud ja lootusetad. Me seisame silmitsi igavese surmaga. Ometi on Jumal varunud meile pääsetee Tema Poja Jeesuse Kristuse kaudu. Tema pääste tõttu väärib Ta meie kummardamist. Kuid kuna oleme kalduvad patule, vajame suunamist, kuidas Teda õigesti kummardada. Väga väga kurb on see, kui me tallame jalge alla Tema pühad eeskirjad! Juhul, kui me Tema korraldusi täidame, teeb Ta meist Tema jumaliku kuningriigi pärijad (nii nagu Ta on lubanud). Selleks, et suuta Teda austada sõnakuulmisega, on ilmne, et Tema Pühal Vaimul tuleb asuda elama meie südamesse. Kuigi ajuti võib sõnakuulmine näida labane, on see jumalakummardamises vundament. Siis, kui oleme sõnakuulmatud, võtame pühi asju nagu argiseid. Käesoleval nädalal uurime mõningaid piiblitegelasi, et näha, mida on neil meile õpetada tõelise jumalakummardamise ja pühade asjade kohtlemise kohta.

Kofi Kermah Wagya, Ghana

Saatesõna: “Nädal hiljem naases talumees, ja avastas, et noormees oli ainsast eksamist läbi põrunud.”

Logos — 3Ms 9; 10:1-11; 5Ms 33:26-29; 1Sm 1; 15; Js 5:20, 21; Ilm 20:7-10

5Ms 33. peatükis vannutab Mooses Iisraeli, suguharude kaupa, osa saama Jumala õnnistustest. Tema kokkuvõttev osa (salmides 26-29) julgustab iisarellasi pühendama ennast Jumalale, kes lunastas nad nii nende vaenlaste käest kui ka nende pattudest. Siis kriipsutab ta alla mõtte: “Õnnis [õnnelik] oled sa, Iisrael!... Rahvas, keda Issand on päästnud” (29.s). Tõepoolest olid need salmid mõeldud sütitama Tema rahvas usaldust ja lootust. Juhul, kui nad sidunuks ennast Issandaga, lõiganuks nad õnnistusi ja rõõmu. Jumalakummardamise õigeim vorm, mis teeb kummardajad õnnelikuks, seisneb Jumala tundmises Loojana, Eluhoidjana, Päästjana ja Issandana.

Mitte lihtsalt mingi elustiil (3Ms 9; 10:1-11; Js 5:20, 21)

Kuna Naadab ja Abihu asusid ohverdama tavalise tulega, mida ei olnud võetud põletusohvri altarilt nagu Jumal oli korralduse andnud, surid nad jalamaid. Nad kaotasid elu sellepärast, et nad olid “enda meelest targad”, nimetades heaks seda, mis oli tegelikult kuri (vaata Js 5:20, 21).

Miks ei suutnud Naadab ja Abihu eristada seda, mis oli kuri sellest, mis oli hea, tähendab sellest, mida Jumal oli neil kasutada käskinud? Esiteks, ei olnud neid “nooruses harjutatud ennast valitsema” (Patriarhid ja prohvetid, lk 360.) Nende kalduvused domineerisid Jumala põhimõtete ja korralduste üle, kuni nad enam ei tajunudki Temale kuuletumise tähtsust. Teiseks, korraldus, mille Jumal Aaronile ja tema ülejäänud poegadele andis (mitte juua veini ja vägijooke) enne pühamusse sisenemist (3Ms 10:9), annab arvata, et Naadab ja Abihu toimetaskid pühitsemata tulega sellepärast, et nad olid enne jäänud vägijoogist purju. Vein oli mõjutanud nende otsustust selle suhtes, mis õige, mis vale, nende suutlikkust teha vahet selle vahel, mis püha ja mis argine.

Niisiis õpime, et see, kuidas me elame oma igapäevast elu, mõjustab seda, kuidas kummardame Jumalat. Naadab ja Abihu õpetavad meile, et me peame olema teadvustanud endale Tema määrused sõltumata sellest, kuskohas oleme. Kristlased ei saa rahulduda lihtsalt mingi elustiiliga. Kõik, mida nad teevad, peab austama Jumalat (1Kr 10:31).

Sõnakuulmine või ohver? (1Sm 1; 15)

Selle asemel, et Jumalale kuuletuda, lubas Saul endale lähtumist eeldustest ja omakasust. Ta põletas põletusohvrit, kuigi teda oli juhendatud, et ta nii ei teeks. Ta soovis väga, et Iisraeli rahvas usaldaks teda. Ta ohverdanuks isegi oma poja, et aga kindlustada oma positsiooni kuningana (juhu, kui poleks sekkunud; 1Sm 13; 14). Siiski säästis Jumal teda ja andis veel ühe võimaluse – hävitada amalekid. Ja isegi siin oli Saul Jumalale sõnakuulmatu sellega, et jättis ellu mõned loomad ja säilitas Agagi elu. Ehkki see, kuidas ta oma tegu vabandas, võib tunduda arukas, jättis Ta siiski täitmata Jumala korralduse; ning Jumal ütles selgelt, et Sauli tegu-

viis ärritab Teda (1Sm 15:10, 11). Saamueli inspireeritud sõnad rõhutavad mõtet, et Jumalale sõnakuulmine on seotud jumalakummardamisega samamoodi nagu pea on seotud kehaga (1Sm 15:22, 23).

Ka tänapäeval ei tunne Issand heameelt “pöletus- ja tapaohvreist”, vaid “Is-sanda hääle kuulda võtmisest” (1Sm 15:22). Niisiis on Jumalale sõnakuulmine ja Tema esikohale asetamine kõigis asjus väga hindamisväärne, olles jumalakummardamise põhituum. Kõrvalekaldumatu kuulekus peaks olema vastus Jumala armastusele, mitte aga vastus karistada saamise hirmule. Jeesus ütleb: “Kui te armastate mind, siis pidage mu käske!” (Jh 14:15).

Kuulekus Jumalale kummardamises on tõend Tema usaldamisest. Kui Hanna läks ära, saanud rahu Eeli õnnistusest, ei olnud ta enam masenduses. See, et ta Jumalat usaldas, ilmneb tema Jumala kummardamisest. Ta pöördus koju tagasi Tema õnnistusega ning Tema austas Hannat palutud poja kinkimisega, sest “kes austab mind, seda austan mina, ja kes mind põlgab, saab põlatavaks” (1Sm 2:30).

Seista sellega silmitsi nüüd või hiljem (Ilm 20:7-10)

Meie täpse kohustuse on kuningas Saalomon ühemõtteliselt väljendanud nii: “Karda Jumalat ja pea tema käske, sest see on iga inimese kohus!” (Kg 12:13, 14). Sarnane ütlemine leidub Ilm 14:7: “Kartke Jumalat ning ülistage teda, sest tema kohtumõistmise tund on tulnud, ning kummardage teda, kes on teinud taeva ja maa ja mere ja vete allikad!” Kohus eraldab luste nisust; kuid siis, kui meie jumalakummardamine ei põhine kuulekusel Jumalale, kui me ei eralda seda, mida Tema on käskinud teha sellest, mida Ta ei ole käskinud, määratakse meid nende hulka, keda tuli ära sööb (Ilm 20:9). Neile, kes on sõnakuulelikud ja Jumala kummardamises siirad, öeldakse: “Õnnelik oled sa, Iisrael!”

REAGEERI

1. Kuidas võib sinu eluviis olla mõjutanud sinu otsustust selle suhtes, mis on hea ja mis on halb. Kui sa oma vastust kaalutled, mõtle ka sellele, mida sa telerist vaatad, millised sõbrad sul on, milliseid veebilehti külastad jne.

2. Millised igapäevased otsused aitaksid sul sõnakuulelikumalt kummardada Jumalat?

3. Mõtle ajale, mil sa nimetasid heaks midagi, mis oli tõeliselt halb? Mis oli tulemus? Mis pani sind meelt muutma?

Silas Owusu-Nkwantabisah, College Park, Maryland, USA

Saatesõna: “Kristlased ei saa rahulduda lihtsalt mingi elustiiliga.”

Tunnistus — 5Ms 28:1-14; Ilm 20:7-10

Eilses Logose-lõigus õppisime tähtsat seost sõnakuulmise ja jumalakummardamise vahel. Selline seos tugevdab meid paljude õnnistustega.

“Nii kaua, kui Iisrael oli jumaliku kaitse all, ei suutnud ükski rahvas ega riik ka kõigile Saatana vägedele toetudes neid võita. Kogu maailm pidi panema imeks, kui imeliselt Jumal oma rahvast aitas...Arm, mida Jumal sel korral Iisraelile ilmutas, pidi kinnitama Tema kaitsva hoolitsuse kindlust kõikidele ustavatele, sõnakuulelikele jumalalastele kõigil aegadel.” (Patriarhid ja prohvetid, lk 449.)

Jumala kaitse ei saa meid katta juhul, kui me elame Tema käskude vastaselt. Jumal on andnud meile palju töotusi, kuid need saavad täituda ainult juhul, kui me oleme Tema sõnakuulelikud sulased. Me ei saa tõeliselt kummardada Jumalat ja samal ajal olla sõnakuulmatud Tema käskudele. “Jumal aga nõuab kuulekust kõikidele Tema käskudele. Ainus viis, kuidas inimesel on võimalik olla õnnelik, on osutada kuulekust Jumala kuningriigi käskudele.” (Our High Calling, lk 24.)

“Issand lubas Iisraeli rikkalikult õnnistada, kui nad järgivad Tema juhtnööre.” (Patriarhid ja prohvetid, lk 535.) 5Ms 28:1-14 loetleb mitmeid õnnistusi, mida Iisraeli lastele töotati, kõik need olid sõnakuulmise tingimusel. Põhimõtteliselt on need töötused ja õnnistused meie omad juhul, kui me kuuletume Tema käskudele. Peatüki ülejäänud osa loetleb needusi, mis tabavad neid, kes on sõnakuulmatud.

“Jumal oli kuulutanud needust kõigile, kes taganevad Tema käskudest ega tee vahet püha ja argise vahel... Ärgu petku keegi ennast uskumisega, et osa Jumala käskudest on vähemtähtsad või et Ta kiidab heaks midagi muud selle asemel, mida Ta on nõudnud.” (Samas, lk 360.)

REAGEERI

1. Millised on mõned asjad, mida iisraellased tegid selleks, et jääda Jumala kaitse alla?

2. Millised on mõned asjad, mida iisraellase tegid, milletõttu Jumal kõrvaldas oma kaitse?

3. Mida öelda tänapäeva maailma kohta, mis tõmbab meid eemale Jumalast ja Tema rikkalikest õnnistustest?

4. Mida saad hakata täna tegema sellist, mis tugevdaks seost, mis peaks sinu elus olema sõnakuulmise ja jumalakummardamise vahel?

Elizabeth A. Adonu. Owings Mills, Maryland, USA

Saatesõna: “Ärgu petku keegi ennast uskumisega, et osa Jumala käskudest on vähemtähtsad...”

Tõend — 3Ms 9:6; 10:1, 2, 10

3Ms raamat on põhiliselt Jumala pühadusest ja sellest, kuidas sõnakuuleliku suhte kaudu Temaga saavad sellised patused inimesed nagu meie ligineda jumalakummardamises Temale (3Ms 20:7, 8).

5Ms raamat, nii nagu ka 3Ms, sisaldab samuti üksikasjalikku teavet jumalakummardamise kohta. Leviitlikult ajajärgul andis Jumal Iisraeli juhtidele ja hiljem kogu rahvale juhised selle kohta, kuidas Jumalat kummardada. Nende raamatute uurimine tänapäeval toob esile aga jumalakummardamise aluspõhimõtted kaasaegses kristluses – et me kummardame Jumalat vastavalt Tema juhistele (3Ms 9:6, 7, 16).

2Ms 28:36 kirjeldab ülempreestri riietust. Jumala juhiste kohaselt pidi ülempreester oma peakatte puhtast kullast plaadile graveerima sõnad Pühitsetud Issandale. “See graveering kõneles inimestele religiooni sügavaimast mõttest ja osutas selle ülimale alusele (3Ms 11:44, 45; Hb 12:14; 1Pt 1:15, 16). See meenutas kogu aeg, et ilma eluliselt olulise pühaduseta on kõik jumalakummardamise tegevused Jumala silmis pilge (vaata Js 1:11-17). Ülempreestri jaoks aga pidi see hoidma mõtted tõsiasjal, et tema teenistus ei pidanud muutuma vormilikuks, vaid et teenistuse alusele pühendumine pidi ilmnema tema elus ja rahva elus.” (Piibli kommentaarid, SPA poolt välja antud, 1. kd, toim osa, lk 650.)

Kui preestrid ja Iisraeli rahvas kummardasid Jumalat Jumala juhiste kohaselt, pidi seda olema neis näha selles, et nad armastava valmidusega allutasid ennast Temale – ja see on Jumala kummardamise tuum. Sellel peaks põhinema Jumala tõeline kummardamine. Kui meie oma arvamused tallavad jalge alla seda, mida Piibel on selgesti ilmutanud, teeme me Jumala kummardamise millekski, mida Tema ei saa vastu võtta. Ilm 14:1-13 näeme, et armastav, kuulekas meie Looja Jumala kummardamine saab lõpuajal olema –Jumala rahva jaoks. “Saatana pettustesse mähituna kummardab maailm metsalist ja tema kuju ning viib ellu tema määrusi ja käskkirju... Teisest küljest keelduvad pühad mugandumast tema nõudmistega. Nad peavad Jumala kāske. Eriliseks võitluse punktiks saab neljas käsk kümnest käsust.” (Piibli kommentaarid, SPA poolt välja antud, 7. kd, lk-d 832, 833.)

Kenneth Boachie, Laurel, Maryland, USA

Saatesõna: “Sellel peaks põhinema Jumala tõeline kummardamine.”

Kuidas siis — 2Ms 32:26

Suur võitlus toimub selle ümber, keda kummardada. Lutsiferi eesmärk on saada suuremaks kui Jumal, keda peaks ainsana kummardama (Js 14: 13, 14). Selleks, et Jumalat õigesti kummardada, peame kummardama kohasel viisil, sügava austusega, alandlikkuses ja kuulekuses Tema pühadele seadlustele. Niisiis tuleb meil viljeleda teatud harjumusi:

Tunnistada, kes on Jumal. Jumala tõeline kummardamine tunnistab Jumala meie Loojaks, Päästjaks, Isaks, Tervendajaks, Hoolitsejaks ja Varjupaigaks. Meil tuleb meeles pidada, et “ükski pole nii püha kui Issand” (1Sm 2:2; Ps 95:1-7).

Austa Jumalat. Me peaksime Jumalat sügavalt austama, olgu siis üksikisikuna või kogudusena. Kuna Püha Vaimu järgi elamine (Gl 5:13-16, 22, 23) on jumalakummardamise üks vorm, ei peaks me Jumalat häbistama sellega, et suuga kinnitame, et me Tema järel käime, kuid meie elus ei ole Vaimu. Loe, kuidas Paulus sellist elu kirjeldab Gl 5:19-21.

Ole sihikindel. Otsusta Jumalat kohaselt kummardada (Jos 24:15; Tn 3; Rm 12:2).

Otsi Jumalat. Pole piisav, kui otsustad kummardada sobival moel. Meil peab Jumalaga olema elav ühendus. Igapäevane palve, Piibli uurimine ja Jumala Sõna üle mõtisklemine hoiab meid Temaga ühenduses. Need tegevused peaksid olema meie elustiili lahutamatud osad (Ps 55:18; 77:12, 13; 119:11).

Ole motiveeritud. Jumala armastus on kõigest kõige suurem motivaator. Sellepärast, et Ta meid armastab, tahame Tema järel käia (2Kr 5:14).

Ole ärgas. Hajutatud tähelepanuga sportlane vaevalt et võidab auhinna. Sinu hajutatuse taseme määrab see, kui palju aega sa veedad palves, Piibli uurimises ja mõtisklemises. Keskene Jeesuse palve- ja jumalakummardamise eeskujule (Hb 12:2). Hinge kanaleid – nägemist, kuulmist, puudutamist, maitsmist ja haistmist – saab saatan üsna väljapressivalt kasutada, nii et me peaksime neid kanaleid väga hoolikalt valvama. Kui me ei valva, on tal kerge ähmastada vahe selle vahel, mis on püha ja mis mitte.

Paranda meelt. Palu andeks siirast südamest. Peaksid sa jumalakummardamises eksima, ära kõhkle Issandalt andeks paluda (1Jh 1:9; Jk 4:6).

Juhul, kui liigume Jumalale ligemale, liigub Tema ligemale meile (Jk 4:8). Ta õnnistab meid siis, kui Teda kohaselt kummardame (Js 58:13, 14).

REAGEERI

1. Mis mõjutab tavaliselt sinu otsustust selle suhtes, mis on püha ja mitte?
2. Oled sa valmis ohverdama selle, mis paneb piirid sinu jumalakummardamisele? Miks või siis miks mitte?

Abena Marfowaa Boateng, Vitebsk, Valgevene

Saatesõna: “Jumala armastus on kõigest kõige suurem motivaator.”

Neljapäev, 28. juuli

Head hingamispäeva! Head päeva!

Arvamus — Js 58:14

Paljude meie jaoks on “Head hingamispäeva!” tavapärane fraas igapäevases sõnavaras. Paljud inimesed vastavad sellisele tervitusele sõnadega: “Head päeva!” Väikese lapsena aga tõi paljas hingamispäeva mainimine mulle ebameeldiva tunde. Seda kogu tüütu töö pärast, mida tuli teha, et selleks päevaks valmistuda. Siis tähendas hingamispäev ise päeva, mil ma ei saanud jalgpalli mängida. Minu jaoks oli hingamispäev tollal kõige rohkem päev, mil ma ei saanud teatud asju teha. Nii et, mida õpime sellest tervitusest sellist, mis aitaks meil paremini mõista hingamispäeva olemust?

Issanda hingamispäev on “märk loovast ja lunastavast väest; see osutab Jumalale kui elu ja tunnetuse allikale, see meenutab inimesele algset aulikkust ja selliselt annab tunnistust Jumala kavatsusest meid taasluua Tema näo järgi.” (Kasvatus, lk 250.) Issanda päev jumalakummardamiseks on meie jaoks eriline aeg saada koos taevaste hulkadega hämmastavalt osa eesõigusest austada oma Loojat ja kuulutada Tema suurust. Samuti on see aeg, mil tulla oma Valmistaja ette selleks, et Ta saaks meid uueks luua.

Kõigi hingamispäevaste tegevuste fookuses on jumalakummardamine. “See ei ole meist. See on Jumalast.” (CB Radio Ghana, E CB Radio Ghana, Enoch Affum, <http://www.cbradioghana.com/vidsermons.htm>.)

Kwasi Oppong, Columbia, Maryland, USA

Saatesõna: “Hingamispäev peaks olema ainulaadne päev, millega me saame Issandale heameelt valmistada.”

Reede, 29. juuli

Jumalale keskendunud teenimine

Uuring — 1Sm 15:22

JÄRELDA

Käesoleva nädala õppetükk rõhutab järgmist: Jumalale sõnakuulelik olemine on jumalakummardamise oluline tingimus; see, kuidas me oma elu elame, mõjutab seda, kuidas me Jumalat kummardame; hingamispäevase tegevuse fookuses on jumalakummardamine ning iga tegevus jumalateenistusel peaks olema meie selge tänulik vastus Jumala armastusele. Alljärgnevad tegevused pööravad tähelepanu tõsiasjale, et Jumal on jumalateenistuse fookuses. Need põhinevad Des Cummings juniori jutluse-illustratsioonidel 1970ndate keskpaigast, mil ta oli Southern Missionary Kolledži kaplan (Southern Adventist University) Tennessee.

MÕTLE JÄRELE

- Tee sinu jaoks tuttavast jumalateenistusest diagramm, tuletades meelde kõik osad, millest teenistus koosneb. Võid teha nii, et teed nimekirja, kujundad reklaamplakati, lood koguduse teenistuse jaoks trükitud kava, teed diagrammi vms.

- Näita selle diagrammiga, kus sinu meelest on kõige paremini näha Jumalat, teades, et Tema peaks olema selle teenistuse keskmeks. Kas sellest ilmneb, kuidas Jumal pühamust või lavalt kaob? Kas Jumal on jutlustaja kõrval või taga? Koori? Koorijuhi? Muusikapala ettekandja? Klaverimängija või organisti kõrval või taga? Isiku, kes palvetab? Isiku, kes esitab üleskutse kokku panna kümnis ja annetused? Lastejutu rääkija? Diakonide? Helitehnika kõrval või taga? Pühakirja lugeva inimese kõrval või taga? Kas Jumal istub koguduse keskel? Mõned on Temast üle? Kõik on Temast üle?

- Näita, kus peaks Jumalat näha olema siis, kui jumalateenistus tõesti keskeneb Jumalale? Pidades sellist rõhuasetust meeles, peaks Jumal olema seal, kus kogudus tavaliselt istub. Jumalateenistus ei ole etendus neile, kes pinkides istuvad. See on tänu ja kiituse ühine väljendamine Jumalale. Jumal on siis kuulajaks.

- Seda illustratsiooni jumalateenistuse kohta kasutades vali mõned koguduse liikmed, kes kujutaksid jumalateenistuse osi, palu neil seista lavale, et nad paremini kujutaksid oma teenistuse osa ja seda, kus peaks seisma Jumal. On mälestusvääriv näha, kuidas inimene, kes on Jumala kujund, liigub paigast paika näitpildi juhi suunamisel (nagu tavaliselt sellise loo puhul juhtub), juht palub isikul, kes on Jumala kujund, istuda pinki ja juhendab kogudust. Ka nemad peaksid olema laval, näidates, et Jumal on jumalateenistuse ainus keskpunkt [kuulaja].

- Kajasta, kuidas Jumalale keskenenud jumalateenistuses tõrgub keegi osalemast, uskudes, et tema ei ole nii hea kõneleja, laulja, lugeja jne, et seda jumalateenistust pidada. Kui Jumal on fookuses, siis on kõrvaldatud surve "esineda". Tulemused? Kõik inimesed, kes jumalateenistusel osalevad, on hinnatud oma talentide tasandil.

SEOSTA

Lk 19:9-14

Kristuse tähendamissõnad, "Kaks jumalakummardajat", lk-d 150-163.

Rick Blondo, Clarksville, Maryland, USA

Jumalateenistus ning laul ja ülistamine

“Laulge Issandale uus laul, laulge Issandale, kõik maailm!” (Ps 96:1).

Hingamispäev, 30.juuli

Kelle muusika see siiski on?

Sissejuhatus — 2Ms 34:14

Kasvasin üles budistlikus perekonnas ja õppisin lapseas kummardama Buddha. Ma leelutasin ja laulsin palveid. Veel üheks osaks minu jumalakummardamisest olid külastused külatemplisse eriliste pühade ajal. Kõlasid paljude muusikainstrumentide helid ning palju rahvast tantsis templi ümber, et näidata meie jumalatele oma õnnelikkust ja tänulikkust. Mitte kunagi ei olnud meil templi pinna kingad jalas, ning oli suur betoonist küna, kus jalgu pesta.

Istusime peaaegu liikumatult mediteerides siis, kui mungad meile Buddha õpetusi jagasid. Me ei osutanud kunagi jalaga munkade või Buddha kujude suunas. Veel üheks jumalakummardamise viisiks oli kutsuda munki endale koju. Minu vanemad kutsusid neid meie koju peaaegu igal nädalal läbi aasta. Eriliste sündmuste puhul õnnistasid mungad meid eriliselt ning palusid headel vaimudel meie majas elada. Kummardamine ei olnud mitte kunagi “ühe-mehe-šou”.

Piibel on kirja pannud sarnased kogemused siis, kui Jumal käskis Moosesel ja Joosual võtta sandaalid jalast sellepärast, et maapind, millel nad seisis, oli püha (2Ms 3:5; Jos 5:15). Iisraellased laulsid laule, mängisid pille ja tantsisid omal kombel teel templisse, et väljendada oma tänulikkust Jumalale.

Kuigi enamik meist kirikuteel ei tantsi, laulame me kõik kirikus. Miks on nii, et muusikast on saanud üks tüli tekitavamaid teemasid seoses jumalateenistusega? Miks me siis, kui me laulame, pöörame oma laulud, mis on mõeldud Jumalale, justkui kaubanduslikuks toodanguks? Miks me kritiseerime üksteist selle pärast, millist muusikat peaks kirikus laulma?

2Ms 34:14 annab Jumal mõista, et Ta on oma suhtes meiega kirglik. Nii et siis, kui meie tuleme Teda kummardama, tulgem looma suhet Temaga. Kain ohverdas Jumalale parima oma põllupidamise toodangust, kuid Jumal oli andnud talle teistsuguse korralduse. Seetõttu ei põletanud tuli Kaini ohvrit ära. Aabel tõi, mida Jumal oli ohvriks nõudnud, ning Jumalal oli heameel temast ja ta ohvrist.

Nii et siis, kui me koguneme Jumalat kummardama, toogem Temale ohvriks oma mitmekülgne teenistus Tema tahtmist mööda. Tulgem igatsusega suhelda Jumalaga veel lähedasemalt. Kui me laulame, saagu ülistatud Jumal. Kui me jutlustame, saagu ülendatud Jumal. Kui me teenime, saagu suureks Jumal.

Peempahn Henley, Brisbane, Austraalia

Tõend — 1Aja 16:5, 6, 8-10

Nii nagu pealkirigi ütleb, on 1Ajaraamat ajalooürik. See algab kronoloogilist ülesloetlemist Aadamast ja ulatub Taavetini (ja tema poegadeni), see heidab valgust sündmustele Sauli elu lõpust kuni Taaveti surmani. Nii et miks siis sellisesse põgusasse kokkuvõttesse Taaveti elust kirjutada sisse laul?

Paljud kultuurid on minevikus või olevikus kasutanud muusikat kui vormi, kui osa jumalakummardamisest. Varakristlikus koguduses ei kasutatud muusika tegemiseks kunagi instrumente. Möödus 1200 aastat enne, kui orelit hakati katseliselt kasutama. Enne seda olid paljud koguduse juhid selle pilli sissetoomise vastu, kaasa arvatud suur usupuhastaja Martin Luther. Ta läks nii kaugel, et ütles, et “orel jumalateenistusel on märk Baalist”. (“Historical Quotes About Music in Worship,” <http://www.bible.ca/ef/topical-historical-quotes-about-music-in-worship.htm>. Vaata ka Organ in Worship—Historically, <http://www.churchmusic.ca/org3.html>)

Üks väide jumalateenistustel oreli kasutamise vastu oli Jumala kummardamise häirimine ja allakäik, mida need instrumendid usutavasti pidid põhjustama. Võibolla polnudki see hirm alusetu, kui mõelda tekitatud helidele ja veendumuse puudumisele, mida järjest rohkem tänapäeva kristlikus muusikas kuuleb. Kuid sedamööda, kuidas muusika muutus keerukamaks, oli pillide lisandumine mõõdapääsmatu. Ja nüüd on raske (võibolla lausa piinav) mõelda ülistusest ja jumalakummardamisest ilma instrumentaal-kaasluseta.

Kuningas Taavet oli muusika-meelne. Ta valas nii paljud oma sõnad muusikasse või vähemalt luulevormi: oma rõõmu ja kiituse (Ps 150) ja oma leina ja valu (Ps 22). Ta komponeeris mitmed laulud tänutäheks saadud võitude eest ning mitmed teised südamest tulevateks ülestunnistusteks ja pattude andestuse anumisteks – nagu pärast kohutavate asjade tegemist, mida ta Batsebat himustades tegi (Ps 51:3-8, 19). Samuti teame me, et ta mängis vähemalt ühte pilli – harfi (1Sm 16:23) – ning et ta komponeeris laule inimhäälele pillide saatel (tõsiasi, millest koguduse juhid justkui üle vaatasid, kui nad muusika suhtes oma argumente esitasid).

Muusika on oma olemuselt emotsioone tekitav. See on mõeldud teatavaid reaktsioone esile kutsuma. Sel põhjusel mõned varakristlikud juhid seda ka kartsid. Nad kartsid, et jumalateenistus muutub rohkem millegi hea tunnetamiseks kui et Jumala ülistamiseks – võibolla polegi see hirm alusetu.

REAGEERI

Mis sa arvad, miks instrumentaalmuusika pärast kirikus nii kaua võideldi?

Kerry Arbuckle, Cooranborg, Austraalia

Saatesõna: “Mõned varakristlikud juhid kartsid muusikat.”

Logos — 1Aja 16:8-36; Ps 32:1-5; 51:3-8, 19; 150; Fl 4:8; Ilm 4:9-11; 5:9-13

Eriliste sündmuste puhuks kirjutatakse sageli uus laul. Psalmist toob kuues erinevas peatükis sisse uue laulu mõtte. Meile öeldakse Ps 33:3, et Jumal pani Taaveti suhu uue laulu. Ps 144:9 töötab Taavet, et ta teeb muusikapala ning laulab Jumalale uut laulu. Ülejäänud neli kohta, kus psalmides uut laulu mainitakse, on üleskutsed “laulda Issandale uut laulu!” (Ps 96:1).

Lisaks meie juhile Psalmistile (et kes ja kuidas) näitab Piibel mujalgi, millal, kus ja miks ilmneb uue laulu kogemus. Pärast Egiptusest väljatulekut juhtis Mirjam Punase mere kaldal Jumala kummardamist uue lauluga Issandale (2Ms 15). Jesaja, olles prohvetlikult rääkinud Iisraeli kauaoodatud Päästjast, käsib kõikidel, kes Päästjat ootavad, laulda “Issandale uut laulu tema kiituseks maailma äärtest!” (Js 42:10). 5Ms 31: 19-23 õpetab Jumal Moosesele uut laulu, millega aidata rahval meeles pidada nende oma rumalust! Ilmutuseraamatus näeme kahte korda, mil lauldakse uut laulu, millega esile tõsta Jeesuse väärilisust (Ilm 5:9; 14:3).

Usklikud kirjutavad ja laulavad uusi laule siis, kui on midagi tähistada või meeles pidada. Kus selline laulmine toimub? Seal, kus iganes oleme! Ja miks me laulame? Sellepärast, et (Jeesuse sõnade kohaselt) kui meie ei kuulutaks Tema auväarsusest, hakkaksid kivid kisendama (Lk 19:37-40).

Üks väärtuslik kõla (Ps 150)

Palju on räägitud sellest, kuidas me oma Jumalat kummardame. Kuningas Taavetil oli omal ajal palju sellest juttu. Ta kirjutas Ps 150 selle selgitamiseks, mida Jumal oli tema südamesse pannud. Neist inspireeritud sõnadest õpime, et asi pole niivõrd selles, milliseid pille kasutame või kus neid mängitakse. Meie Jumala kummardamine näitab hoopis seda, kas me kummardame Jumalat või mitte. Kõik, kellel on eluõhku, kiitku Issandat!

Lülitage laul sisse (1Ts 5-16)

Kuid mis siis, kui sa ei tunne vajadust laulda? Pühakiri esitab meile kolm põhjust, miks sa peaksid laulma: (1) Sinu patud on sulle andeks antud (Ps 32:1). Taavet räägib meile, et kui ta vaikis, nõrkesid ta luud-kondid päevasest oigamisest (3.s). Pole ime, et Paulus annab nõu “rõõmustada alati” (1Ts 5:16). Taavet lõpetab 32. psalmi selle välja ütlemisega, miks ta oli nii kaeblik – ülestunnistamata patu pärast. Tunnista patt üles ja sa tunned, et laul tuleb iseenesest! (2) Jumal on imeiline (1Aja 16:9). Meid paneb laulma see, kui räägime teistele Jumala imelistest tegudest. Tema nimi on auline ja otsimist väärt (10. s). Jumal on tugev (11. s). Ta on teinud imesid ja langetanud õiglasi kohtuotsuseid (12.s). Jumal on sind valinud (13. s). Ta ei unusta mitte kunagi oma lepingut (15. s). Nii et “laulge Issandale, kogu maailm, kuulutage päevast päeva tema päästet” (23. s).

Meloodia leidmine (Fl 4:8)

Paljud asjad haaravad meie tähelepanu. Nõuab tegelikke jõupingutusi, et tõkestada vaadete ja helide müriaadi, mis meid ümbritseb; tõkestada selleks, et keskeneda pühadele asjadele. Pärast seda, kui Paulus on loetlenud kõike seda, mis tema aja maailmas oli väära, kutsub Paulus oma lugejaid mõtlema sellele, mis on tõene, mis auväärne, õige, puhas, armastusväärne, ülendav, vooruslik ja kiidetav (Fl 4:8). Heitkem pilk igale loetletud omadusele:

Tõene. Jumala Sõna on niisama tõene kui elu ise! Loe ja uuri seda iga päev.

Auväärne. Seo ennast inimesega, keda sa pead jumalakartlikuks. Vaatamise kaudu meid muudetakse, nii et võta eeskujuks auväärne inimene. Peamine aga, võta eeskujuks Jeesus!

Õige. Ära lase inimesel teiste peal tallata. Astu välja tallaaluste ja allarõhutute eest.

Puhas. Vajuta “peatumise” nuppu. Kaalu läbi iga mõte. Tõkesta tee halvale ja lase sisse hea (vaata 1Ts 5:20, 21).

Armastusväärne. On tõesti üks armastusväärne isik, keda sa hästi tunned. Mine ütle sellele inimesele, kui armastusväärne ta on. Sageli on loodus armastusväärne. Viibi looduses või loe sellest raamatuid ja joonista pilte.

Ülendav, vooruslik, kiidetav. Kui sa näed neid omadusi endas või teistes, siis tea, et Jumal ilmutab ennast. Tunne Ta äraja rõõmusta.

Luuleta laul (Ps 40:3)

Ära mõtle, et sa peaksid uue laulu laulmise jätkma Kristuse teist tulekut ootama. Jeesus kutsub meist igaüht üles tähistama Tema imeväärset kuninglikkust nii sageli, kui Ta meie mõtteid haarab juba siin maa peal. Võibolla ei ole sa musikaalne. Koosta midagi uut Jumalale oma annete kohaselt, ühe osana sinu jumalakummardamisest. Luuletus, blogi-mõte, sõnum, vestlus. Kuidas oleks ühe naeratusega, sõbraliku kaisutusega? Või siis mingi toidu valmistamisega, tule läitmisega, toa korrastamisega, abistava käega, silmsidemega.

Fraas “Jumalast loodud auk” (“Searching for God,” Mark Nickens, <http://www.christiantimelines.com/God%20shaped%20hole.htm>) viitab sellele, et igaühes meist on tühimik, mis ootab Jumala poolt täitmist. Kui sa täidad oma tühjuse Temaga, siis leiad midagi, millest laulda. Ilmub sinu uus laul!

REAGEERI

1. Millal sa viimast korda üht uut laulu kuulsid? Mis oli selle mõte?
2. Millal sa viimati püüdsid teha midagi uut? Mis see oli?
3. Oled sa kunagi teinud midagi uut, reageeringuna Jumala kohalolekule sinu elus?
4. Mida sinu jaoks tähendab Jumala kummardamine?

David Edgren, Melbourne, Austraalia

Saatesõna: “Kuid mis siis, kui sa ei tunne vajadust laulda?”

Tunnistus — Fl 4:8; Ilm 4:9-11

Kui sa seisad ja laulad koos kogudusega, kas sa tunned, et kõik hoolivad üksteisest, et väsitav nädal sulab ära sedamööda, kuidas sa väljendad häälega ülistust Jumalale? Pole oluline, kui andekas (või andetu) võiks kogudus olla, sinu teadlikkus pöördub millelegi palju tähtsamale: Jumala kummardamisele. Sel ajal, kui keskened asjadele, mis on head ja õiged ja puhtad, kasvõi sekundikski, tunned pisutki taeva maitset.

“Taevaõuedes kummardatakse Jumalat laulude ja muusikaga. Ja kui meie seliselt oma tänulikkust väljendame, ligineme me taevaste hulkade jumalakummardamisele.” (Signs of the Times, 26. jaan. 1882.)

“Me peaksime püüdma oma kiituslauludes läheneda niipalju kui võimalik taevaste kooride harmooniale. Hääle kohane harjutamine on oluline löik hariduses, ja seda ei tuleks hooletusse jätta. Laulmine usulise teenistuse ühe osana on samavõrra jumalakummardamise osa kui palvegi. Süda peab tundma laulu meelsust, et anda sellele õige väljenduslikkus.” (Christian Education, lk 62.)

Piibli algusest kuni lõpuni ülistatakse Jumalat Tema headuse eest: “Hommi-kuvalgus tegi iisraellastele nähtavaks selle, mis nende võimsatest vaenlastest oli järele jäänud; meri uhtus kaldale soomusrüüdes surnukehad. Üheainsa ööga olid nad pääsenud kõige kohutavamast hädaohust... Ainult Issand sai neid niiviisi päästa ja Teda tahtsid nad nüüd südamest kiita ja usaldada. Nende tunded leidsid väljenduse ülistuslaulus. Jumala Vaimust inspireerituna alustas Mooses kogu rahva eeslauljana võidukat tänulaulu. See laul on varaseim ja üks ülevaim järeltulevatele põlvedele säilinud ülistuslaul.” (Patriarhid ja prohvetid, lk 288.)

Me ülistame Jumalat taevas, nii peaksime me õppima ülistama Teda siin maa peal: “Piina ja nutu päevad on igaveseks lõppenud. Aukuningas pühib ära pisarad kõikide silmist. Kõik kurvastuse põhjused on kõrvaldatud. Palmioksi lehvitates alustavad lunastatud kõlavat, imekaunist tänulaulu. Sellega ühinevad kõik, kuni see täidab terve universumi: “Õnnistus meie Jumalale, kes aujärjel istub, ja Tal-lele!” Ja kõik taeva elanikud vastavad sellele: “Aamen, kiitus ja austus ja tarkus ja tänu ja au ja vägi ja ramm meie Jumalale ajastute ajastuteni!” (Ilm 7:10, 12).” (Suur võitlus, lk 650.)

REAGEERI

Kuidas erineb Jumala ülistamine jumalateenistusel üksinda oma MP3 pleierilt kõlavale lemmikloole kaasa laulmisest?

Talitha Simmons, Melbourne, Australia

Saatesõna: “Süda peab tundma laulu meelsust...”

Kuidas siis — 5Ms 6:4-9; PS 119:162

Ajal, mil maailm kummardab staare ning Jumala poolt loodud olevused kiidavad kärmelt oma saavutusi, peaks kristlase elu olema alaline tänuohver Päästjale. Kuid kuidas me Teda siis ülistame vaenulikus maailmas? Saame teha seda nii, et jutustame, kui palju Ta meie jaoks tähendab. Jeesus on meie Looja (1Ms 1:1; Jh 1:3). Tema on meie pääsetee patuorjusest põgenemiseks (Jh 3:16, 17). Tema on Tall, kes meid pühitseb (1Ms 22:8; Jh 1:29) ja Hea Karjane, kes annab oma elu lammaste eest (Jh 10:11, 15). Ilma Temata on elu võimatu.

Jeesus tunneb hõisates meist rõõmu (Sf 3:17). Siis, kui elame usus Sõnasse, hõiskame Temale oma lauluga. Kuidas saame teha Jumala oma elus esimeseks nii, et suuname oma hääle Tema poole?

Õpeta Kristust. Pühakiri tunnistab Jeesusest (Jh 5:39), meie Igapäevasest Leivast (Jh 6:35). Õpetagem Sõna hoolikalt (Jh 1:1; 5Ms 8:3), mitte ainult oma bioloogilistele lastele, vaid ka oma vaimulikele lastele – neile, kelle pärast me Tões hoolt kanname.

Räägi Kristusest. Igal võimalusel rääkigem Temaga, kuid rääkigem ka Temast, Tema eest, Tema abil – igal võimalikul viisil (5Ms 6:1-9).

Peegelda Kristust. Lubagem Pühal Vaimul kontrollida meie mõtteid ja tegusid läbinisti (Gl 5). Kui me “laulame” Sõna läbi kogu oma elu, anname me Jumalale austust, mida Ta väärib.

Sära tegelikult. Sära Jeesuse jaoks (JS 60:1; Tn 12:3; 2Ms 19:5). Kuna me oleme Tema laulvad tähed, ärgu olgu meis midagi, mis Temale ei meeldi (Ps 139:23, 24). Laulgem kogu südamest, rõõmsa arusaamisega. Kristus tuleb meiega koos elama! (Sk 2:14; 1Kr 14:15; Ilm 21:3, 4).

REAGEERI

1. Kristus on põhjus, miks Taaveti tunded käsu suhtes olid nii positiivsed (Ps 119). Miks armastad sina Jeesust? Mõttele Tema suure headuse üle. Kirjuta loetelu!

2. Mil moel oled sa valmis olema Kristuse kodu: oma majaga, ühikatoaga või korteriga, oma kehaga (Tema templiga); oma ajaga (Tema omaga)?

Bianca McArthur, Penguin, Tasmaania, Austraalia

Saatesõna: “Siis, kui elame usus Sõnasse, hõiskame Temale oma lauluga.”

Arvamus — Ps 32:1-5; 51:3-8; Ilm 4:9-11; 5:9-13

Selle imetluse, austusavalduse, rõõmu ja kummardamise puhangus, mida näeme Ilm 4. ja 5. peatükis taevastest olevustest, on selge, et isegi siis, kui jumalakummardajate hulgas iga lauluga suurenevad, jääb nende kummardamise keskmeks Jumal. Nende fookus on Tema väel ja väärtolemisel kuulma neilt ülistust.

Kristlastena on meil oluline hoida oma kummardamise keskmes Jumal, läheneda Talle alandlikult ja kahetsevas meelsuses, mitte et näeme jumalakummardamises vahendit emotsionaalse üleva meeolelu saavutamiseks. Rõõm on meie jumalakummardamiskogemuse lahutamatu osa, kuid tegemist peab olema rõõmuga, mis lähtub pigem arukast suhtest Jumalaga kui et lihtsalt tuju kõrghetkest. Kaasaegses jumalakummardamises näib palju põhinevat tunnetel. Selline kummardamine võib muutuda kergesti enesekeskseks, alandlikkusest ja patukahetsusest vajaka jäävaks.

Siis, kui Taavet (pärast patustamist Batsebaga) Jumalale ligines, heitis ta oma isekad soovid ära. Oma süü ja häbi keskel leidis ta tõelise “peidupaiga” (Ps 32:7), mitte aga isekate soovide ja enesepettuse peidupaiga. Pärast seda, kui Jumal Teda õpetas ja juhendas, leidis ta jälle lakkamatu armastuse, mis ümbritseb neid, kes Issandat usaldavad” (Ps 32:10). Siis Taavet hõiskas rõõmust. Mitte mingisugune tunnetel-põhinev kummardamine poleks sellist asja iialgi saavutanud.

Psalm 51, mis on kirjutatud ka pärast Taaveti pattu Batsebaga, on kaua olnud “koduks” päästekindlusele, mida kristlased otsivad. Langenud monarh hüüab murdunult ja süüd tundes taevase Valitseja poole. Taaveti patt, mis hõlmas abielurikkumise ja mõrva, oli läbi ja lõhki eneseaustamine. Kuid see psalm räägib kõiges Jumalast ning põhineb mõistuse-kesksel arusaamal tõelisest jumalakummardamisest. Olles taastatud Jumala näo sarnaseks, leidis Taavet tõelise vabanemise, tänu, heameele ja õnnetunde.

Siis, kui keskeneme Jumalale, Tema väele, halastusele ja armastusele, mitte aga iseendale, oma jumalakummardamisele, rõõmule, mida sellisest kummardamisest saame, siis me kasvame ja saame tugevamaks. Selline on tõelise jumalakummardamise viil.

REAGEERI

1. Kuidas saame kasutada Piiblit rõõmsameelse, mõistliku jumalakummardamiseni viiva juhina?

2. Kuidas saame jääda tõelise jumalakummardamise põhjuste juurde maailmas, mis hindab hüper-super tunnetel põhinevat jumalakummardamist?

3. Kuidas ergutab muusika tunnetel rajanevat usku? Aga head-arukat, hästi elatud, rõõmsat usku?

Hannah Hogg, Pleasant Hills, New South Wales, Austraalia

Saatesõna: “Oma süü ja häbi keskel leidis ta tõelise “peidupaiga.”

Teha Tema ülistamine auliseks!

Uuring — Ps 22:4; 66:2; 150:6

JÄRELDA

Inimloomusele näib olevat loomuomane otsida jumaldamise, kummardamise ja ülistamise objekti. Niisiis ei ole küsimus selles, kas me ülistame, vaid et mida või keda me ülistame. Piibel kutsub meid suunama ülimate ülistust Jumalale. Tema Sõnas on külluses näiteid, kuidas inimesed ülistasid Teda selle pärast, kes Ta on ja mida Ta on teinud. Vahel kardavad inimesed, et heldiv ülistus madaldab kummardamise paljaks emotsionaalseks kõrghetkeks. Kuid kui Piibel räägib kõike, mis puudutab Issanda ülistamist, siis tasub veeta kogu oma ülejäänud elu kaalutlemises, kuidas teha Tema ülistamine auliseks!

MÖTLE JÄRELE

- Loe Psalmid läbi ja kirjuta välja kõik, kus psalmist ülistab või tänab Jumalat millegi eest. (Selleks kulub küll üksjagu päevi!)
- Komponeeri oma “uus laul”, luuletus, kiri, muusikapala või joonistus, mis väljendab ülistust Jumalale.
- Muuda oma hingamispäevakooli klassi kava nii, et sellesse jääks ka aeg ülistamiseks, kas siis laulus või kogemuse jagamises, mis eelneks õppetükile.
- Järgi nõuannet siseneda “tema õuedesse kiitusega” (PS 100:4) sel teel, et loed uue nädala igal päeval ühe psalmi, ja siis tänad Jumalat iga Tema iseloomumomaduse või teo eest, mida selles psalmis on nimetatud.
- Kirjutage ühiselt hingamispäevakooli klassiga või piibliuurimisgrupiga üks kiituse psalm. Las iga inimene kirjutab üks kuni neli rida. Pange need siis kokku ja esitage oma psalm jumalateenistusel.
- Jaga paberileht kaheks osaks, üht nimeta “Kiituseks” ja teist “Tänuks”. Iga kord, kui sa isiklikku pühendushetke pead, lisa kummassegi veergu paar uut asja. “Kiituse” alla loetle Jumalat iseloomustavaid jooni ja “Tänu” alla loetle asju, mida Ta on teinud. Ülista Teda siis nii Tema iseloomujoonte kui ka Tema tegude pärast!
- Leia aeg (mil oled kodus üksi) mängida oma lemmikmuusikapala või laula Issandale pidurdamatust südamest.

SEOSTA

1Kn 18:19-33; 19:14, 15; 2Aja 20:1-25; Ne 9:5, 6.

Tunnistused kogudusele 5. kd, lk-d 317, 318.

Ruth and Warren Myers, *Thirty-One Days of Praise: Enjoying God Anew* (Multnomah Publishers: Sisters, Oreg., n.d.).

Sonia Huenergardt, Bishop, California, USA

Kummardamine psalmides

“Kui armsad on sinu hooned, Issand Sebaot! Issanda õuesid igatseb ja ihaldab mu hing; mu süda ja mu ihu hüüavad rõõmsasti elava Jumala poole” (Ps 84:2, 3).

Hingamispäev, 6. august

Hingekeel

Sissejuhatus — Ps 51; 100

Inimesed väljendavad oma tundeid mitmel erineval moel. Sageli ei ole sõnalisest väljendusest küllalt, nii leiame muid viise, kuidas ennast väljendada, nagu näiteks läbi erinevate kunstide. Mõned inimesed väljendavad ennast sõnade ja kirjutamise kaudu, teised muusika kaudu, kolmandad joonistamise, voolimise, näitemängu jne kaudu. Minu jaoks on selleks muusika. Ma ei ole nii andekas, et ise muusikat kirjutada, kuid muusika kuulamine võib mind liigutada nii nagu mitte miski muu. Ja ma olen kindel, et ma pole ainuke. Muusika suudab väljendada meie rõõmu, kurbust, viha, kirge ja kõiki nende vahele jäävaid emotsioone. Igaüks võib meist ilmselt mõelda mingile laulule, mis mingis tujus olles või mingi sündmuse puhul oli omal kohal. Kuna muusika suudab nii paljusid meist nii põhjani puudutada, tuleb olla valvas, millist muusikat kuulame.

Taavet väljendas oma sisimaid mõtteid ja tundmusi muusika kaudu. Psalmide raamat on kollektsioon tema mõtetest (kuid ka teiste omadest), mis on viisistatud. Kuigi meie käes ei ole Psalmide algseid viise, on meil sõnad. Neid lugedes võime näha Taaveti rõõmu ja elevust (Ps 100), kurbust ja meeleheidet (Ps 38), viha (Ps 58) ja patukahetsust (Ps 51). Peaagu kõik need psalmid lauldi Jumalale. Seda sellepärast, et Tema oli Taaveti usaldusmees, parim sõber ja tema isiklik raviarst. Taavet ei kartnud väljendada kõike, mida ta tundis, otseselt Jumalale. Muusika oli Taaveti hingekeel ja lahutamatu osa tema isiklikust Jumala kummardamisest.

Tänapäeval on muusika endiselt oluline jumalakummardamise osa. Olgu selleks kirikulaulude laulmine Jumala tänamiseks koos kogudusega, laulu kirjutamine sinu oma elutoa pühamus Jumalale esitamiseks või lihtsalt laulusõnade üle mõtisklemine sinu vaikselt hetkel koos Temaga – muusika suudab toimida sinu hingekeelena, et suhelda Jumalaga. Just nii nagu Taavet jagas Jumalaga kõike, mis tema südamel oli, nii saame tuua Jumala ette oma tänu, kiituse, meeleheite, igatsused ja oma küsimused. Käesoleval nädalal, kui heidame pilgu psalmidele, vaata igal nädalal üht psalmi, mis heliseb kaasa sinu poolt tuntavaga. Meenutagu see psalm sulle (nii nagu oli Taaveti puhul), et Jumal räägib ka sinu keeles.

Gary Case, Baton Rouge, Louisiana, USA

Logos — Ps 20:4; 49; Ps 54:8; 73; 78:1-8; 90:1, 2; 100:1-5; 141:2

Kogu loodus laulab (Ps 90:1, 2; 100:1-5)

Kaks tegevust, mis pööravad kiiresti minu mõtted Jumalale, on pühendunud muusika kuulamine ja looduse tajumine. Kui ma aja niipalju maha võtan, et kuulata muusikat looduses, tunnen suurt ja sügavat austust oma Looja vastu. Louisiana elades hämmastasid mind sageli sooja suveõhtu looduse rikkalikud ja mitmekülgsed helid. Kui silmad sulgesin, hakkasin mõne hetkega kuulma selles, mis seni kõlas nagu õrn taustasumin, häälekat koori. Hilisõhtu äikesetorm võis sageli olla märguandeks konnade kakofooniale, mis helitugevus paisus küllalt kaua veel pärast seda, kui teised helid olid vaibunud.

Nüüd pakub lumeräitsadega minek Colorado mägede metsajoonel mulle kontrastset muusikakogemust. Kui mu hingeldamise ja põksuva südame hääled tapsipisi rahunevad, üllatavad mind tuule alatasa muutuvad helid, kaugelt kostuv linnuhääl, kuskilt ilmuva vee vulin jäätunud maailmas.

Looduse mitte kunagi lõppeva laulu iga kaunis “noot” väljendab kiitust Loojale. Neist looduse “nootidest” üle kõlavana igatseb Jumal kuulda – Tema loomistöö krooniva teo ning Tema pääste ja armastuse õnnistatud heategevusliku kingitusena – meie tänuhelisid. “Jumal igatseb, et me tõstaksime esile Tema headust ja räägiksime Tema väest. Teda austavad tänu- ja kiituse väljendused. Ta ütleb: “Kes toob ohvriks tänu, see annab mulle au” (Ps 50:23).” (Kristuse tähendamissõnad, lk 298.)

Varanduseta rikkus (Ps 49)

Meist suurema osa jaoks on rahaline seis iga-aastases Forbesi listi esimesest kohast üksjagu madalamal. Ometi veeneme ennast, et oleks veel natuke raha juures, oleks elu palju parem. Niisiis ajame taga veel suuremat palka ja nurgakontorit; ja unustame, et maist rikkust saab kasutada ainult maiste jumalate vastu vahetamiseks. “Niikaua, kui sul pole midagi, mida raha eest osta ei saa, ei ole sa rikas.” (Thinkexist.com. Garth Brooks, http://thinkexist.com/quotation/you_aren-t_wealthy_until_you_have_something_money/250476.html.)

Mitte mingisugune rahasumma ei saa osta ainsatki Jumala suurt õnnistust. Tähtsaim kõigest: me ei küüni mitte kunagi oma pääste hinnani. Tänu Jumalale, et meie rahaline seis maa peal on Tema jaoks tähtsusetu! Kui kõne all on lunastus, on asi selles, kus on meie süda (Mt 6:21).

“Taevas, meil on probleem” (Ps 73)

Kui arstid meile ütlesid, et meie tütar sündis südameveaga, mis nõuab operatsiooni, uskusime, et Issand tervendab ta. Kuid tema seisund ei muutunud pärast võidmist ja palvetamist. Kui ootasime, mil arstid lõpetavad oma operatsioonielse läbivaatuse, valdas mind kartus. Ma ei suutnud mõista, miks polnud Jumal

teda terveks teinud. Ma olin lootnud, et Ta teeb seda. Ma teadsin, et Ta suudab. Olin püüdnud kõiges, mida teadsin, olla ustav Temale. Ma usaldasin Tema töotusi. Kuid oodates nüüd, mida arstid ütlevad, näis kõik asjatuna. Püüdmine elada õigesti ei olnud hoidnud häda ära.

Ma olin ühepalju segaduses ja kergenduses, kui arstid ütlesid meile, et tal näib olevat hästi ja pole vaja mingit edasist sekkumist – me võime ta rahuga koju viia! Kas ta oli terveks saanud või mitte? Juhul, kui ta süda oli endiselt puudega, miks tal siis kõik hästi oli? Nädalaid kimbutasid mind need kahtlused ja küsimused.

Pärast ühte hilisõhtust söötmist lamasin ma tugitoolis ja hoidsin oma neljakuust tütart süles ning ümisesin vaikselt: “Jumal hoolitseb su eest.” See laul oli olnud mulle lapsepõlvest peale paljudel kordadel julgustuseks, kuid eales varem polnud need sõnad puudutanud mind nii sügavalt nagu tollel õhtul. Pisarad voolasid mu põski pidi alla siis, kui häbenesin, kui vähe usku oli mul olnud, ja lõpuks uskusin ma, et kõigele vaatamata Jumal tõesti hoolitseb tütrekese eest.

Mu tütar paistab endiselt täiesti terve olema. Jumal kaitseb teda jätkuvalt iga tõsise tagajärje eest, mis on seotud tema südameveega, kuid Ta ei ole parandanud anatoomiat. Milline imeline tunnistus Jumala armastusest; sellest, et Ta hoiab meid alal ka siis, kui meie süda pole laitmatu!

Rääkige sellest edasi (Ps 78:1-8)

Meil tuleb esitada inimestele teed, mida mööda Jumal on meid minevikus juhitud, ning meenutada Tema imelisi tegusid Tema rahva heaks. Meil on vaja “mälusopist esile tuua endised ajad, mil te, pärast seda, kui saite valgustatud, talusite suurt viletsust. Sest te olete oma Issandale Jumalale püha rahvas; Issand su Jumal on valinud sind endale erirahvaks kõigi rahvaste silmis, kes on maa peal. Issand armastas teid, valis teid mitte sellepärast, et te oleksite olnud arvukam teistest rahvastest; ei, sest te olete väikseim teistest rahvastest; vaid sellepärast, et Issand teid armastas... Tunne siis Issandat, oma Jumalat, Tema on Jumal, ustav Jumal, kes peab lepingut ja on halastav nendega, kes Teda armastavad ja Tema käsk peavad tuhandete põlvedeni.” (“Recount God’s Dealings,” The Advent Review and Sabbath Herald, 19. märts 1895.)

Dallas Estey; Firestone, Colorado, USA

Saatesõna: “Püüdmine elada õigesti ei olnud häda ära hoidnud.”

Tunnistus — Ps 86:8-10

Ühel päeval läksid jumalakummardajad Keenias oma kummardamispaika ja leidsid, et nende jumal oli puudu. Segaduses läksid nad politseisse, et asjast teada anda. Politseil polnud sõnu, teda pani imestama jumal, kes ei suutnud isegi ennast kaitsta. Kui suurepärase on teada, et meie taevane Isa on alati olemas, ükskõik kuna me Teda kummardama tuleme. Tema ilmutab oma väge endiselt ka uuematel aegadel, et anda märki Tema armastusest ja kohalolust. “See pole mitte mingi loomuomane jõud, mis sunnib maad aasta-aastalt jagama oma rikkusi ning paneb maakera liikuma ümber päikese. Igavese Jumala käsi on pidevalt tegevuses selle planeedi juhtimisega. Jumala vägi on see, mis hoiab maakera pöörlemas. Jumal on see, kes paneb päikese igal hommikul tõusma. Tema avab taevaluugid ja annab vihma...Tema vägi on see, mis paneb taimestiku lopsakalt kasvama, iga punga puhkema, iga lille õitsema, iga vilja arenema.” (Suure Arsti jälgedes, lk 416.)

Paljud tänapäeva inimesed on kõrvale tõmbunud selle ainsa tõelise Jumala kummardamisest (nii nagu iisraellased, kes hukkusid kõrbes). “Kaadesist olid iisraellased pöördunud tagasi kõrbesse ning kõrberännaku lõpul tulid nad veelkord, “terve kogudus... esimeses kuus Siinai kõrbe ja rahvas asus Kaadesisse (4Ms 20:1).

Siin suri ja siia maeti Mirjam. Miljonitele sai osaks sama saatus – elueapikkune rännak, mis oli alanud Punase mere rannalt Issanda võitu tähistava juubelduse ja rõõmutantsuga, lõppes nüüd kõrbehauas. Patt oli eemaldanud õnnistustekarika nende huultelt...

“Kõigest sellest hoolimata nad tegid ikka pattu ega uskunud Tema imedesse... Kui Ta neid tappis, nõudsid nad Teda ning pöördusid ja otsisid Jumalat ja tuletasid meelde, et Jumal on nende kalju, ja et Jumal, Kõigekõrgem, on nende lunastaja!” (Ps 78:32-35). Ometi ei pöördunud nad Jumala poole kogu südamest. Kuigi vaenlaste võimutsemise perioodil otsisid nad abi Temalt, kes ainsana suutis neid päästa, ei olnud nende süda “kindlasti Tema küljes, ja nad ei olnud ustavad Tema lepingu pidamises!” (Patriarhid ja prohvetid, lk 410.)

Täna kutsub Jumal meid kõiki tulema Tema juurde ja kummardama Teda kogu südamest.

Jared Bosire, Mombasa, Keenia

Saatesõna: “Tema vägi on see, mis paneb iga punga puhkema.”

Tõend — Ps 139:23, 24

Jumalakummardamine ei ole lihtsalt mingite vaimulike laulude laulmine, mille mõtet me vaevu hoomame ega ka palvete ütlemine, mis kõlavad juhtnööride andmisena Jumalale selles osas, mida Ta peaks tegema ja mida mitte tegema. Jumalakummardamine tähendab oma elu avamist Jumalale ja laskmist Jumalal teha seda, mida Tema tahab. Seega on jumalakummardamine alistumise üks vorm.

Inimloomust selle loomupärasest olekus iseloomustavad petmine, võltsimine, pettejärelduste tarvitamine, eksikujutus ja kahepalgelisus. Järelikult on enesepettus inimelus põhiprobleem ja paljude inimlike kannatuste põhjustaja. Inimestel on sageli valed uskumused oma ajendite, kavatsuste, tegutsemiste, iseloomu ja identiteedi suhtes. (Richard W. Paul and Linda Elder, *Critical Thinking: Tools for Taking Charge of Your Learning and Your Life*, second edition (Upper Saddle River, New Jersey: Pearson Education, Financial Times Prentice Hall, 2001), pp. 292, 498.) Õnnetuseks võib enesepettus ennast avaldada isegi jumalakummardamises. Kui see juhtub, saab jumalakummardamisest eneseupitamise ja eneseülistamise vahend. Lk 18:9-14 on variser sellise mandunud jumalakummardamise vormi näiteks. Ta eitab tõsiasja, et on patune, ning teeb sellega Jumala valelikuks (1Jh 1:10). Ta kiitleb oma heade tegudega ja vaatab uhkelt tõlnerile ülalt alla. Tema jaoks on jumalakummardamine võimalus nõuda oma heade tegude eest kompensatsiooni.

Tõlner on aga näide ehtsast jumalakummardamisest, millele võime viidata kui kummardamisele tões ja vaimus. See kätkeb endasse alistumise tõe – võime tõeselt näha meie oma olukorda, kuid ka tõe sellest, kes on Jumal. Tõlner tunnistab, et ta on patune, kes vajab Päästjat. Tema jaoks on jumalakummardamine võimalus otsida Jumalalt armu ja andestust. Kummardamine tões ja vaimus on vastumürk enesepettusele.

Kummardamisest tões ja vaimus kõnelevad selgesõnaliselt psalmid. Ps 139 tunnistab autor Jumala kõiketeadmist ja kõikjalolekut. Mitte keegi ei saa varjuda Tema eest või põgeneda Tema käeulatuselt. Sama psalm tunnistab, et Jumal on meie Looja ja Eluhoidja. Seega on Tema kõige sobivam käsitlema meie keerukaid vajadusi ja probleeme, ka kalduvust enesepetmisele. Selles psalmis hõlmab jumalakummardamine meie elu avamise Jumala ametlikule kontrollile ja piiranguteta sekkumistele. Ehe jumalakummardamine teeb alandlikuks, toidab usku, suurendab tundlikkust patu suhtes ja tugevdab janunemist kahetsuse ja andestuse järele. See kinnitab ja säilitab kellegi kuulumist Jumala perekonda.

REAGEERI

1. Kuidas takistab enesepettus ehtsat jumalakummardamist?
2. Kuidas enesepettusest üle saada?

Kuidas siis — Ps 100:1, 2

Suurem osa kultuure on küllastunud ebajumalatele või Jumalale suunatud rituaalide või kummardamisega. Iga inimene kummardab Jumalat või midagi muud! Iga inimese südames paljastub tühik, mida inimesed püüavad täita selleks, et leida õnne ja elumõte. Seitsmeteistkümnenda sajandi filosoof ja matemaatik Blaise Pascal poleks saanud olla täpsem, kui ta täheldas, et “iga mehe südames on Jumala-kujuline vaakum, mida ei saa täita ainsagi loodud asjaga...” (Brainy Quote, <http://www.brainyquote.com/words/va/vacuum236319.html>.)

Ka mitte Jumala poolt looduga (olgugi see kuninglik), kogu hariduse, rikkuse, kunsti, andekuse ega meelelahutusegagi mitte; kõik kavalad meelitused, mida maailm pakub, ei saa rahuldada südame sügavaimat janu. Ainult Looja Jumala kummardamine saab tühimiku täita.

Kuid mis on jumalakummardamine? Et kummardamisest paremini aru saada – mis on vastuvõetav ja mis ei ole vastuvõetav – on meil vaja mõista, et tõeline jumalakummardamine on meie vastus Jumalale. Tema avaldab initsiatiivi luua meiega sõprus, mispuhul avame oma südame ja mõistuse Temale. Ta alustab meile meelde tuletamisest, et enne, kui oleme meie, on Tema. Mooses laulis Jumalast, et “enne kui mäed sündisid ja kui maa ja maailm loodi, oled sina, Jumal, igavesest igavesti” (Ps 90:2). Jumal ei loonud meid meie enda lõbuks, vaid Tema kavatsuse kohaselt (1Ms 1:26). Kui me kord taipame, et meil ei ole võimalust ilma Temata eksisteerida ja et Tema armastas meid esmalt (1Jh 4:19,; Rm 5:8), saame vastata ainult sellega, et allutame kõik armastavas suhtlemises Temale, ja seda ei saa mõõta.

Inimesepoolne armastuse väljendamine Jumalale on see, mida nimetame jumalakummardamiseks. Arvestades asjaolu, et armastav suhe Jumalaga pole mõõdetav, ei leidu prääniku-jagamise valemite jaoks tõelises jumalakummardamises kohta. Seevastu leiame, et Jumalat kummardavad avaldused on mitmekesised, kuivõrd need ilmnevad päratu suures spektris. Siiski määratleb Jumala maailm psalmides rea üldisi jooni, mis seda spektrit läbivad, andes meile aimu, kuidas siis kummardada:

1. Jumalakummardamine hõlmab rõõmsa ja õnneliku Jumalale vastamise laulus (Ps 100:1, 2).

2. Jumalakummardamine on seotud palvega (Ps 141:2).

3. Jumalakummardamine sisaldab lähedast sõprust Jumalaga, “aga minu õnn on, et ma olen Jumalale ligi” (Ps 73:28).

4. Jumalakummardamises on suur annus tänu (Ps 54:8).

5. Jumalakummardamine annab meile turvatunnet, julgustust ja kindlust, “Isand, sina oled meile olnud eluasemeks põlvest põlve” (Ps 90:1).

Lawrence Kiage, Atlanta, Georgia, USA

Arvamus — Ps 23; 30; 73:21-26

Oled sa kunagi tundnud, et sa oled täielikult ümbritsetud olukordadega, mis on sinu kontrolli alt väljas ja sa ei suuda näha väljapääsu? Mõned aastad tagasi leidsin ennast meeleheite august. Olin veendunud, et minu olukord ei muutugi kunagi, et olin täiesti läbikukkunud ning et polnud absoluutselt mitte midagi, mida saanuks teha mina või keegi teine. Kas ma selle aja kestel kummardasin Jumalat? Ei. Kas ma lugesin Piiblit või palvetasin? Ei. Milles oli asi? Mind oli nii palju kordi pigistatud, et ma tundsin, et olen igasuguse abita. Ma hakkasin isegi unustama Jumalat ja kõike võimalikku, mida Tema võinuks etendada minu elus.

Üks mu sõpradest tuletas mulle ikkagi meelde lubadust, mille olin andnud – et kirjutan artikli CQ jaoks. Kas saanuks aeg selleks olla veel halvem? Raske südamega hakkasin oma artikli kallal tööle. Olin sunnitud lugema Piiblit, ja seda tehes, hakkasin veetma aega koos Jumalaga. Tasapisi, ilma et oleksin märganudki ning täiesti sõltumata minu tahtest, hakkas mu vaade muutuma. Minu meeleheide hakkas kaduma. Ma hakkasin nägema, et elus on midagi enam kui see ja siin. Jumal meenutas mulle leebelt, et Tema ei ole minust kunagi taganenud ja et Ta ei tee seda ka praegu. Jumal meenutas mulle meie paljusid koosveedetud aastaid ja imesid, mida Ta minu elus oli sooritanud. Ta tuletas mulle meelde, et Ta ei jäta mitte kunagi mind maha. Ta taastas minu lootuse ja elumõtte.

Kas oli neis piiblisalmides, mida lugesin, midagi erilist? Kas need olid iseene-sest täidetud inspiratsiooni ja lootusega? Ei. Aga Jumal, kes need inspireeris, oli seda. Jumal kasutas minu tööd selle artiklikese kallal, minu purunenud jumalakummardamise kallal selleks, et tõmmata mind Tema juurde, et anda mulle lootust ja rahu ja täita mind Tema taastava jõuga.

Siis, kui loen Psalmide raamatut, õpin, et jumalakummardamine tähendab Jumala usaldamist meie olukordadest hoolimata ja Tema ülistamist siis, kui oleme paisatud meeleheitekoopasse, kust me ei näe muud väljapääsu kui ainult Temas. Jumala tõeline kummardamine toob meid ühendusse Jumalaga. See muudab elu, südame ja väljavaated. See toob rahu ja lootuse ja lubab meil tõeliselt rõõmu tunda.

REAGEERI

1. Mida tähendab sinu jaoks Jumala tõeline kummardamine?
2. Oled sa kunagi tundnud, et oled Jumala abita?
3. Millisel moel väljendad sina Jumalale Tema ülistamist?

Tanya L. Henry, Springfield, Massachusetts, USA

Saatesõna: “Jumalakummardamine tähendab Jumala usaldamist meie olukordadest hoolimata.”

Jumalakummardamine, on see meie või kivide oma?

Uuring — Ps 100

JÄRELDA

Jeesuse võiduka sissesõidu ajal Jeruusalemma ütles Jeesus, et juhul, kui jüngerid lõpetaksid Tema ülistamise, hakkaksid kivid kisendama (Lk 19:40). Kas me tunneme, et oleme sunnitud Jumalat kummardama? Kuidas me Teda kummardame? Kas on olemas õige ja vale kummardamine? Oleme sellel nädalal õppinud, et on mitmeid häid mooduseid, kuidas Jumalat kummardada: muusika, kunst, õppimine, palve, üksikisikuna ja kogudusena. Mis puudutab jumalakummardamist, siis ilmneb, et ainus väärtus on “Mina – tee”. Juhul, kui meie tegevus keskeneb Jumala asemel meile, siis oleme kindlasti vael teel.

MÖTLE JÄRELE

- Loe kveekerite jumalakummardamise kohta. Nad on tuntud oma sõnatute jumalateenistuste poolest. Proovi seda oma sõprade väikeses grupis. Siis vestelge sellest kasust, mida saite jumalateenistuse ajal vaikuses olemisest nii koguduse teenistusel kui ka isiklikus pühendushetkes.

- Kuula erinevaid kristliku muusika laade, mis aitavad sul Jumalat kummardada erinevates oludes (rõõmupäeval, kurvastuses, masenduses jne). See on kasulik, sest mõnikord oleneb meie olukorrast, millist laadi jumalakummardamine on efektiivseim.

- Viibi looduses ööpäeva erinevatel osadel. Mida sa ühel ja teisel korral kuuled? Mis on erinev? Kuidas suunab see, mida sa kuuled ja tunned, sind kummardama Loojat?

- Vaata YouTube 'st üht kirikulaulu, mida “lauldakse” märkide keeles. Kuidas väljendavad liigutused jumalakummardamist? (Kui oled YouTube's sees, vajuta sellistele väljenditele nagu ASL hymns; Christian sign language songs jne).

- Kirjuta jumalateenistusest sellistes formaatides: hiilgav kogudus, vilets kogudus, klassikaline kogudus, kaasaegne kogudus. Iga selline jumalakummardamisviis kõnetab meid erineval moel, Mis on sinu jumalateenistuse eesmärk? Milline on sinu rõhuasetus?

- Pildista erinevaid jumalateenistusi või vaata arvutist selliseid fotosid. Kas saad lihtsalt foto vaatamise põhjal öelda, milline jumalateenistus käimas on? Millised on iga stiili erinevused?

SEOSTA

Ps 150; Lk 19:38-40; Rm 8:25-27.

Tee Kristuse juurde, 11. ja 13. peatükk.

Siin üks hea link kveekerite jumalateenistuse kirjeldamiseks: <http://www.quakerinfo.org/quakerism/worship.html>.

Victor F. Brown, Ketteringi Kolledž, Ohio, USA

Mugavus, kompromiss ja kriis teenimises

“Tahke toit on aga täisealiste jaoks, kelle meeled on kogemuste varal harjunud eristama head ja kurja” (Hb 5:14).

Hingamispäev, 13. august

Ära piilu teisi, sest ma olen sinuga

Sissejuhatus — Rm 12:1, 2

On kõnekäänd, mis ütleb: “Sarnased linnud kogunevad ühte parve.” Kuid ma ütlen naljaviiluks nii: “Sarnased linnud on samad linnud.” Selline mõte tuleb mängu siis, kui eristatakse isiku omadusi, kasutades otsekui etalonina isikut, kellega seda inimest tavaliselt samastatakse. Isiku iseloom, kellega seostatakse, ei pruugi siiski mitte alati olla lõplik tõend selle teise isiku iseloomust. Kuid see võib anda viite üldistele nimetajatele, mida nad võibolla jagavad.

Noorukieas olemist iseloomustatakse sageli omataoliste survega. Omataoliste grupp surub indiviidi muutma oma väärtushinnanguid ja käitumist selleks, et gruppi sobitada. Võib olla, et indiviidi ei ole kasvatatud hindama selliseid väärtusi ja seda käitumist, mida omataoliste grupp talle peale surub, kuid ta on tugevalt survestatud järgnema grupile selleks, et olla tunnustatud. Indiviidid võivad olla tagant torgitud tegema asju, mida nad tavaliselt ei teeks ja mis on vastandlikud nende uskumustele. Tulemuseks on, et nad lähevad oma põhimõtetega kompromissile ja tasapisi kaotavad oma isikliku identiteedi.

Meil pole vaja vaadata Piiblist kaugemale, et seda punkti tõestada. Muistsel Iisraelil ei õnnestunud oma identiteeti (Jumala valitud rahvaks olemist) säilitada. Nad teenisid pigem Jumalat sellisel moel nagu nad ise tahtsid, mitte sellisel moel nagu Jumal neid juhendas. Selleks, et tagada militaar-kaitset, tegid kuningad poliitilisi leppeid ebajumalaid teenivate rahvastega. Sellised liidud võtsid sageli segaabielse vormi ja viisid järeleandmisteni stiilis “Ma sügan sinu selga siis, kui sina sügad minu oma”. Tasahaaval hiilisid paganlike rahvaste kombel Iisraeli, kuni valdav osa Iisraelist loobus kummardamast tõelist Jumalat, kes oli neile eksimatult näidanud oma külluslikku armastust ja halastust.

Kosmilise konflikti teravik on ikka täpselt seesama nagu seda kirjeldab Jumala Sõna: Keda me kummardame? Paulus rõhutab meile: “Nüüd, vennad ja õed, kutsum ma teid üles Jumala suure halastuse pärast tooma oma ihud Jumalale elavaks, pühaks ja meelepäraseks ohvriks; see olgu teie mõistlik jumalateenistus. Ja ärge muganduge praeguse ajaga, vaid muutuge meele uuendamise teel, et te katsuksite läbi, mis on Jumala tahtmine, mis on hea ja meelepärane ja täiuslik” (Rm 12:1, 2 NIV).

Sellel nädalal õpime, kuidas mugandumine maailmaga toob üldiselt kaasa kompromissi ja tagajärjeks on jumalakummardamise kriis.

Bongga L. Agno, Muntimlupa linn, Filipiinid

Saatesõna: "Teravik on ikka täpselt seesama nagu seda kirjeldab Jumala Sõna: Keda me kummardame?"

Pühapäev, 14. august

Surm moodsates südames

Tunnistus — IMs 6:5

Päris alguses, Moosese esimeses raamatus, räägib Piibel meile, et kuri valitses meeste ja naiste südames ja mõjutas negatiivselt nende jumalakummardamist. Tänapäev on kurjust samuti kubinal täis. On vähe või pole üldse vahet õelusel, millest loeme Piibli esimesest raamatust selle kurjaga, mida näeme nüüd. Inimeste ideed jumalakummardamisest sageli hääbuvad moodsais südames. Õeldu tõestub selgelt tõsiasjas, et tänapäeval on paljud inimesed liiga hõivatud töötamisega (selle asemel, et Jumalat teenida). Nad on rohkem orienteeritud maisele kui et jumalakummardamisele, orienteeritud karjäärile, mitte aga hoolitsemisele. Suuremjagu inimesi on hõivatud elatise hankimisega niivõrd, et Jumala kummardamiseks aja võtmine ei tule neile isegi pähe. Samasugune lugu on ka paljude kristlastega. Nad keskenevad rohkem ressursside ja jõukuse hankimisele kui et Jumala kummardamisele. Ainult vähesed mõtlevad taevale, sest nende jaoks ei saa taevast võrrelda raha ja rikkusega.

Paljude tänapäeva inimeste jaoks on võõristav mõte, et jumalakummardamine on pääsemiseks oluline. Kuigi suurem osa inimesi elab tegusat elu, soovib vaid väike osa kummardada oma Loojat. Kaini sarnaselt lähevad mõnedki inimesed oma kummardamis-kommetes kompromissile, mõeldes, et küll Jumal mõistab. Kuid nii nagu me Kaini loost õppisime, ei saa Ta selliseid kompromisse heaks kiita. Vahel võtame Jumala armastust millegi sellisena, mis on tagatud, mõeldes, et uskumine ilma sõnakuulmiseta on Talle vastuvõetav.

Just nii nagu saatan ahvatles ära Eeva, ahvatleb saatan meid uskuma, et tema pakub meile palju lootustandvamat kui on see, mida pakub meile Jumal. Saatan tahab meid veenda, et Jumala kummardamine ei pea tegelikult meie elus olema tähtsal kohal. Selline mõtlemine aga loob meis vaimuliku kriisi. Kui meie Jumala kummardamine luhtub, jääb Tema meie elus tahapoole ja me kaotame Temas oleva pääste.

REAGEERI

1. Kuidas me saame aru, et Jumala tõeline kummardamine on Temast seatud ja et meil tuleb igal päeval Teda kummardada?

2. Kuidas saame tagada, et me ei laseks silmist jumalakummardamise tõelist keset?

3. Mõtle oma päevaplaanile (igapäevasele ja igapäevasele). Kui palju aega kuulub sul palves ja Piibli uurimises võrreldes Facebookis olemisega, poeskäimisega, elatise teenimisega või akadeemilise kraadi omandamisega? Kuidas leida oma elus tasakaal jumalakummardamise ja elatise teenimise vahel?

4. Kuidas saame töönädala rutiinist läbi minna jumalakummardamise meelsuses?

Allen Y. Bano, Bongabon, Nueva Ecija, Filipiinid

Saatesõna: "Kui me valmistame pettumuse Jumala kummardamises, jääb Tema meie elus tahapoole."

Esmaspäev, 15. august

Progressioonilt regressioonile

Logos — IMs 6:5-8; 5Ms 12:8; 13:17, 18; 1Kn 11:1-13; 18;
Jr 17:5, MI 3: 16-24

Mugandumine (IMs 6:5-8; 5Ms 12:8; 13:17, 18)

Maa peal oli enne veeuputust nii palju kurjust, et Jumal tegelikult kahetses, et Ta oli inimesed loonud. Selle asemel, et kummardada Teda, "kummardasid nad enesehellitamist – söömist, joomist, lõbusat olemist – ning kasutasid abinõuna (juhuks, kui nende soove ja kirgi häiriti) vägivallategusid ja mõrva." (Ellen G. White, Käsikiri 24, 1891.)

Kõigist kiusatustest suurim oli iisraellaste jaoks siiski kiusatus muganduda ümberkaudsete paganlike rahvastega. Selliste kultuuridega ühinemine viis varem või hiljem selleni, et nad võtsid omaks nende rahvaste jumalakummardamis-kombed ja rikkusid seega jumalakummardamise mõttes abielu ainsa tõelise Jumalaga –YHWHga. Just sellepärast andis Jumal neile korralduse hävitada ebajumalaid teenivate kultuuride iidolid ja altarid, mida nad leidsid maalt, mille Jumal neile andis. Tegelikult oli niivõrd tähtis (nende endi jaoks) jätkata ainsa tõelise Jumala kummardamist, et Tema lülitas selle oma armastuse erilise seaduse koosseisu. Loe 2Ms 20:2-6 ja Mt 22:34-40. Kummardada üht väärjumalat või teha ebajumalaks ükskõik mis taevas, maa peal või vees ja siis seda ebajumalana kummardada, on Jumala otsese olemuse ründamine. Siis, kui Tema rahvas mugandub selliste kommetega, muutuvad nad Jumala esindajatena maa peal kasutuiks ja otstarbetuiks.

Kristliku elu lainetes on ustavus Jumalale hädavajalik. Ainult Tema väärrib meie kummardamist. Meie usk on Jumala jaoks oluline. Meil tuleb teenida ja kummardada ainult Teda.

Kompromiss (1Kn 11:1-13; 18)

Kompromissi võetakse sageli kui midagi positiivset ja vajalikku. Näiteks mõtles Saalomon, et tark on abielluda naistega ümberkaudsete ebajumalaid teenivate rahvaste hulgast selleks, et säilitada head diplomaatilised suhted (5Ms 17:17; 1Kn

11:1, 2). Ühe naise võtmine, seejärel teise ja siis veel järgmise võtmine sillutas tee jumalakummardamise valedale tavadele, mis tema naiste kaudu hiilisid heebrealaste religiooni (1Kn 11:4-8). Järk-järgult rajas Saalomon tee kompromissile. “Ta naised pöörasid tema südame teiste jumalate poole” (1Kn 11:4) ning tee kulges juba allamäge edasi (1Kn 11:11).

Teine näide kompromissi ohtudest on näha Ahabi elus, monarhi elus, keda samastati militaarse tugevusega, kuid kes oli nõrk Jumalaga suhtlemisel. Tema väikesed kompromissi-teod viisid ta lõpuks sinnamaani, et ta tappis Jumala prohveteid. Kuningas ei takistanud oma naist Iisebeli, kes seadusevastaselt muutis Jumala tõelise kummardamise maskeeritud kummardamiseks. Kui läheme oma suhtes Jumalaga kompromissile, siis on tegemist alati liikumisega progressioonilt regressioonile! Kui me läheme oma suhtes Jumalaga kompromissile, toetume maistele asjadele ja mitte enam oma Loojale.

Kriis (Jr 17:5; MI 3:16-24)

Vana Testament on täis näiteid sõnakuulmatusest, mis viivad kriisini. Saabumas on suur kriis. Selles kriisis saab ilmsiks vahe protagonistide ja antagonistide vahel, Jumala rahva ja nende vahel, kes valisid olla sõnakuulmatud Jumalale; nende vahel, kes jäävad truuks oma suhtele Jumalaga ja nende vahel, kes on ustavusetud oma suhtele Temaga. Pööra tähelepanu tõsiasjale, et mugandumine kokkusulatatud jumalakummardamisega viis Jumala muistse rahva kompromissini ja tagajärg, kriis, oli paratamatu. Sama lugu saab olema saabuvas kriisis.

Eedeni aias oli teemaks, keda kummardavad Aadam ja Eeva. Ja nende valiku tõttu, keda või mida inimesed kummardavad, saab see olema põhiteema kuni Eedeni taastamiseni. “Lõpuajal on maailmas ainult kaks rühma inimesi: need, kes austavad ja kummardavad tõelist Jumalat ning need, kes vihkavad tõe ning on lohe ja metsalise kummardajad.” (Ranko Stefanovic, Revelation of Jesus Christ: Commentary on the Book of Revelation (Berrien Springs, Mich.: Andrews University Press, 2002), lk 444, 445.)

Tõeline kummardamine ei tähenda lihtsalt seda, kas inimesed kummardavad Jumalat nädala esimesel päeval, kuuendal päeval või nädala seitsmendal päeval. Jumala tõeline kummardamine tähendab seda, kes või mis valitseb meie südames, meie mõtetes ja meie tegevuses. Jumalakummardamine on oma sügavamas tähenduses suhte küsimus. “Jeesus kasutab Isa-Poeg armastavat suhet näitena sellest, missugune suhe peaks Tema jüngritel Temaga olema. Just nii nagu Jeesuse suhte juurde oma Isaga kuulus sõnakuulmine Isa tahtele, nii peaks ka Jeesuse jüngrite suhte juurde Temaga kuuluma sõnakuulmine. “Kui te armastate mind, siis pidage mu käske!” (Jh 14:15). (Seventh-day Adventist Believe, sec. ed. (Nampa, ID.: Pacific Press©, 2005), lk-d. 159, 160.)

Felixian T. Felicitas, Silang, Cavite, Filipiinid

Saatesõna: “Kui läheme oma suhtes Jumalaga kompromissile, siis on tegemist alati liikumisega progressioonilt regressioonile!”

Tunnistus — Jk 1:26, 27

“Õppetunniks, mida meil sellest moondunud eluloost on vaja õppida, on pidev sõltumine Jumala nõuannetest; tuleb hoolikalt jälgida meie suuna kallet ja reformida iga harjumust, mis kavatseb tõmmata meid Jumalast kaugemale. See õpetab meile, et vaja on suurt ettevaatust, valvsust ja palvet selleks, et hoida meie usk määrdumatu ja lihtsana. Juhul, kui me arendame kõrgeimat kõlbluskvaliteeti ning püüdleme religioosse iseloomu täiuslikkuse poole, vajame suhete loomisel ja kogu eluks kaaslase valikul väga peent otsustusvõimet!” (The Health Reformer, mai 1878.)

“Jumalast lähtuv usk on ainus usk, mis viib Jumala juurde. Selleks, et õigesti Teda teenida, tuleb meil sündida uuesti Pühast Vaimust. Tema puhastab südame ja uuendab mõistuse ning annab meile uue võime tunda ja armastada Jumalat. Tema teeb meid tahtlikuks täitma kõiki Kristuse korraldusi. See on tõeline jumalateenimine. See on Püha Vaimu mõju viil.” (Ajastute igatsus, lk 189.)

“Kristus mõistis, et midagi peab ette võtma. Rahvalt nõuti tseremooniatega täitmist, kuid polnud selgitatud nende tähendust. Jumalat kummardama tulnud inimesed tõid ohvraid, mõistmata, et need kujutasid ainsat tõelist ohvrit. Nende keskel seisis tundmatuna Tema, kellele kogu see jumalateenistus osutas. Tema oli andnud ohvriteenistust puudutavad juhtnöörid. Tema mõistis nende võrdkujude tähendust ja nägi, et neid moonutati ja mõisteti vääriti. Vaimulikkus oli teenistusest täiesti kadumas. Mitte miski ei sidunud preestreid ja rahvavanemaid Jumalaga. Kristus soovis rajada hoopis teistsugust teenistust.” (Samas, lk 257.)

“Juudid juhiti eksitusse ja laostumisse ja Issanda au hülgamisse sellepärast, et nad ei tundnud Pühakirja ega Jumala väge. Meie ees on suur töö – juhtida inimesi võtma vastu Jumala sõnu oma elu reegliteks, mitte tegema kompromissi kommete või tavadega, vaid käima Issanda korralduste ja määruste järgi.” (Review and Herald, 17. juuli 1888.)

“Kristluse paljal vormil ei ole mingit väärtust. See on lage päästvast väest, ei oma uuendavat energiat. Usk, mis piirdub hingamispäeva pidamisega, ei saada teistele välja ühtki valgusekiirt.” (Tunnistused kogudusele, 5. kd, lk 339.)

REAGEERI

1. Millised põhimõtted aitavad meil vältida kompromissi?
2. Põhinedes Tunnistused kogudusele artiklile, milline on Jumala tõeline kummardamine? Kuidas sa sellele reageerid?

Madonna Lourdes Morenos-Felicitas, Silang, Cavite, Filipiinid

Kuidas siis — Jh 4:23, 24

Paljud inimesed, ka inimesed, kes nimetavad end kristlasteks, ei tea, kuidas teha Jumal esmaseks. Just seepärast ei ole jumalakummardamine käesoleval hetkel top-kümnes esikohal olev tegevus. Suuremjagu inimesi on niivõrd mässitud sellesse, mida maailm pakub, et Jumal ei ole nende elus esikohal. Kuidas me saame teha Jumala oma peamiseks sihiks? Kuidas saame avada oma südame Tema le nii, et Tema elab meis ja motiveerib kõike, mida teeme, eelkõige meie Jumala kummardamist? Siin mõned võimalused, kuidas oma jumalakummardamist vääristada:

Pea meeles, kes on Jumal. Ta on kõikväeline, kõikvõimas ja kõiki armastav. Tema on meie Looja, Lunastaja, Vahemees, Lohutaja ja Sõber. Ta andis oma elu meie eest, et meie võiksime saada päästetud patust ja elada koos Temaga igavesti.

Võta omaks, et oleme patused. Koos selle tõsiasi omaks võtmisega on meil alati vaja mõelda sellele, et Jumal saab meid Püha Vaimu väe läbi uueks muuta. Meil on nõrkused, mida ainult meis elav Vaim saab asendada Vaimu viljaga. Loe Gl 5. Me ei ole mitte keegi niikaua, kui me ei võta vastu Jumalat ega lase Temal elada meie südames. Kummardagem Teda aupaklikult, sellepärast, et Ta kuuleb meid alati ja andestab meile, kui me Tal seda teha palume.

Tea, et elu on lühike. Ei ole mitte mingit muud aega Jumala kummardamiseks, kui seda on aeg, milles me praegu elame. Kuna me ei tea, millal sureme, on vaja, et laseksime oma elul olla pidevalt pühendunud Jumalale. Tema kummardamine on Temas kasvamise tähtis moodus. Just sellepärast on oluline panna Jumal oma elus esikohale. Paljud inimesed ei võta aega, et kummardada Jumalat. Nad ütleavad, et neil on kõike muud nii palju teha. Nad ei mõista, et esiteks Jumalat otsides saab ka kõik muu korda.

Ära lase maailmal ennast petta. Maailma väärtused ei ühti nendega, mida Issand meile soovib. Me ei tohiks lubada maailmalikel väärtustel oma silmi Jeesuselt tõsta (Jer 17:5). Oleme siin planeedil ainult külastajad. Meie kodu on taevas ning Jumala kummardamine aitab meil kaitstult sinna jõuda.

REAGEERI

1. Millisega nendest neljast viisist, kuidas vääristada oma jumalakummardamist, tuleks sul kõige rohkem tegeleda?
2. Miks sageli ei ole jumalakummardamine inimeste jaoks, kes Kristust oma Päästjaks peavad, prioriteet?
3. Mida saame teha selleks, et muuta jumalakummardamine sisukaks ja lakamatuks?

Dulce Regachuelo-Bano, Quezon City Filipiinid

Arvamus — 5Ms 13:18

Joon, mis eraldab tõde halvast, muutub õhukeseks siis, kui me jätame hoole-tusse Jumala kummardamise. Kui jätame kummardamise hooletusse, jääme kiu-satustele alla, sest meie jaoks muutub raskemaks eristada, mis on vale.

Praegusel tehnoloogia ajastul kasutavad üliõpilased raamatuid või raamatuko-gusid oma kodutööde tegemiseks harva. Kuivõrd neil on arvuti ja internetiühen-dus, siis miks teha endale vaeva raamatukokku minemisega, kui oma uurimus-tööd saab teha kohvikus, “burgeri-kioskis” või kasvõi lennujaamas? Internet on teabe koha pealt suurepärase allikas. Selles on tohutult ruumi huvitavatele idee-dele ja uurimustele. Liiasi aitab internet leida kaua kadunud sõpru ja hoiab meid ühenduses praeguste kaaslastega. Praegu seda kirjutades on teada, et on saadaval umbes 174 sotsiaalset võrgukohta, nende hulgas kohtamis-saidid. Mul on oma kogemused selliste veebilehtedega ja eelistega, mida need mulle pakuvad. Kuid ma leian, et mul tuleb esitada endale järgmised küsimused: Kui palju aega ma tegelikult nendel lehekülgedel veedan? Kas on hea nii palju aega sellele kasutada?

Internet kõigi oma kasudega võib viia meid kompromissile meie usuga ja juma-lakummardamise viljelemisega. Kuigi tehnoloogia kindlasti lihtsustab meie elu ja lahendab mugavalt mõned meie probleemid, saab see kindlasti tõmmata meid eemale Jumala kummardamisest.

5Ms 13 meenutatakse Iisraelile, et isegi pereliikmed võivad juhtida meid teis-te jumalate juurde, mis meid enda haardesse võtavad ja selliselt röövivad meilt meie suhtlemise Loojaga. Sedamööda, kuidas naudime selle maailma mugavusi, näiteks sellist nagu pakub tehnoloogia, pöörake siiski tähelepanu Jumala kutsele otsida esmalt Teda. Kui me sellele kutsele kuuletume, ei saa selle maailma muga-vusedki viia meid eemale Temast, keda me kummardame.

REAGEERI

1. Kuidas saab internetti tõhusalt kasutada evangeeliumi levitamiseks?
2. Mõtles sellele ajahulgale, mille veedad internetis ja miks veedad. Kas kasu-tad seda sel viisil, mis juhib sind Kristusele lähemale või viib Temast kaugemale?
3. Milliseid veebilehti võid leida, mis aitavad kaasa sinu jumalakummardami-se kogemusele?

Eva Veronica A. Regachuelo, Quezon City, Filipiinid

Saatesõna: “Kuigi tehnoloogia kindlasti lihtsustab meie elu ja lahendab mugavalt mõned meie probleemid, saab see kindlasti tõmmata meid eemale Jumala kummarda-miselt.”

Uuring — Mt 6:33**JÄRELDA**

Oleme pidevalt hajutatud, raske on leida aega jumalakummardamiseks. Oleme kiusatud mõtlema, et jumalakummardamine ei ole tegelikult vajalik osa elust. Me ei saa rängemalt eksida. Meie suhe Jumalaga sõltub Tema kummardamisest. Mida rohkem me Teda teenime, seda paremini suudame eristada Tema plaane meie elus. Kui me hindame Jumala kutset otsida esmalt Teda, tagab Ta kõik, mida iganes vajame.

MÖTLE JÄRELE

- Loe läbi kõik salmid, mis Piibli konkordantsis on märksõna “Kummardama” all, et alustada temaatilist piibliuurimist enda jaoks või koos väikese grupiga.
- Kirjuta jumalakummardamist puudutav palve. Väljenda, kuidas Mt 6:33 rakendub just sinu elus.
- Kirjuta oma psalm Jumala kummardamisest. Kes on Jumal? Miks sa tahad Teda teenida? Kuidas saad panna Ta esikohale?
- Joonista või maali kujutlus sellest, mida tähendab sinu jaoks jumalakummardamine. Näita ja seleta oma tööd sõbrale.
- Organiseeri sõpradega väikese rühma jumalateenistus, milles Jumal saab teie kogemustes seatud esikohale.
- Tee mõttetalgud moodustest, kuidas veel rohkem kaasa lüüa oma kohaliku koguduse jumalateenistustel.
- Võrdle oma pöördumiskogemuse eelset elu selle järgse eluga. Kuidas on jumalakummardamine sinu elu teistsuguseks muutnud?

SEOSTA

Mt 6; Ilm 14:6-12

Jean Sheldon, No Longer Naked and Ashamed, “Transformed Instead of Conformed,” lk-d 121–140.

Christy Yingling Gusse, Conroe, Texas, USA

“Ära usalda petlikke sõnu”: Prohvetid ja kummardamine

“Kes on minu sarnane? See hüüdku, jutustagu sellest ja kandku mulle ette! Sest ajast, kui ma seadsin muistse rahva ja tulevased sündmused, jutustagu nad neile sellest, mis on tulemas” (Js 44:7).

Hingamispäev, 20.august

Elusõnad: hukatusesõnad

Sissejuhatus — Jr 7:3, 4

18. november 1978. aasta on päev, mida paljud inimesed tahaksid palju meel-samini unustada ja mitte meenutada. See oli päev, mil toimus ettekujutamatu. Oma juhi Jim Jonesi juhtnööride järgi sooritas rohkem kui üheksasada Peoples Temple-nimelise ususekti liiget enesetapu meetodil, et jõi pitsitäre puuviljapunsi, milles olid surmavalt mürgine tsüaniid ja üks rahusti. Need isikud otsustasid järg-neda oma juhile Ameerika Ühendriikidest Guyanasse selleks, et saaksid kummar-dada sel moel, kuidas nad tahtsid, ilma et neil hoidnuks silma peal Ühendriikide valitsus. Pärast väljarändamist ei läinudki pikalt, kui kogu maailm oli tunnistajaks sündmusele, mida hakati tundma Jonestowni massimõrvana.

David Koresh, kes kuulutas enda viimaseks prohvetiks ja keda paljud selleks siis pidasid, oli vastutav seitsmekümne viie inimese (24 neist olid lapsed) surmas 28. veebruaril 1993.aastal. Kõiki, kes surid, loeti tema järelkäijateks. Mõnede ini-meste sõnade kohaselt, kes teda järgisid, ütles ta sageli, et on Jumala Poeg ning väitis, et tal on prohvetianne ja isegi vägi äratada ellu surnuid.

Jim Jonesi ja David Koreshi õpetused läksid selgelt vastuollu Piibliga, riigisea-dustega ja inimliku loogikaga. Ometi veensid need kaks meest edukalt teisi selles, et nad olid Jumala prohvetid ning et neid järgides on nad tõelised Jumala kum-mardajad. Need mehed on vaid kaks paljudest, kes on väitnud, et nad jutlustavad Jumala kohta tõde, kuid tegelikult räägivad Temast valet. Selliste inimeste puhul tuleb meil küsida:

1. Kes on Piibli kohaselt õige prohvet?
2. Millised on (jumalakummardamist silmas pidades) prohveti funktsioonid?
3. Kuidas saame kaitsta ennast jumalakummardamist puudutavate petlike sõ-nade eest?

Käesoleva nädala õppetükk püüab nendele küsimustele vastata.

Orande Thomas, Jamaica, Lääne-India

Saatesõna: „Ütles ta sageli, et on Jumala Poeg ning väitis, et tal on prohvetianne ja isegi vägi äratada ellu surnuid.”

Pühapäev, 21. august

Jumalakummardamise ettekäändel

Logos — Js 1:11-15; 6:1-8; 44; 58:1-10; Jr 7:1-11; Mi 6:1-8

Mitte mingit tänu (Js 1:11-15)

On sulle kunagi pakutud midagi, mille eest sa pole tänanud? Me ütleme “tänan, ei” siis, kui meil ei ole vaja seda kingitust, mida pakutakse. Kuid oletame, et sulle pakutakse kingitust, mille kohta sa tead, et seda ei tehtud siirast südamest, kas sa vastad ka siis “tänan, ei”?

Jumal vastas nii iisraellaste poolt Jesaja ajal Talle pakutud jumalakummardamisele. Võib olla natuke ärritav, kui teine inimene keeldub sinu kingitust vastu võtmast, ja kui Jumal keeldub sinu annist, siis peaks see olema veel suuremat südamevalu tekitav. Kuid miks Jumal keeldus vastu võtmast Tema loodud inimeste kummardamist, kuigi Ta läbi kogu Piibli kutsus inimesi üles Teda kummardama?

Katkestage oma jumalakummardamise šaraadid (Js 1:11-15)

Js 1:13-17 ütleb Jumal oma rahvale: “Ärge tooge enam tühiseid ande... need on mulle koormaks, ma olen tüdinud neid talumast. Kui te käsi sirutate, peidan ma oma silmad teie eest, kui te ka palju palvetate, ei kuule ma mitte, sest teie käed on täis verd!” Need on karmid sõnad, mida peab ütleva armastav ja kaastundlik Isa. Kuid Tema mõõt oli täis saanud. Tema rahvas väitis, et teenib Teda, kuid selle asemel käisid nad keelatud radu.

Jumal oli iisraellased valinud selleks, et nad oleksid valguseks paganlike rahvaste juhtimisel Tema juurde. Nende religioossed kombesid olid suurepärased ja rahvavanemate väljaütlemised mõjuavaldavad. Ometi ütles Ta neile: “Need inimesed liginevad mulle oma suuga ja austavad mind oma huultega, kuid nende süda on minust kaugel” (NIV). Ehkki nad väitsid, et olid Jumala vahimehed, tapsid nad prohveteid, keda Jumal saatis neid Jumala õige kummardamise juurde tagasi juhtima. Jesaja saeti tükkideks ning teisi piinati ja vaevati.

Vale vagadus (Mi 6:1-8)

Põhiküsimus pole mitte selles, kuidas sa kummardad, vaid miks sa kummardad – mis sind kummardama ajendab. Iisraellaste jumalakummardamine oli pealtnäha laitmatu, kuid Jumalal polnud sellest heameel, sest kuigi nad kummardasid, püüdsid nad muljet avaldada teistele ja au tõmmata endale. Jumal hülgas religioosse eliidi sellise jumalakummardamise. Siiski võttis ta vastu Jesaja, Jeremija ja teiste vähemtuntud prohvetite alandliku kummardamise. Issand ei tunne heameelt meie ohvriandidest juhul, kui need on esitatud isekalt. Ta ootab, et me käiksimme alandlikult koos Temaga, toimiksimme õiglaselt ja armastaksime halastust. Ohvrid, mida Jumal soovib, on murtud vaim ning purukslöödud süda (PS 51:19).

Jumala tõeline kummardamine austab Jumalat, mitte meid endid.

Reaktsioon (Js 6:1-8)

Jumalakummardamine on meie reaktsioon, vastus sellele, mida Jumal on meie heaks ja meie kaudu teinud. Kui Jesaja nägi nägemuses Issandat, valdas teda oma võimetuse tunnetus. Ta hüüatas: “Häda mulle, sest ma olen kadunud! Sellepärast et ma olen roojane mees huultelt” (Js 6:5). Edasi vastas ta sellega, et võttis vastu Jumala kutse oma elus (Js 6:8).

Juhul, kui me ei alluta ennast Jumala tahte, pole meie jumalakummardamine parem kui Juuda juhtide oma – vorm ilma sisuta. Ärgem laskem oma usulistel harrastustel ennast petta, mõeldes, et me saame rahuldada Issandat oma rituaalidega nii nagu paganad vaigistavad oma jumalate viha. Loe 1Sm 16:7.

Teiste teenimine (Jes.58:1-10)

Jumalakummardamine ei ole tunne. See on igapäevane Jumalast kinni hoidmine. Jumalakummardamine ei piirdu hoonega, kus me hingamispäeviti koguneme. See on inimhinge (kes on kokkupuutes Jumalaga) sisemine avaldus. Jumalalt saadav rikastumine ilmneb selles, et ülistame Teda oma sõnade ja tegudega.

Ja meie teod peavad alati sisaldama abivajajate teenimist. Siis, kui oleme samal lainel Issandaga, ei saa me teisiti, kui kergendame teiste kannatusi.

Iga Jumalat teeniv tegu, mis tõmbab tähelepanu teenijale enesele, ei ole Jumala tõeline teenimine. Meie laulmine, palvetamine, jutlustamine ja teenistuse laad peaks kõik osutama Jumalale. Kõik, mida isekalt tehakse, muudab meile Jumalast antud talendid ja võimed väär-jumalateenistuseks.

Jumala õigesti kummardamise aeg (5Ms 4:29; 1Kr 10:11)

Ärgem korrakem viga, mida tegid vana-aja iisraellased, kui nad ei mõistnud Jumala tõelise teenistuse olemust. Me oleme Jumala poolt loodud, lunastatud ja Tema hoiab meid alal. See peaks panema meid tahtlikult kogu südamest Teda kummardama. Juhul, kui me ei teeni Teda kogu südamest, siis me Teda tõeliselt ei teenigi. Oh otsiksime me lähedast ja sisukat suhet Issandaga, nii et meie jumalakummardamine oleks tõeline ega oleks lihtsalt tühjad sõnad ja teod.

REAGEERI

1. Kuidas saad olla kindel, et sinu jumalateenimine on siiras?
2. Mis võiks viidata sellele, et meie jumalateenistus on muutumas petlikuks?

Bentley Chambers, St. Catherine, Jamaika, Lääne-India

Saatesõna: “Tõeline jumalateenistus austab Jumalat, mitte meid ennast.”

Tunnistus — Öp 16:25

“Ussija pikka valitsemist Juuda ja Benjamini maal iseloomustas öitseng, mille sarnast polnud kogetud Saalomoni surmast alates ühegi teise kuninga ajal – ligi kakssada aastat...

Välise öitsenguga ei kaasnenud siiski võrdväärset vaimuliku väe elustumist. Templiteenistust jätkati nagu varasematel aastatel ja rahvahulgad kogunesid kummardama elavat Jumalat, kuid uhkus ja vormilikkus tõrjusid tasapisi kõrvale alandlikkuse ja otsekohesuse...

Ussijale sai saatuselikuks tema ülbus. Ta eiras Issanda selget käsku, mis lubas preestritena teenida ainult Aaroni järeltulijail. Kuningas ise sisenes “templisse suitsutama suitsutusaltaril”. Ülempreester Asarja ja tema kaaslased veensid kuningat kavatsusest loobuma. “Sa oled üle astunud,” ütlesid nad, “ja see ei tule sulle auks.”...

Ussija vihastas väga, et teda, kuningat, nõnda noomiti. Kuid pühamut tal teotada ei lastud. Kui ta vihases vastupanus pühakojas seisis, tabas teda äkki Jumala karistus. Tema laubale ilmus pidalitõbi. Öuduses põgenes Ussija ega astunud enam kunagi templiõuedesse. Kuningas jäigi pidalitõbiseks. Temast sai elav näide tõsiasjast, mida tähendab eirata selget juhtnööri: “Nõnda ütleb Issand:” (Prohvetid ja kuningad, lk 303, 304.)

“Tõeline usk, mis toetub täielikult Kristusele, ilmneb kuulekuses kõikidele Jumala käskudele. Aadama päevist meie ajani on võideldud suurt võitlust Jumala käsule kuuletumise pärast. Kõikidel aegadel leidub inimesi, kes väidavad, et neil on Jumala heakskiit, kuid nad ei hooli mõnest Tema korraldusest. Piibel ütleb, et tegude kaudu saab “usk täiuslikuks” ning et ilma kuulekustegudeta on usk “surnud.” (Patriarhid ja prohvetid, lk 73.)

REAGEERI

1. Meiegi seisame silmitsi vastuseisuga sõnumitele lootusest. Kas me jätame ehmunult oma kohustuse sinnapaika? Või oleme kõigis asjus Jumalale kuulekad?

2. Kui kergesti ilmneb meis vormilikkus, uhkus ja liigne enesekindlus? Kuidas saame olla valvel selliste hoiakute suhtes, mis takistavad meil Jumalat tõeliselt kummardamast?

3. Mida õpetab meile Ussija lugu sellest, kui tähtis on teenida Jumalat “korakohaselt”?

William Gordon, St. Catherine, Jamaika, Lääne-India

Saatesõna: “...uhkus ja vormilikkus tõrjusid tasapisi kõrvale alandlikkuse ja otsekohesuse.”

Tunnistus — Js 6; Js 57:15; Mk 6:8

Jesaja prohvetlik teenistus algas aastate 750 ja 739 vahel. (Piibli kommentaarid, SPA poolt välja antud, toim lõik, 4. kd, lk 83.) Ta elas kriiside ajajärgul, mil Juudat valitses Asarja (Ussija). Samal ajal tahtis maailma valitseda Asüüria. (Samas, lk 127.) Kuigi Juuda oli saanud tugevaks, oli materiaalne heaolu toonud kaasa vaimuliku languse.

Kuidas tõstis Jesaja oma mõtted maailmast selliselt kõrgemale, et sai tol ajal olla Jumala õige tunnistaja? Ta oli tugev, kuid samas tavaline noormees, nagu üks noor inimene tänapäeval. Ka elas ta prohvetina aktiivset elu. Jesaja pidi olema Jumala tõeline tunnistaja ning tema igapäevane käimine koos Jumalaga võimaldas tal üles ehitada kristliku iseloomu, mis valmistas teda ette templis toimunud kogemuseks. Igapäevane jumalateenistus vajutab pitseri meie iseloomule.

Jesaja läks templisse Jumalat kummardama. (Prohvetid ja kuningad, lk 307.) (Heebreakeelset sõna templi kohta – hēkal – võib tõlkida “tempel”, “loss” või “mõis”. (The SDA Bible Dictionary, parand tr, lk 1093.) Seal ilmutas Issand ennast Jesajale nägemuses. Jesaja nägi Jumalat (üllaimat ja kõrgeimat) oma troonil istumas. Sügavalt huvitatuna maailma asjadest, kutsus Ta oma rahvast patukahetsusele. Oma õiglase iseloomu tõttu peab Jumal kohut mõistma nende üle, kes jäävad oma kurjadele teedele.

Jesaja nägi oma puudulikkust ja tühisust võrrelduna “Iisraeli Pühaga”. Kui üks seerav võttis altarilt tulise söe ja puudutas sellega tema suud, teadis ta, et soovib viia Jumala hoiatuse- ja lootusesõnumi Iisraelile. Ta lootis, et nemadki saavad nägemuse Jumala armastusest ja pühadusest ning saavad siis päästetud. “Süsi altarilt kujutas jumaliku armu puhastavat ja õilistavat väge. Ühtlasi tähistas see iseloomu muutust. Siitpeale oli [Jesaja] ainsaks suureks sooviks, et ka Tema rahvas kogeks samasugust puhastavat ja ümbermuutvat tööd” (Piibli kommentaar, SPA poolt välja antud, toim lõik, lk 129.) Prohvet nägi jumalateenimist Jumalale sõnakuulelik olemisena ja Tema tahte täitmisena. Jesaja väljendas seda siis, kui ta ütles: “Siin ma olen, lækita mind!” (Js 6:8).

REAGEERI

1. Kuidas avaldab Jumal oma au meile 21. sajandil?
2. Kuidas võime teada, et oleme Jumala tõelised kummardajad? Loe Miika 6:8.

Kaydian Gordon, St. Catherine, Jamaika, Lääne-India

Saatesõna: “Igapäevane jumalateenistus pitseerib meis Jumala iseloomu.”

Kuidas siis — Mt 5:3; Jh 17:3

“Sel aastal, kui kuningas Ussija suri, nägin ma Issandat istuvat suurel ja kõrgel aujärjel, ja tema kuue palistused ulatusid templi seinast seina. Temast kõrgemal seisis seeravid; igaühel neist oli kuus tiiba: kahega ta kattis oma palet, kahega ta kattis oma jalgu ja kahega ta lendas. Ja need hüüdsid üksteisele ning ütlesid: “Püha, püha, püha on vägede Issand! Kogu maailm on täis tema au!” (Js 6:1-3).

Taevane pühamu õpetab meile, et oma tahte seadmine kõrgemaks Looja tahtest (nagu toimus Lutsiferi puhul) takistab meid Jumalat tõeliselt teenimast. Kumardamine, mis keskeneb loodu tahtele ja mitte Looja tahtele, on jumalakummardamise moonutus, mis moonutab Jumala tõelist teenimist.

“Variser ja tõlner [Mk 18:9-14] kujutavad kahte suurt inimklassi, milleks jagunevad need, kes tulevad Jumalat kummardama. Nende kaks varasemat esindajat olid olemas juba esimese kahe maailma sündinud lapse näol. Kain pidas ennast õigeks ja ta tuli Jumala ette ainult tänuohvriga. Tema ei tunnistanud pattu ega tundnud vajadust armu järele. Kuid Aabel tuli verega, mis osutas Jumala Tallele. Ta tuli patusena, tunnistades, et on kadunud; tema ainsaks lootuseks oli osa saada teenimatust Jumala armastusest. Jumalal oli tema ohvri suhtes poolehoid, kuid Kaini ja tema ohvri suhtes mitte. Vajaduse tunnetus, oma viletsuse ja patu tajumine on Jumalast vastuvõetuks saamise päris esimene tingimus. “Õnsad on need, kes on vaimust vaesed, sest nende päralt on taevariik” (Mt 5:3).” (Kristuse tähendamissõnad, lk 152.)

Kuidas saame meie oma valmidust teenida tõeliselt väljendada?

1. Esimene tõelise jumalakummardamise tegu on oma patususe tunnistamine.
2. Siis tuleb meil vastu võtta Jumal kui ainus vahend, kuidas meie patud saavad andestatud.
3. Siis saab meie jumalateenistuse keskpunktis olla Tema.

REAGEERI

1. Miks on enesesalgamine Jumala tõelise kummardamise puhul nii tähtis?
2. Kuidas aitab Jumala tõeline kummardamine koguduse tegevustel üleüldiselt toimida?
3. Kuidas saad tagada, et teenistus, mida sa osutad, on Jumalale vastuvõetav?
4. Mismoodi teenid Jumalat sina? Kas sa oled nagu Kain või Aabel? Kas variser või tõlner?

Diana Wright, Spanish Town, Jamaika, Lääne-India

Saatesõna: “Aabel tuli verega, mis osutas Jumala Tallele.”

Arvamus — Hb 2:6-8

Kui ma mõtisklen, et mis meie kogudustes tänapäeval toimub ja vaatan tagasi sellele, mis juhtus Jesaja ajal, mõistan, et meie teeme samu vigu. Usume endiselt, et Jumal õnnistab meid lihtsalt sellepärast, et käime kirikus. Ja ma ei saa isegi öelda, millepärast me Jumalat teenime, kuna enamik meist isegi ei tea, keda nad teenivad ja milleks me seda teeme. Ärgem olgem uhke Kaini sarnased. Olgem pigem nagu Aabel ja tulgem Jumala ette sügava austuse ja alandlikkusega. Peame mõistma, et jumalakummardamine ei põhine meie eelistusel. Jumalakummardamine peab keskenema üksnes Jumalale.

Selleks, et Jumalat tõeliselt teenida, tuleb meil Temaga tuttavaks saada. See ei tähenda üksnes teadmist, kes Ta on. Kirjatundjatel ja variseridel, Kainil ja ka Lutsiferil oli teadmine. Meil tuleb Jumalat isiklikult tunda. Meil tuleb kogeda, mida Tema teeb meie kui patuste heaks. Rakendades Tema Sõna otseselt oma ellu, õpime Teda mõistma. Saame Talle lähemale Piibli uurimise, Tema Sõna üle mõtisklemise ja Tema poole palvetamise kaudu. Niimoodi saame kogeda Tema majesteetlikkust ja väge ja Teda tõeliselt kummardada. Niimoodi hakkab Tema iseloom meid kütkestama. Siis, seda isegi teadmata, hakkame järk-järgult üha rohkem muutuma Tema sarnaseks.

Jumalateenistus on midagi, mis lähtub südamest siis, kui me mõistame, et Jumal on meie Looja, Lunastaja, Kohtunik ja Eluhoidja. Meil on vaja vaadata, kelleks oleksime saanud versus sellega, kes on Tema ja kelleks Ta tahab, et me saame. Ärgem lubagem ennast laastada samal patul, mis piiras sisse variseri ja Kaini. Uurigem Jumala Sõna enda jaoks ja ärgem laskem ennast petta sellest, mida Jumal meilt väidetavalt nõuab. Siis ei mõtle me, et Temal on meie suhtes moraalsed kohustused või et me enamuse ajast Teda ju tõeliselt teenimegi. Läheneigem armuaujärjele murtud ja purukslöödud südamega (Ps 51: 19), valmis õppima meie Päästja teid, valmis andma ennast täielikult Temale, valmis kummardama Teda tões ja vaimus.

REAGEERI

1. Kas sa arvad, et Jumal võtab selle, mida sina Talle annad, vastu? Miks või miks mitte?

2. Kas sa isegi tead, mis see on, mida Ta sinult nõuab, või lähed sa lihtsalt massiga kaasa?

Glenese Tulloch, bartons District, St. Catherine, Jamaika, Lääne-India

Saatesõna: "On vaja, et me tunneksime Jumalat isiklikult."

Uuring — Js 1:10-18

JÄRELDA

Nii kerge on langeda moonutatud jumalateenistusse. Meil on olemuses kaldumus hinnata asju teisiti kui seda teeb meie taevane Isa. Seega ei ole ime, miks me kaldume nii kergesti valeprohvetite poole ja meile on vastuvõetavad väär-ideed jumalakummardamisest. On vaid üks võimalus, kuidas taab tagada meie jumalateenistuse lähtumise südamest ja et see oleks suunatud sellele ainsale, kes seda väärrib: lähtepunktiks on Tema Sõna. Kui veedame aega Teda tundma õppides alandlikkuses ja sõnakuulmises, leiame, et teenimegi Teda tõeliselt.

MÖTLE JÄRELE

- Palu inimestel oma koguduses vastata küsimusele: “Mida sisaldab Jumala tõeline kummardamine?”
- Rollimäng Kaini ja Aabeli loost; kasuta tänapäevaseid näiteid vastuvõetavast ja vastuvõetamatust teenimisest.
- Sõnasta Js 8:20 ümber selleks, et mõista, mida peab Piibel oluliseks tõelise prohveti puhul. Anna hinnang, milline koht on Jumala Sõnal ehedas jumalakummardamises.
- Tee oma päevast diagramm. Jaga oma päev osadeks ja seo oma päeva tegevused erinevate osadega. Püüa välja selgitada, mida sa enim hindad. Analüüsi, mida see sinu jumalateenistuse kohta ütleb.
- Kuula viit vaimulikku laulu. Küsi endalt, milline on sinu reaktsioon pärast iga laulu: (1) ma imetlen muusiku andekust ja võimeid. (2) Mind köitis meloodia või rütm. (3) Ma tunnen ennast inspireerituna ja Jumalale lähemal.
- Mõtiskle, mida sa sellega taotled, kui sa Jumalat kummardad.
- Kirjuta moodustest, kuidas sa saad teenida südamest, igapäevaselt, kõiges, mida teed.

SEOSTA

Louie Giglio, *The Air I Breathe: Worship as a Way of Life*, (Multnoma Publishers: Sisters, OR., 2003); Oswald Chambers, *My Utmost for His Highest*, (Discovery House Publishers, Grand Rapids, MI.; n.d.).

Sandra Araújo-Delgado, Apison, Tennessee, USA

Teenimine: eksiilist taastamiseni

“Te külvate palju, aga saate pisut; sööte, aga kõht ei saa täis; joote, aga janu ei kao; riietute, aga ei saa sooja; ja kes teenib palgalisena, teenib katkisesse kukrusse” (Hg 1:6).

Hingamispäev, 27. august

Pühitsetud ikoonid ja pühad paigad

Sissejuhatus — Hg 1:6

Peaaegu igal usul on pühad paigad või esemed, no näiteks reliikviad; ja paljud inimesed usuvad, et nad saavad tagasi tervise, muutuvad rikkaks või viljakaks lihtsalt sellepärast, et külastatakse seesugust kohta või puudutatakse seesugust reliikviat. Ajapikku kalduvad inimesed Jumala unustama või sündmuse, mida see koht või reliikvia mälestab, ja nad mäletavad ainult selle koha või reliikvia kujuteldavat väge.

Ühenda alljärgnevad “pühad” paigad usundiga, mis seda pühaks peab.

1. Petlemm	a. Katoliiklus
2. Lourdes	b. Mormooni usk
3. Meka	c. Vana Testamendi judaism
4. Salt Lake City	d. Kristlus
5. Jeruusalemma tempel	e. Islam
6. Nutumüür	f. Uuema-aegne judaism
7. Gangese jõgi	g. Hinduism

Jumala rahvas tänapäeval pole ka selle nähtuse suhtes immuunne. Paljud meie adventkogudused organiseerivad reise Pühale Maale. See ei ole halb asi senikaua, kuni meil on meeles, et fookuses on Jumala vägi, mitte aga nendes paikades viibimise imelised, kus Tema vägi ilmnis nii jalustrabaval moel.

Vana-aja heebrealaste jaoks oli pühaks paigaks Jeruusalemma tempel. See oli koht, kus Jumal oma rahva keskel elas. Kõik juudid pidid püüdma olla templis suurte pühade ajal. Mt 24. peatükis võrdsustasid jüngrid templi hävitamise “maailma lõpuga”.

Kujutle õudust, mida tundsid pühendunud juudid aastal 70 pKr, kui tempel hävitati, sest nende jaoks oli tegemist enama kui vaid templi hävitamisega. Näis, nagu oleks Jumal võtnud ära oma ligioleku ja kaitse. Paljud seadsid kahtluse alla, kas Jumal üldse suutiski asju kontrollida.

Mida tähendab see 2011.aasta kristlaste jaoks? Millised on meie pühad pai-

gad? Millised ebajumalad oleme seadnud Jumala asemele? Kuidas klammerdume Jumala külge siis, kui sellised ebajumalad langevad? Käesoleval nädalal uurime neid ja teisi teemasid õppides jumalateenistusest kui sellisest eksiilist taasrajamiseni.

Paula Graham, Salem, Lääne-Virginia, USA

Saatesõna: "Kujutle õudust, mida tundsid pühendunud juudid aastal 70 pKr, kui tempel hävitati."

Pühapäev, 28. august

Kummardada Jumalat – edu pant

Tunnistus — Hg 1:6

"Haggai oli Babüloonia vangipõlve järgest kolmest väikesest prohvetist esimene." (Seitsmenda Päeva Adventistide Piibli kommentaar, 4 kd, lk 1073.)

Teised olid Sakarja ja Malaki. Haggaid võib pidada lüliks Jeruusalemma vana ja uue templi vahel. (Samas.)

Siis, kui Pärsia impeeriumi kuningas Kyros vallutas 539.a eKr Babüloonia, "hakkas ta kohe ajama heasoovlikku poliitikat alustatud rahvaste religioonide suhtes. Ta lubas juutidel naasta Jeruusalemma ja üles ehitada tempel. Niisiis oligi, et Serubbaabel juhtis väikest salka, kes pöördus tagasi kodumaale ja hakkas taastama templit. Jumal kasutas Kyrost oma rahva suhtes peetud plaani elluviimisel tööriistana. "Kes ütleb Kooresele: "Mu karjane!" Tema viib täide kõik, mida ma tahan, ja ütleb Jeruusalemmale: "Sind ehitatakse üles ja rajatakse tempel!" (Js 44:28).

Esimese templi suurejoonelisus ja sealsed muljetavaldavad usulised teenistused olid olnud enne vangipõlve-aegset aega Iisraeli uhkuseks; kuid nende jumalateenistusel puudusid sageli need omadused, mida Jumal tähtsaimateks peab. "Jumal äratas prohvetid Haggai ja Sakarja tekkinud kriisi lahendamaks. Sütitavate tunnistustega näitasid need Jumala sõnumitoojad rahvale hädade põhjust. Prohvetid selgitasid, et kuna ehitajad ei pidanud Jumala tööd tähtsaimaks, ei saanud nad ka ajalikult edeneda. Kui iisraellased austanuks Jumalat, teeninuks Teda kohase lugupidamisega ja teinuks Tema templi ehitamise oma tähtsaimaks tööks, saanuks nad osa Tema ligiolekust ja õnnistustest." (Prohvetid ja kuningad, lk 573, 574.)

Turvalisust, lahus Jumalast, pole olemas, ega Tema kuningriigi kodanikuks olemist. Parim ravim muretsemise vastu on usaldada Teda. Juhul, kui meie teeme oma osa ustavalt, juhul, kui seame oma mõtetes ja elus esikohale taevariigi, kannab Jumal meie eest hoolt kogu meie eluteel. Tema võiab meie pead heldelt õliga ja meie kogemustekarikas on pilgeni täis häid asju (Ps 23:5).

REAGEERI

1. Millised on mõned piibellikud põhimõtted, mis aitavad meil nautida kül-

luslikku elu?

2. Jaga klassiga kogemust, kus nägid Jumala kätt sind õnnistamas (tagajärjena piibellike põhimõtete järgimisele).

Pascal Selugy, Salem, Lääne-Virginia, USA

Saatesõna: "Turvalisust, lahus Jumalast, pole olemas."

Esmaspäev, 29. august

Jumalakummardamise koht: süda või kivi?

Logos — Neh 1; Jr 29:10-14; Hs 8; Tn 3; Hg 1; Sk 1:1-6

Koduigatsus (Ps 137:5, 6)

"Kui ma sind unustan, Jeruusalemm, siis ununegu mu parem käsi! Jäägu mu keel kinni suulae külge, kui ma sinule ei mõtleks, kui ma ei paneks Jeruusalemma oma ülemaks rõõmuks!" (Ps 137:5, 6).

Ps 137 on maapagendusse viidud juutide igatsus oma kodumaa järele. Moosese ja teiste prohvetite kaudu neile antud hoiatustest hoolimata pööras Iisrael selja Jumalale sellega, et unustas Tema korraldused ja keeldus andeks palumast oma kurje teid.

Kuigi nemad pöörasid selja, püüdis Jumal neid enda juurde tagasi tuua. Kuid siis, kui nende kõrvad jäid Tema prohvetite hoiatuste suhtes kurdiksi, lubas Ta nende vaenlastel nende maa hõivata, nende linnad hävitada ja nad rahvaste sekka laiali pillutada.

Suurim juutide laialipuhumine saabus Jeruusalemma ja templi hävitamisega. Nende hinge pidi küll valdama šokk ja täitma õudus, kui nad nägid pealt, kuidas Babüloonia sõdurid kiskusid maha müüre, panid kõik lõõmama. Tempel, nende jumalakummardamispaik, Issanda enda eluase, tehti varemeiks.

Töötus (Jr 29:10-14)

Kuid isegi nende meeleheite ja pagenduse ajal andis Jumal Iisraelile lootust. Prohvet Jeremija kaudu ütles Ta neile, et ehkki Tema saadab nad pagendusse, ei unusta Ta neid ära.

Pärast 70 aastat tunnevad nad kahetsust oma teede pärast. Nad hüüavad Issanda poole ja Tema vastab. Nad otsivad Teda kogu südamest ja nad leiavad Tema. Siis toob Ta nad tagasi enda juurde ja maale, mille Tema oli neile töötanud. Ta taastab kõik, mis oli ära võetud, ja veelkord kohtub Ta nendega templis.

Juuda rahvas klammerdus selle töötuse külge. Sellele töötusele rajasid nad kogu oma lootuse ja nad ootasid selle täitumist.

Palve taastamise pärast (Tn 9)

Taaniel teadis, et prohvetikuulutuse täitumise aeg lähenes. Kui Ta leidis Jeremijale antud Jumala rahva taastamise kohta (pärast eksiili) käiva töötuse, põimis ta selle kokku nägemusega, mille Jumal oli talle andnud. Ta kartis väga, et Issand

oli otsustanud pikendada Tema rahva pagenduses olekut nende pattude pärast. Niisiis palvetas Taaniel kogu hingest tuleva palve. Selles palves tunnistas ta üles oma rahva patud ja palus Jumalat, et Ta ei unustaks Tema rahvast puudutavaid töotusi.

Vastuseks tema palvele saabus kohale ingel Gabriel, kes ütles Taanielile, et Taanielile näidatu oli lõpuajaks ja mitte tema päeviks.

Taastamine (Neh 1; 2; Hg 1)

Kui Nehemja kuulis Iisraeli olukorrast, nuttis ta mitmeid päevi. Ta hüüdis Jumala poole, et Jumal mõtleks oma rahvale. Ta tunnistas üles patud, mida tema ja Iisrael olid teinud ning anus, et Jumal peaks meeles töötust nende olukorra taastamiseks.

Oma palve lõpus palus Nehemja Jumalalt sedagi, et kuningas, kellele ta oli joogikallajaks, tagaks tema palve. Ja nii läks. Kuningas saatis Juudasse Nehemja, kuid andis Nehemjale ka volituse ja varustuse, mida ta vajab Jeruusalemma taastamiseks.

Võiks mõelda, et pärast kodumaale jõudmist oli iisraellaste esimene asi (Jeruusalemma müüride ennistamise järel) templi ülesehitamine. Selle asemel suunasid nad tähelepanu oma kodude ülesehitamisele ja oma põldude rajamisele.

Niisiis oli Jumal sunnitud saatma nende juurde prohvet Haggai kaudu sõnumi. Miks nad mõtlevad, et Jumal täidab oma töötuse siis, kui nemed pööravad kogu tähelepanu oma plaanidele? Ta ei olnud toonud neid tagasi selleks, et nemed ennast austaksid. Ta oli toonud nad tagasi selleks, et nad Teda austaksid. Niikaua, kui nad pole templit taastanud, on nende töö asjatu.

Serubbaabel ja rahvas pani hoiatust tähele, pöördus teisele rajale ja taastas templi nii nagu Issand neid käskis.

Jumalateenistus: süda või kivi? (Hs 8; Sk 1:1-6)

Oleme täna pööranud pilgu füüsilisele templile Jeruusalemmas ja selle tähtsusele Jumala ja Tema rahva jaoks. Kuid kas see oli tempel, mida Jumal silmas pidas?

Issand saatis Iisraeli vangipõlve sellepärast, et nad pöörasid Temale selja ning teenisid lausa Jumala kojas ebajumalaid. Issand oli ärevil, sest nad olid seadnud Tema asemele teised jumalad. Sk 1:1-6 käskis Ta Iisraelil pöörduda tagasi Tema juurde, et Tema võiks pöörduda nende poole. Ta oli saatnud nad maapagendusse nende kurjade teede pärast ja keeldumise pärast meelt parandada.

Issand pidas silmas mitte niivõrd paika, kus Tema rahvas kummardas – Jumala jaoks ei olnud niivõrd tähtis tempel kui selline, vaid Tema poolt valitud rahva süda.

REAGEERI

1. Millised mõtted, käitumine ja plaanid hoiavad sind tagasi Jumalat teenimast?

2. Mida peaks Jumal taastama sinu südames, et sa võiksid Teda tõeliselt teenida?

Catherine Parris, Salem, Lääne-Virginia, USA

Saatesõna: "Ta ei olnud toonud neid tagasi selleks, et nemad ennast austaksid. Ta oli nad tagasi toonud selleks, et nad Teda austaksid."

Teisipäev, 30. august

"Kristus on jumalakummardamise eeskuju."

Tunnistus — Tn 3:17, 18

Siis, kui Kristus läks kõrbesse, kus Teda kiusati, juhtis Teda Püha Vaim. Seega oli Tal jõud saatanat võita.

"Kui Jeesus jõudis kõrbesse, ümbritses Teda Isa au. Haaratud ühendusest Jumalaga, tõusis Ta kõrgemale inimlikust nõtrusest. Kuid au lahkus ja Jeesus jäi võitlema kiusatustega. Need ründasid Teda igal hetkel. Tema inimolemus kohkus võitluse ees, mis Teda ootas. Seetõttu paastus ja palvetas Ta 40 päeva. Nõrk ja näljast kõhnunud, hingevaevast puretud ja pingest väsinud – "nõnda rikutud, ebainimlik oli Ta välimus ja Ta kuju ei olnud inimeste taoline" (Js 52:14). Nüüd tuli saatana võimalus. Nüüd lootis ta võita Kristust." (Ajastute igatsus, lk 118.)

Saatan mõtles, et sellistes ramedates oludes on tal kerge Kristust teda teenima panna. Kuid Kristus vastas: "Kummarda Issanda, oma Jumalat ja teeni ainult teda!" (Mt 4:10). Kristus mõistis, mida tähendab Jumalat kummardada, kuidas olla Jumalale truu olukordadest hoolimata. Ta teadis, et Jumala tõeline kummardamine annab õiguse ammutada Pühakirjast selleks, et saatanale etteheiteid teha. Nii võis Ta isegi kõrbes meiele eeskuju anda.

Sadrak, Meesak ja Abednego mõistsid samuti Jumala kummardamise põhjust. "Kolm heebrealast pandi Kristusest tunnistama metsikult põleva ahju ees. Kuningas oli käskinud neil kummarduda silmili maha ning ülistada kuldset kuju, mille ta oli püstitanud, ja oli ähvardanud, et kui nad seda ei tee, heidetakse nad elusalt tulisesse ahju. Kuid nemad vastasid: "Selle peale pole meil tarvis sulle vastata sõnagi. Kui see peab olema, võib meie Jumal, keda me teenime, meid päästa: ta päästab meid tulisest ahjust ja sinu käest, oh kuningas! Aga kui mitte, siis olgu sul teada, kuningas, et meie ei teeni su jumalaid ega kummarda kuldkuju, mille sa oled lasknud püstitada." [Tn 3:16-18]. "Kristuse tunnistamisel antud olukorras oli kõrge hind, sest kaalul oli nende elu." (Review and Herald, 3. mai. 1892.)

Sadrak, Meesak ja Abednego kutsuti näitama, mida tähendab anda au ja austust Jumalale eksiilis olemisest hoolimata. Meiegi saame elada elu, mis ülistab Jumalat selliselt, et ka teised võiksid näha meis Kristust ja hakkaksid austama Tema nime.

Chrisella McDonalds, Salem, Lääne-Virginia, USA

Saatesõna: "Kristuse tunnistamisel antud olukorras oli kõrge hind, sest kaalul oli nende elu."

Kuidas siis — Ap 17:28

Kavandatud missioonist kuni missiooni täitmiseni on võtmesõnaks küsimus kuidas? Enamik meist saab vabalt öelda, kus me oleme. Vähesed meist saavad öelda, kuhu me läheme. Veel vähem on neid, kes teavad, kuidas nad sinna jõuavad. Olukord pole kuigi erinev sellest, kui kõne all on vaimulikud asjad. Ükskõik mil-lise teekonna ohutult läbimine eeldab distsipliini ja kavakohasust. Jälgime nüüd marsruuti: pagendusest taastamiseni.

Möönma. Üks suurimaid teemasid reisimisel pagendusest taastamisse on möönda kohutavat olukorda, milles oleme. Tuleb ära märkida, et Piibel kutsub ülesse enese-salgamisele, mitte lihtsalt salgamisele kui sellisele. Nii nagu Jesaja ütles enda kohta: “Häda mulle, sest ma olen kadunud! Sellepärast et ma olen roo-jane mees huultelt ja elan roojaste huultega rahva keskel!” (Js 6:5).

Kahetsema. Pärast seda, kui oled endale ausalt aru andnud käesolevast olukor-rast, paneb see meid ümber pöörama, oma pattude pärast kahetsust tundma. Loe Taaveti süümepiina-sõnu Ps 51: 2-6.

Ära tundma oma puudulikkust. See on see koht, kus me, nagu Paulus Rm 7, „vajume ära“ ja tajume tegelikkust ning oma lihalikku nõrkust (vaata ka Rm 8:12, 13). Liiga sageli viidame aega liha kohendamise ja võrdlemisega, kes on parem “lihalik” kristlane. Kuid selline asi ei toimi, kuna sellist kristlust pole olemas.

Häälestuma. Pärast patuse äratundmist õhutab Paulus meid häälestuma. See häälestumine on midagi tarkvara uuendamise taolist. Ta ütleb, et oleme kon-taktis nakatunud tarkvaraga (lihaga), nii et ärgem viitkem aega selle parandami-sele. Selle asemel tuleb meil rakendada uuendusi Vaimus (Rm 8:1-14).

Janunema Jumala järele. Jh 4 peatükis on meil üks imeline lugu. Mõned vii-tavad sellele loole kui naisele kaevul. Teised nimetavad seda õppetunniks kaevul. Nimetage seda, kuidas tahate, kuid oluline on märgata paraleele vee ja keha ning jumalakummardamise ja Vaimu vahel.

Juhul, kui me kristlastena oleme vaimulikult veevaeguses, on asi selles, et ole-me ikka veel pagenduses. Meenutagem siis, et “tema [Kristuse] sees meie elame ja liigume ja oleme” (Ap 17:28). Kui me seda mõistame, saame Jumalat tõeliselt kummardada.

Noel Reid, Salem, Lääne-Virginia, USA

Saatesõna: “Meil tuleb rakendada uuendusi Vaimus.”

Arvamus — Hg 1:3-9

Kuuleme seda kogu aeg: “Sul on vaja silmas pidada kõige olulisemale.” Pagen-duseaastate jooksul pidas enamik iisraellasi silmas ainult iseennast. Kõigist ba-bülooniasse viidud inimestest näib, et ainult Taaniel ja tema kolm sõpra astusid tegelikult avalikkuse ette Jumala rahvana. Ainult nemad palusid muud toiduva-likut, mitte seda, mis oli saadaval kuninga lauas; ja siis, kui Duura orgu püstita-ti kuju, keeldusid ainult Sadrak, Meesak ja Abednego kuju ette kummardamast. Näib nii, et suuremjagu inimesi tegeles oma elu päästmisega ja unustas Jumala.

Sama asi näib olevat juhtunud siis, kui väljastati käsk ülesehitada tempel. Ini-mesed ehtasid üles oma elamisi ja unustasid täiesti tegeliku põhjuse, miks nad oma maale olid tagasi pöördunud. Jumal pöördub nende poole nende “kõige olu-lisema” suhtes, öeldes neile, et nad on haletsusväärselt mööda pannud sellega, et on unustanud Tema.

Elame ühiskonnas, mis käsib meil silmas pidada kõige olulisemat, ja enamik meist teebki seda: pidevalt vältides või vähendades aega, mida veedame mõtiskle-des Jumala kutse üle meie elus. Küllap on see hoiatus kohane ka meie jaoks, mille Jumal andis oma rahvale Piibli aegadel. Võibolla on põhjus, miks elame sellisel sibliiva-kana-kombel, selles, et oleme unustanud (mitte et me ei oleks piisavalt tar-gad või et oleme viletsa majanduse ohvrid), et meie esmaseks eelistuseks peaks olema Jumala koja ülesehitamine.

Meil on vaja meeles pidada ka seda, et Jumala koda ei ole suvaline hoone. Ju-mala kojaks on ka inimsüdamed, kes armastavad Teda ja järgivad Teda. Võibolla peaksime ütlema Haggai kombel, et mingem mägedele ja toogem puid. Meie päe-vil võiks see tähendada, et võtkem rohkem aega, et välja minna ja otsida inimesi, kellele Kristust tutvustada. See võiks tähendada vaeste, haigete ja kodutute aita-mist. Siis, kui oleme otsinud tõelist Number Ühte, leiavad teisedki asjad oma õige koha. Kas ei öelda mitte kuskil: “Aga otsige esmalt Jumala riiki ja tema õigust, siis seda kõike antakse teile pealegi!” (Mt 6:33)? Võibolla et enamik meie elu problee-midest tuleneb sellest, et oleme unustanud Tema, kes on tõeline Number Üks.

REAGEERI

1. Mida oled sina teinud selleks, et ehitada üles Jumala koda?
2. Milliseid asju on sul vaja esikohale seada selleks, et sa võiksid veelkord ot-sida Number Ühte?

Jonathan MerlinBurt, Berrien Springs, Michigan, USA

Saatesõna: “Võibolla et enamik meie elu probleemidest tulenebki sellest, et oleme unustanud Tema, kes on tõeline Number Üks.”

JÄRELDA

Ükskõik, mida ka saatus meie elurajale toob – perekonna tragöödia või unistuste maja, elegantse jumalateenistuspäiga või bambusest pühakoja – peaks meie lipuks olema Jeesus, kes kergendab edukate ja raskete aegade toime tulekut ilma, et oleks vajadust asendada Tema sõna inimliku tarkuse või teiste jumalatega. Jumal on see, kes juhib meid läbi iga olukorra meie turvalisuse ja Tema riigi kodanikuks olemise suunas, mida Ta töötab. Tundes oma patte, tekitab palve ja usk Jumalasse lootust, mis põhineb usaldusel. Igaüks meist on Tema jaoks tähtis.

MÖTLE JÄRELE

- Uuri teiste usundite pühi paiku, nagu näiteks Meka, Nutumüür, Püha Maa, Gangese jõgi jne. Kuidas sa seletaksid oma sõbrale sellise päiga külastamise praktilist väärtust (a) inimese vaimulikul arendamisel ja (b) inimese isiklike soovide suhtes?

- Õpi pähe Rm 4:23-25. Kui seda teed, loe Ps 137:5, 6 ja küsi endalt, miks sai iisraellastele osaks vangipõlv just sellisel moel? Kuidas võime meie olla sarnases olukorras?

- Selgita oma sõbrale, miks või miks mitte pole Jumal süüdi järgmistes sündmusteahelates: Kuigi Jumal ütleb: “Ära varasta” (2Ms 20:15), varastab perekonna toitja toitu, läheb vangi ja kaotab oma kodu. Tema lapsed langevad koolist välja ja naine jätab ta maha.

- Püüa mõista, mida tähendab kahetseda midagi, mida oled teinud ja püüad taastada suhet, mida kahetsed. Kui mitu korda peame ühe ja sama asja pärast kahetsema [andeks paluma]? Vaatle iisraellaste kogemust kahetsuse nurga alt. Küsi kaaslaselt, miks on üksikisikul kergem kahetseda ja edasi minna, kui seda on inimeste grupil. Mis peaks sellele järgnema, kui me kahetseme?

- Leia võimalus selgitada ühele mitte-adventistist sõbrale, et Jumal ei jäta meid pimedusse. Tema tagab meile alati väljapääsu.

- Kirjuta ritta viis punkti, mida kasutada kahele ususõbrale kristluse tähtsuse selgitamisel: üks sõber on mitte-adventistist kristlane ja teine on inimene, kes teenib teist jumalat (iidolit, raha jne). Kummaga (juhul, kui nii on) peaks Jumalal olema raskem tegutseda? Miks?

- Pane Mt 6:33 kannatlikult proovile.

SEOSTA

Prohvetid ja kuningad , lk-d 309, 372, 599; Apostlite teod, lk 85
C. Mervyn Maxwell, God Cares, 1. kd, lk-d 19–25.

Albert A. C. Waite, Berkshire, Inglismaa

Vaimus ja tões

“Kuid tuleb tund ja see ongi juba käes, et tõelised kummardajad kummardavad Isa vaimus ja tões, sest Isa otsib neid, kes teda nõnda kummardavad” (Jh 4:23).

Hingamispäev, 3. september

Teenistus Jeruusalemma poole

Sissejuhatus — Tn 6:11; Jh 4:1-24

Islam on üks maailmas kiiremini kasvavaid religioone. Isalamiusulised kummardavad Allahi viis korda päevas; otse koidikul, keskpäeval, lõunaajal, päikeseloojangul ja öhtul. Nad alustavad oma kummardamist näo, käte (kuni küünarnukini) ja jalgade pesemisega. Nad kannavad erilisi riideid, loevad peast mõned salmid Koraanist ja teevad läbi rituaalsed liigutused, mille hulka kuuluvad käte tõstmine pea kohale koos ütlusega “Jumal on suur”, siis käed ristatakse ja kummardatakse matil silmili maha, nagu vastu matti. Pärast seda, kui sellist rituaali on iga palve puhul korratud, istuvad nad maha, ristsisjalu, ning kordavad oma isiklikke palveid.

Nad teevad seda kõike näoga ida poole, Kaaba, Mekas (Saudi Araabias) oleva Moslemi püha templi poole. Palvetamisele Meka poole on rituaalis nii tähtis osa, et juhul, kui keegi seda ei tee, nende jumalakummardamine ei kehti ja neil tuleb alustada otsast peale. Hiljuti oli islamiusulistel Indoneesias arupidamine selle üle, kas nende jumalakummardamine oli kehtetu sellepärast, et nende mošee, mille suunas nad palvetasid, oli maavärina tõttu nihkunud. Saadetud kirja peale uurib nüüd asjatundjate komiskson seda probleemi ning esitab Usuasjade Osakonnale oma ettepanekud asja lahendamise kohta. (Sriwijaya Post, kolmapäev, 24. märts, 2010 (indoneesia keeles).)

Islam ei ole ainus religioon maailmas, mis nõuab oma järgijatel palves olemiseks kindlat suunda. Tn 6:10 leiame, et Taaniel palvetas pidevalt kolm korda päevas näoga Jeruusalemma poole, isegi siis, kui seda tehes ähvardati teda surmanuhtlusega lõvide auku viskamise läbi. Juutidel ja samaarlastel olid kummardamiseks erinevad paigad – juutidel Jeruusalemmas ja samaarlastel Sühhari lähedasel mäel (Jh 4:5, 20).

Kuidas kummardame meie oma Issandat? Jeesus ütles, et meil tuleks kummardada oma Isa vaimus ja tões, sest Isa otsib neid, kes Teda nii kummardavad. Jumal on Vaim: ja neil, kes Teda kummardavad, tuleb kummardada Teda tões ja vaimus (Jh 4:23, 24).

Me kummardame oma Issandat Jeesust Kristust, mitte mingisse kindlasse

suunda ennast pöörates, mitte mingil pühal mäel ega pühitsetud templis. Meie jumalakummardamist ei peaks piirama teatav suund, väline vorm või tseremoonia. Selleks, et õigesti oma Issandat kummardada, tuleb meil olla sündinud jumalikust Vaimust, kes puhastab ja uuendab meie südame ja mõistuse. See annab meile suutlikkuse ja tahtlikkuse armastada ja kuuletuda Issanda nõudmistele. Saame tulla oma Issanda juurde, suhelda Temaga ükskõik mis ajal, mis kohas, hoolimata olukorrast, milles oleme. Meie Issand on Issand, kes võtab meid vastu sellistena nagu oleme. Käesoleval nädalal uurime, kuidas kummardada Issandat Jeesust Kristust tões ja vaimus.

Daniel Saputra, Palembang, Lõuna-Sumatra, Indoneesia

Saatesõna: "Meie Issand on Issand, kes võtab meid vastu sellistena nagu oleme."

Pühapäev, 4. september

Kummardada Jumalat tões ja vaimus

Logos — 5Ms 11:1-16; Lk 1:46-55; Jh 4:1-24

Jumalakummardamise põhimõtted (2Ms 7:16; 5Ms 11:1-16)

Sellest alates, kui Aadam ja Eeva patustasid, kutsus Jumal aktiivselt inimesi üles Teda kummardama ja teenima. Tema rahvast eristab kogu ülejäänud maailmast Tema kummardamine sel moel, mis on kohane Tema pühadusele. Pärast seda, kui iisraellased olid olnud orjad Egiptuses 400 aastat, pärast seda, kui nad olid unustanud, kuidas kummardada Jumalat, kutsus Ta nad välja, et nad võiksid olla taas Tema rahvas ja kummardada uuesti Teda (2Ms 7:16). Mooses tegutses usinalt selle nimel, et iisarelastele uuesti tutvustada ainsat tõelist Jumalat, kes ainsana väärib kummardamist. Tema kaudu õpetas Jumal armastusrikkalt inimesi Teda teenima. (1) "Armastus on põhimõte, millel põhineb kogu Jumala kummardamine ja teenimine. Armastus Jumala vastu muudab kõik nõudmised rõõmuks." (Piibli kommentaarid, SPA poolt välja antud, 1. kd, 2. tr, lk 989.)

Ausameelsus ja usk (Tn 3)

Sadu aastaid hiljem näeme Jumalat taas otsimas inimesi, kes Teda ustavalt kummardavad. Ausameelsus ja usk, mille töid esile Sadrak, Meesak ja Abednego, kui nad keeldusid kummardamast hiilgavat ebajumalat, mille laskis püstitada Nebikadnetsar, pakub meile üksikult ja tervikuna eeskuju. "Miks ei kummardanud need kolm meest lihtsalt kuju ette maha ega öelnud Jumalale, et tegelikult nad seda nii ei mõtle? Nad olid otsustanud mitte iialgi kummardada teist jumalat ja nad jäid julgelt selle põhimõtte juurde. Tulemuseks oli nende hukkamõistmine ja nad viidi hukkamisele. Mehed ei teadnud, kas neid päästetakse tulest; nad teadsid vaid seda, et nad ei saanud kummardada ja ebajumalat teenida." (The Life Application Study Bible, NIV (Wheaton, Ill.: Tyndale House, 1991), lk 1481.)

“Tões ja vaimus”, 1. osa (Jh 4:1-24)

Jeesuse jutuaajamine samaaria naisega õpetab meile, et “loeb mitte see, kus keegi Jumalat kummardab, vaid kuidas ta kummardab” (Piibli kommentaarid, SPA poolt välja antud, 5. kd, 2. tr, lk 940.), et tõelised kummardajad on need, “kes kummardavad kogu südamest, mitte ei koosne nende kummardamine peamiselt rituaalsetest vormidest, mida viiakse teatud kohas läbi” (Samas.)

Kummardada Jumalat “tões ja vaimus” (Jh 4:23) tähendab kummardada Teda siiralt, “oma mõistuse ja tunnete ülima suutlikkusega, rakendades tõe põhimõtteid oma ellu” (Samas.)

Prohvet Miika õpetab meile palju selle kohta, kuidas kummardada “tões ja vaimus”. 6. peatüki salmides 6 ja 7 imestab ta selle üle, mida peaks ta Jumalale ohverdama. Ta küsib, kas oleks Jumalal hea meel tuhandetest jäärdest, õlijõgedest või esmasündinuist. Kuid siis ütleb ta 8. salmis, et Jumal nõuab tegelikult seda, et teeksimine, “mis õige ja armastaksime halastust ja käiksimine alandlikult oma Jumalaga”. Niisiis on “tões ja vaimus” kummardamise põhimõtete hulgas ka õiglane olemine, armastav hool ja alandlikult oma Jumalaga käimine.

Ja nii saame teada, et kirikuhoonete grandioossus ning hinnaline sisustus kirikutes ei suuda tekitada kogudust, kes kummardab tões ja vaimus. Kui meie ihu on tempel, kus elab Püha Vaim (Rm 12:1; 1Kr 3:16), siis võimaldavad need põhimõtted meil kummardada Jumalat selliselt nagu Tema seda soovib.

“Tões ja vaimus”, 2. osa (Lk 1:39-55)

Jeesuse ema Maarja annab meile suurepärase eeskuju sellest, mida tähendab kummardada Jumalat “tões ja vaimus”. “Salmides 46-48, oleme tunnistajaiks tema rõõmule olla Jumalast valitud. Pööra tähelepanu ka tema alandlikkusele siis, kui ta 48. salmis oma kehva olu mainib. Siin viitab ta ka enesele kui Jumala teenijale. Salmides 49 ja 50 tunnustab ta Jumala väge, pühadust ja halastust. Järgmises kolmes salmis jätkab ta erisuse väljajoonistamist selle vahel, mida hindab inimene ja mida Jumal. Salmides 54 ja 55 leidub Maarja “laul”, üks märkimistvääri vaim tänu Jumalale Tema igavese ustavuse eest oma rahva suhtes.” (Samas, lk 686.)

Rõõm. Alandlikkus. Jumala iseloomu ja hinnangute äratundmine. Tänu. Kõik need aitavad meil tõeliselt ja südamest Jumalat kummardada – “tões ja vaimus”.

REAGEERI

1. Mida õpetab Lk 19:37-40 meile jumalakummardamisest “tões ja vaimus”?
2. Maarja sarnaselt kaalutle oma elu ja seda, mida Jumal on sulle teinud. Kuidas aitab Jumala osa äratundmine sinu elus sul Teda paremini “tões ja vaimus” kummardada?
3. Milliseid teisi jumalakummardamise põhimõtteid sulle meenub, mis aitaksid sul kummardada õiges meelsuses?
4. Kas tänane õppetükk õpetab meile tõesti seda, et meil ei ole vaja minna isegi mitte kirikusse, et teenida? Selgita oma vastust.
5. Mõeldes tänasele õppetükile, milliseid kirikuid peaksime ehitama ja kuidas peaksime neid säilitama? Kuidas aitavad tõelise jumalakummardamise põhimõtted sul sellele küsimusele vastata?

Victor Joe Sinaga, Palembang, Lõuna_sumatra, Indoneesia

Saatesõna: “Kirikuhoonete grandioossus ei suuda tekitada kogudust, kes kummardab tões ja vaimus.”

Esmaspäev, 5. september

“Taevane õhkkond”

Tunnistus — 3Ms 10:3

“Jumal kutsub siirale südamest tulenevale teenimisele. Uks valgusesse ja arukale arusaamisele tõest on avatud iga siira Jumala töölise ees. Selleks, et teenistus oleks vastuvõetav, tuleb seda teha uss ja lootuses, ning elu peab olema sellega kooskõlas. Jumal nõuab südame, meele, hinge ja jõu pühendamist. Meie parimad jõud tuleb kasutada Tema austuseks. Meie mõtted tulevad kohandada Tema tahetega; meie kiindumused pühitseda Tema teenistusse.” (Kiri 143, 1904, lk-d 3, 4. Marian Davisele, 28. aprill, 1904.)

“Paljud, kes kuulasid Kristuse õpetusi, ütlesid: “Ükski inimene ei ole kunagi niimoodi rääkinud.” Kuid Tema sõnad, mis julgustasid, kinnitasid ja õnnistasid abivajajaid, mis olid otsekui leib nälgivale hingele, olid mõrud kirjatundjatele ja variseridele. Vastuseks Samaaria naise väitele, et tema isa oli kummardanud sellel mäel, ütles Kristus: “Kuid tuleb tund ja see ongi juba käes, et tõelised kummardajad kummardavad Isa vaimus ja tões, sest Isa otsib neid, kes teda nõnda kummardavad. Jumal on Vaim ja kes teda kummardavad, peavad teda vaimus ja tões kummardama.”” (Sabbath-School Worker, 1. detsember, 1894.)

“Meie kokkutulemised peaksid olema... täidetud taevaliku õhkkonnaga. Ärgu olgu enam kuivi kõnesid ja vormilikke palveid, mis lihtsalt aega kulutavad. Kõik peaksid olema valmis oma osa operatiivselt täitma, ja kui nende ülesanne on täidetud, tuleb koosolek lõpetada. Selliselt säilib huvi. See pakub Jumalale vastuvõetava kummardamise. Tema teenimine tuleks teha huvitavaks ja haaravaks ning seda ei tohiks muuta kuivaks vormiks. Meil tuleb elada Kristuses hetk-hetkelt, tund-tunnilt, päev-päevalt; siis elab Kristus meis, ja kui me kokku tuleme, on Tema armastus meie südames, pulbitseb sealt nagu allikas kõrbes ning muudab need, kes on hukkumas, innukaiks jooma eluvett.” (Tunnistused, 5. kd, lk 609.)

REAGEERI

Paljud kristlased arvavad, et neil tuleb “ajaga kaasas käia” selleks, et inimesi kirikusse meelitada. Kas Jumala tõelise kummardamise olemuse põhjal on see uskumus Pühakirja-põhine? Selgita oma vastust.

Maria Soeharto-Manalu, Jakarta, Indoneesia

Saatesõna: “Selleks, et kummardamine oleks vastuvõetav, tuleb seda teha uss ja lootuses.”

Tõestus — Km 14:6, 19; 15:14, 15; 16:28-30

Sellel nädalal oleme siiaaani uurinud erinevaid põhimõtteid, mis aitavad Jumala rahval Teda kummardada “tões ja vaimus” (Jh 4:23). Kuidas ilmsesid need põhimõtted Simsoni elus? Esmalt loeme, et ta “kasvas suureks ja Issand õnnistas teda” (Km 13:24). See salm meenutab meile Jeesuse kohta öeldut Lk 2:52: “Ja Jeesus kasvas tarkuses ja pikkuses ja armus Jumala ja inimeste juures.” Loeme Simsoni loos vähemalt kolmel korral, et Issanda Vaim aitas tal teha suuri asju – Km 14.6, 19; 15:14, 15. Ning tema elu lõpul vastas Jumal tema suurele palvele (16:28-30).

Ometi ei läinud kaua, kui Simson hakkas tundma suurt uhkust oma suutlikkuse ja tugevuse üle, ning ei suutnud enam Temast ja Temaga edukas suhtes olemise põhimõtetest sõltuda. Niiviisi unustas ta, et tema tugevus ja edu olid Jumala annid ja mitte enesest. Järgnev selgitab Simsoni olukorda nii nagu see meiega tänapäeval seondub. “Jumal oli oma juhtivusega hoolitsenud Simsoni eest nii, et Simson võinuks teostada töö, milleks ta oli kutsutud. Elu alguspäevist peale olid tal soodsad eeldused areneda kehaliselt tugevaks, vaimselt võimekaks ja moraalselt puhtaks. Ent jumalatute kaaslaste mõjul laskis ta lahti Jumala käest, kes on inimese ainus kaitse, ja nii tõmbas kurjuse tulv ta endaga kaasa. Need, kes oma kohustusi täites seisavad silmitsi läbikatumistega, võivad olla kindlad Jumala kaitses, kuid need, kes end tahtlikult kiusatuste võimusesse annavad, langevad varem või hiljem.” (Patriarhid ja prohvetid, lk 568.)

Simsoni elu on näiteks, et meie uhkus muudab ja paneb kiusatusele järele andma ning teeb nii võimatuks meil Jumalat “tões ja vaimus” teenida. “Jumalal on plaan iga inimese eluga. Kuid selline plaan ei välista vaba valikut. Inimestel tuleb ikkagi valida, kas nad järgivad Jumala poolt kavandatut või mitte. Simsoni kogemus on näiteks sellest, kuidas üks inimene võib lõpuks nurjata tema jaoks kavandatud kõrge sihi.” (Piibli kommentaarid, SPA poolt välja antud, 2. kd, 1. tr, lk-d 383, 384.)

REAGEERI

1. Miks Jumal on meile valikuvabaduse andnud? Kas elu poleks palju kergem, kui Ta “sunniks” meid Teda teenima?

2. Uuri oma elu. Mis võiks sind tõmmata eemale põhimõtetest, mis aitavad meil kummardada Jumalat “tões ja vaimus”?

Osvald Taroreh, Jakarta, Indoneesia

Saatesõna: “Uhkus muudab võimatuks meil Jumalat kummardada “tões ja vaimus”.”

Kuidas siis — Mk 1:35; Jh 1:1-3; 2:16; 4:22-24

Käesoleval nädalal uurime, kuidas kummardada meie Issandat Jeesust Kristust südamest, mis on täidetud armastusega Tema vastu. Jumalakummardamise paik oli olnud riiasjaks juutide ja samaarlaste vahel pikka aega. Samaaria naisele vastates ütles Jeesus: “Naine, usu mind, et tuleb tund, mil te ei kummarda Isa sellel mäel ega Jeruusalemmas” (Jh 4:21). Ta tahtis naisele õpetada, et tingimata ei ole koht ega välised tseremooniad need, mis toovad inimese ühendusse Jumalaga, vaid hoopis kummardamine, mis on tehtud armastusest Kristuse vastu (24. salm). Õppimaks, kuidas saame sel teel Jumalat teenida, mõelgem Kristuse elule.

Valmista ette oma süda. Jeesus andis meile suurepärase eeskuju varakult tõusmisest ja üksi vaikselt paigas palvetamisest (Mk 1:35). Jumala tõeline kummardamine toimub siis, kui me valmistame oma südame palve kaudu ette kummardamiseks. Palu Pühal Vaimul puhastada oma süda, uuendada meeled ning anda sulle suutlikkus tunda ja armastada Jumalat.

Säilita Jumalat kummardav meelsus. Kui Jeesus nägi, et Tema templi välisõu oli muudetud kauplemiskohaks, käskis Ta: “Viige need siit minema! Ärge tehke minu Isa koda kaubakojaks!” (Jh 2:16). Siis, kui meie süda on maistest soovidest, isekatest himudest ja kõigest muust, mis hinge rikub, vaba, saame kummardada Jumalat armastusest Tema vastu. Võta aega, et Jumalat kuulata. Ole vait Tema ees, nii et sa kuuleksid Teda sulle kõnelemas (Hb 2:20).

Tehke Jumal oma kummardamise ainsaks objektiks. Vastusena saatana kiusamisele ütles Jeesus: “Mine minema, saatan, sest kirjutatud on: Kummarda Issandat, oma Jumalat, ja teeni ainult teda!” (Mt 4:9, 10). Kummardamise objektiks peaks olema mitte keegi teine ega mitte miski muu kui vaid Jumal.

Hinga sügavalt Jumala armastuses. Selleks, et elada, tuleb meil hingata sügavalt ja pidevalt. Sarnaselt on ka siis, kui tahame Jumalat, Tema vastu armastust täis südamest, teenida : meil tuleb elada alaliselt Tema armastuse ja armu õhkkonnas ning uurida sügavalt Tema Sõna. Loe Jh 15.

REAGEERI

Millisele punktile neist neljast pead rohkem tähelepanu pöörama? Töota seda nüüd teha ning palu Jumalal sind sinu jõupingutustes aidata.

Yonata Bastian, Soul, Lõuna-Korea

Saatesõna: “Võta aega, et Jumalat kuulata.”

Arvamus — Lk 1:46-48

Ühel hingamispäeva hommikul oli meie pere hommikupalvusel teemaks jumalateenistus. Rääkisime sellest, kuidas Jumala tõeline kummardamine on õpitav kunst, kuidas see on südame hoiak, mis alaliselt teadvustab Jumalat ja Tema iseloomu väärtusi. Jumala tõeline kummardamine annab meile uue väljavaate, kuna see viib meid välja patu surve alt ning asetab Jumala väe, tarkuse ja armastuse tegelikkusesse – igavese tõe reaalsusesse. (Chris Tiegreen, *The One Year Walk With God Devotional*, "The Art of Worship," January 23 (Wheaton, Ill.: Tyndale House, 2004).)

Jumalateenistus on aeg, millal me keskendume täielikult oma Loojale, Lunastajale ja Karjasele, ning tähistame seda, mida Tema on meie jaoks teinud. Seega, kui me Jumalat teenime, mõtleme sellele, et Tema lõi meid ja päästis meid patust. Teenimine aitab meil ka meeles pidada, et Tema suunab meid jätkuvalt teel taevasse. See aitab meil olla tänulikud Tema tähelepanuväärse tegevuse eest meie elus. Jumalateenistus ei ole meie esiletõstmine, vaid Jumala ja ainult Jumala esiletõstmine. Tõde nagu see ilmneb Piiblist, paneb meid teenima Jumalat Tema tahte kohaselt, mitte aga meie tahte kohaselt.

Jumala headus ja armastus peaks meid motiveerima vabalt väljendama armastust ja truudust Temale. See võib tähendada seda, et need, kes on väljapeetumad, tahavad olla oma jumalateenistuses vähem väljapeetud, samas kui need, kes on väga väljendusrikkad, tahaksid olla natuke väljapeetumad, et nad võiksid kuulata, mida Temal neile öelda on. Need, kes on nii väljendusrikkad, et kaotavad vaikuse ilu, peavad ehk õppima neilt, kelle laad on mõtisklevam. (Marvin Williams, *Our Daily Bread*, 2009-2010, "Make a Joyful Shout," December 20.)

Meie jumalateenistus toob meid Jumala kohalolu valgusesse ja meenutab meile, kes Ta tõeliselt on. Jumala tõeline kummardamine muudab pöördeliselt meie maailmavaadet. Seal, kus me kord mõtlesime, et meie võitlused on reaalsed ja meie Jumal justkui illusoorne, aitab jumalateenistus meil mõista, et meie Jumal on reaalne ja meie võitlused on illusoorSED. (Samas.)

REAGEERI

1. Miks ei saa kristlased jumalateenistusest "poppi panna"?
2. Miks peaksime keskenema Jumalale – mitte endile – siis, kui Jumalat kummardame?
3. Kuidas on Jumal sinu juures tähelepanuväärsel viisil tegutsenud? Võta aega, et tänada Teda nende aegade eest, mil Ta sind juhtis.
4. Millise uue vaatenurga Jumala kohta on kummardamine sulle andnud? Kuidas see uus vaatenurk mõjutab sinu elu ja su suhet Temaga?

Fritz and Joice Manurung, Jakarta, Indoneesia

"Jumala tõeline kummardamine muudab pöördeliselt meie maailmavaadet."

JÄRELDA

Jumala austamine Tema teenimise/ülistamise näol peaks iga kristlase jaoks üks mõtisklev tegevus olema. Meie jumalakummardamine peab olema tõeline ja õiges meelsuses. Jumalateenistus ei ole meie soovide põhine, vaid see on hoopis Jumala au ja austuse äratundmine ja teatavaks tegemine. Meie maine jumalateenistus ei tohiks muutuda rutiiniks, kuivaks ja tüütuks. Kuna me teenime kogu universumi Jumalat, peab meie teenimine lähtuma südamest. Selle keskmes peab oleme Jumal, mitte meie ise. Lubades Pühal Vaimul igal päeval tulla meie ellu, oleme suutelised tulema hingamispäeval Jumala ette ning kummardama Teda tões ja vaimus. Me toome oma annetused, tunnistame Tema toredust ja rõõmustame sellest, et tema on meie Jumal.

MÖTLE JÄRELE

- Pane jumalateenistus liigutustesse või kasuta viipekeelt laulu “Suur oled Sa” taustaks.
- Vooli jumalakummardamisstseen, mis peegeldaks nii maist kui ka taevast jumalateenistust.
- Vali välja erinevaid tsitaate ja Piibli salme jumalateenistusest. Vali sobiv viis, kuidas neid sõpradega jagada. Ideed võivad sisaldada näiteks kollaaži, järjehoidja valmistamist või blogi kavandamist, mis räägib jumalateenistusest.
- Võrdle kolme erineva ajajärgu jumalateenistusi ning märka, millised jumalateenistuse koostisosad on sinu jaoks kõige tähendusrikkamad (näiteks: iisraellaste jumalateenistus kõrbes kogudusetelgis; 1850ndate laagrikoosolek ja käesoleva aja jumalateenistus kirikus).
- Joonista pilt sellest, kuidas sa kummardad Jumalat taevas.
- Pange mõnede sõpradega koos pead tööle, kuidas jumalateenimiskogemust oma igapäevases elus veel sisukamaks muuta.
- Palveta teadlikult 5 korda päevas ja jälgi, kuidas mõjutab see sinu igapäevast elu.

SEOSTA

Patriarhid ja prohvetid, lk 528, 3 lõik. Cynthia Brown, *Experiencing Worship*; S. Joseph Kidder, *Majesty: Experiencing Authentic Worship* (Review and Herald®, Hagerstown, Md.: 2009).

Deena Bartel-Wagner, Spencerport, New York, USA

Kummardamine varakoguduses

“Kui ma räägiksin inimeste ja inglite keeli, aga mul ei oleks armastust, siis ma oleksin kumisev vasknöu või kõlisev kuljus” (1Kr 13:1).

Hingamispäev, 17. september

Usu kallale kippumine

Sissejuhatus — Mt 4:10

Ühes kommentaaris, mida ma umbes kaks aastat tagasi lugesin, šokeeris mind avastus, et kuumimad raamatud New Yorgi enim-müüdud raamatute nimekirjas põhinesid teemal, et religioon on maailmas leiduva kurjuse peamine allikas. Järelikult, veendununa oma südames, et Jumal on olemas ja et Tema on kõige Looja, pani mind imetsama, kuidas üks terve mõistusega inimene (loodud Jumala näo järgi) suudab istuda maha, kavandada ja koostada raamatu, mis propageerib ateismi ja halvustab religiooni. Ateismi esiletulek käesoleval ajastul kinnitab hea ja kurja vahel käimas olevat võitlust, mida tunneme ka suure võitlusena.

Näeme kõikjal - raadios, televisioonis, kirjanduses ja internetis – tõendeid sellest, et Jumala pihta antakse tuld. Mõnes maakera paigas on isegi mõned hooned, mis seni olid pühendatud Kõikvõimsa Isa ülistamiseks, jäänud kas tühjaks või muudetud kinodeks, teatriteks, küber-kohvikuteks või ööklubideks.

Kristlastena me teame, et hoolimata religiooni kallale kippumisest on Kristlus endiselt vastus tänapäeva maailmale. Sellepärast tuleb meil säilitada oma usk ning ülistada Teda, kes ülistust väärib. Suured teemad, millega me tänapäeval heitleme, on lihtsalt osaks meie meistriklassi testist. Kui ateistlike raamatute autor teenib kasu oma teostelt, ei saa meie kaotada silmist tohutut head, mida religioon on teinud inimkonnale helduse, eneseohendamise ja armastuse kaudu.

Käesoleval nädalal uurime jumalateenistust apostellikul ajastul. Selle uurimise lõpuks oleme arutlenud väljakutsete üle, millega seisid silmitsi apostlid oma heitluses õpetada evangeeliumi erinevatele kuulajaskondadele. Kuna head sõnumid on igavesed algusest peale, õpime selle õppetüki lõpul, kuidas kohandada apostlite jumalakummardamisviise oma oludes.

Hellen Atieno, Rongo Township, Keenia

Saatesõna: “Näeme kõikjal - raadios, televisioonis, kirjanduses ja internetis – tõendeid sellest, et Jumala pihta antakse tuld.”

Tõestus — Mt 5:11, 12

“Mind aeti kodust välja ja kõigist mu sõpradest said mu vaenlased. Kuid ma ei loobu kunagi oma usust.” Need olid Rashida Manzoori sõnad, ühe Pakistani naise omad, kelle abikaasa mõrvati islamiusuliste poolt sellepärast, et ta oli kristlane. Kristlaste vastu suunatud sõda Pakistanis on metsik, koos tagakiusamisega, mis muudab elu maa peal põrguks.

Apostlite ajal käisid apostlid risti-põiki läbi Lähis-Ida ja selle ümbruskonna, levitades Kristuse evangeeliumi juutide karmi vastuseisu keskel. Täna sel päeval tuleb astuda meil samm tagasi ja küsida endalt: “Kuidas tundub täna sel päeval olla kristlane sellises kohas nagu Pakistan, kus pöördumine kristlusse tähendab, et tõenäoliselt sa sured oma usu pärast?”

Apostlite aegses koguduses oli Jumala kummardamine keskendunud Püha Vaimu väele, kes saatis apostleid igasse vajalikku suunda. Mõnel puhul apostlid vahistati ja heideti vangikongi. Siiski sai Jumal nende kindla usu ja vennad-õed-Kristuses vahelise üksteisega kokkuhoidmise tõttu teha nende kaudu imetegusid nii, et evangeelium õitses.

Kui me kuuleme, et kristlikud perekonnad Pakistanis palvetavad buldooseriga kokku lükatud endistes kirikupaikades ning et nad on sotsiaalselt häbimärgistatud oma usu pärast ja vaene olemise pärast, siis hakkab saama selgeks, et takistused Jumalat kummardada püsivad endiselt. Ja ometi, nii nagu apostlid läksid edasi vangistusest, peksust ja mässust hoolimata, nii lähevad edasi ka need inimesed.

Kui täna jumalateenistust läbi viime, peaksime matkima Pauluse ja tema kaastööliste eeskuju evangeeliumitöös; nende, kes jäid kohutavates oludes usule kindlaks. Mõnel puhul võib meie ustavus Jumala kummardamisel saada tasuta surmaga. Kristlastena vaatame me siiski ettepoole igavesele elule. Jumalateenistus annab selle lootuse, sest me teenime Kristust, kes on elava vee lakkamatu allikas. Lühidalt, apostlite edu siis, kui nad viisid evangeeliumi igasse linna, kuhu nad sisse astusid, näitab veenvalt Jumala päästva armu väge. Niisamuti nagu tollaste linnade elanike puhul, niisamuti on headel sõnumitel tänapäevalgi võime muuta inimesi.

REAGEERI

1. Milliste väljakutsetega seisad sa indiviidina silmitsi? Kuidas saad neist väljakutsetest üle?

2. Kuidas on Kristuse evangeeliumi märgatud sinu kogukonnas? Mil moel saad sa aidata tugevdada kristlikku ühtsust iga lahknevuse põhjal, mis võibolla eksisteerib?

Ann Adoyo, Kisumu, Keenia

Saatesõna: “...headel sõnumitel on tänapäevalgi võime muuta inimesi.”

Logos — Ap 1:1-11; 2:14-41; 17:15-34; 18:1-16; 1Kr 13

Kasvav sinepiseeme (Ap 1:1-11; 2:14-41)

Pärast Kristuse taevaminekut virgutasid jüngrid üksteist seisma silmitsi maailmaga ilma oma Juhi füüsilise kohaloluta. Seda teha polnudki neil kerge, silmas pidades tugevat vastuseisu, mida nad kogesid juba siis, kui Kristus oli nendega. Võime ette kujutada, kui jõuetult võisid nad ennast tunda.

Kui Kristus jäi nendega veel 40 päevaks, enne kui Ta taevasse läks, juhendas Ta neid selles, kuidas tööd edasi viia. Ta töötas, et Ta saadab neile püha Vaimu, kes aitab neid igas olukorras. “Te saate väe Pühalt Vaimult, kes tuleb teie üle, ja te peate olema minu tunnistajad Jeruusalemmas ja kogu Juuda- ja Samaariamaal ning ilmamaa äärteni” (Ap 1:8).

Selle väe mõju oli nähtav; ühel juhul, kus Peetrus esile astus, ristiti umbes kolm tuhat inimest. Ja ikkagi ei läinud kaua, kui Sanhedrin Peetruse ja Johannese vangipani (Ap 4:1-22).

Uudishimulikud filosoofid (Ap 17:15-34)

Oma misjonireisidel võttis Paulus sihikule kaubalinnad, pealinnad ja Rooma kolooniad. Sellistest kosmopoliitsetest kogukondadest, teadis ta, kantakse evangeeliumi sõnum üle kogu maailma.

Ateenas kohtus Paulus kreeka filosoofidega, kes uudishimulikult tahtsid teada rohkem selle kohta, mida ta jutlustas. Pauluse jutule surnuist ülestõusmisest reageeriti mitmesuguselt. Mõned kreeka filosoofid andsid selle eest kõrgilt nina peale, teised aga tahtsid asja kohta veel teada saada. Lõpuks rajati uued kogudused ning kogudus hakkas Vahemere idakaldal paisuma. Ateenlased ja nende naabrid olid sõbralikud inimesed, kuigi nad olid konservatiivsed ja veetsid suure osa oma ajast uudiste ja elu-olu asjadega tegeldes. Evangeelium tõelisest Jumalast haaras neid ja lõpuks olid Dionüüsos, Damaris ja paljud teised veendunud ning hakkasid teenima õiget Jumalat.

Väljakutsed Korintoses (Ap 18:1-16)

Korintos oli Kreeka üks juhtivaid linnu. See oli jõukas, tuntud laevaehituse, arhitektuuri, tekstiili ja keraamika poolest. Erinevalt Ateenast, kus paljud inimesed näisid olevat valmis Paulusega usu üle arutlema, oli Korintos raske koht kristliku koguduse asutamiseks. Ap 18:6 kohaselt sai Paulus tunda juutide poolt nii tõsist vastuseisu, et ta oli enda meelest sunnitud juba sealt lahkuma. Salmist 9 siiski loeme, et Issand tuli nägemuses Pauluse juurde, kinnitas talle, et kaitseb teda ning käskis tal mitte karta.

Pauluse kogemus Korintoses õpetab meile paljutki evangeeliumitöö karmidest oludest. Elu tänapäeva suurlinnades ei ole sellest palju erinev, ja see muudab Pauluse juhtnöörid meile tähtsaks. Juhul, kui lubame Pühal Vaimul meis töötada,

saame ellu viia meie ees seisva ülesande, meie tööd viib edasi mitte “vägi ega võim, vaid minu Vaim”, ütleb vägede Issand “(Sk 4:6).

“Ülesanne, millega seisis evangeeliumikuulutajad silmitsi vana-aja Korintoses, on väga kohane ütlema: “Juhul, kui evangeelium võidutses Korintoses, saab see võita igasugustes oludes.” (Piibli kommentaarid, SPA poolt välja antud, 6. kd, 1. tr, lk 656.)

Armastus jumalateenimises (1Kr 13)

Paulus kinnitab, et kristlase elus pole suuremat taotlust, kui on otsida, et Jumala armastus kasutaks meie käsi, jalgu ja häält. 1Kr 13 kutsub Paulus meid üles osalema Jumala tingimusteta armastuse jagamisel mitte ainult maailmale meie ümber, vaid ka piiri taga asetsevale maailmale. Võime näha, kuidas see peatükk tõusvas joones liigub sedamööda, kuidas see esitab jumaliku armastuse erinevaid omadusi. Salmid 1-3 võrdlevad armastust vaimuannetega, rõhutades, et ükskõik, milline vaimuanne on ilma armastuseta väärtusetu.

Salmid 4-7 kirjeldavad jumaliku armastuse toimet, mida see korda saadab ja mida mitte. Lõpuks, võrdlevad ja vastandavad salmid 8-13 vaimuannete ajalikku olemust ja tingimusteta armastuse ajatut olemust. Paulus teadis, et selline armastus oli tema töös paganatega vältimatu. Oma misjonireisidel Ateenas, Korintoses, Bereas ja kõikjal mujal, väljendas ta usklikele nähtavalt armastust, mis mõnel juhul jättis ta ühte kohta kauemaks kui kolmeks aastaks.

Meie töös tänapäeval, rõõmsas usus Kristuse taastulekusse ja usalduses Jumala hoidvasse väesse on nii, et juhul, kui meil puudub jumalik armastus, ei kogu me saaki. 1Kr 13 kirjeldatud armastus ei ole teooria. Selline armastus tuleb rakendada meie tänase elu igasse reaalsesse situatsiooni.

REAGEERI

1. Mõtlege oma kohalikule kogudusele. Milline tahk Jumala tõelisest kummarimisest jääb vajaka? Mida saad teha, et tuua oma kogudusse neid omadusi?

2. Püha Vaim täitis juhtrolli apostelliku ajajärgu koguduse jumalateenistustel. Kuidas näed sa Püha Vaimu tegutsemas oma koguduses või kogukonnas?

3. Kuidas saame rakendada Pauluse poolt esitatud armastuse näidet oma jumalateenistuses?

Seline Khauetsa, Nairobi, Keenia

Saatesõna: “Dionüüsos, Damaris ja paljud teised veendusid ning hakkasid teenima õiget Jumalat.”

Tunnistus — Jh 13:34, 35

Kas me ei peaks seda meeles pidama? Juhul, kui Jumala armastus on meie südames, ei mõtle me kurja, ei muutu me kergesti rahutuks, ei anna me kirgedele voli; vaid me näitame, et oleme ühes ikkes Kristusega ja et Tema vaimu ohjeldav vägi juhib meid rääkima sõnu, mida Tema saab heaks kiita.” (Advent Review and Sabbath Herald, 25. jaanuar 1898).

“Armastuse toimejõud on imeline jõud, sest see on jumalik. Lahke sõna “vaigistab viha”, armastus, mis on “pikameelne ja hellitav”, leebus, mis katab kinni pattude hulga – oh õpiksime me vaid, millise tervistava anniga on meie elu õnnistatud! Kuidas küll muutuks elu ja Maa hakkaks sarnanema vägagi taevale!” (Adventkodu, lk 195.)

Apostlite tegevusest on ilmne, et armastus peab olema evangelismi ja Jumala kummardamise võtmeks. “Iga kristlase kaudu peab maailm nägema Kristuse kannatlikku armastust, Tema pühadust, leebust, armu ja tõe. Esimesed jüngrid läksid kuulutama sõna. Nende elu peegeldas Kristust...Need jüngrid valmistasid tööks. Enne nelipühapäeva olid nad kõik koos ja kõrvaldasid erimeelsused. Nad olid ühel meelel.” (Ajastute igatsus, lk 827.)

Apostlite vahel valitsev ühtehoidmine ja armastus peaks olema ka meie evangeliumitöö ja jumalateenistuse tänapäevane alus. Hoides meeles, et oleme siin elus usurändurid, ilmutagem Kristuse sarnast armastust, alustades oma kodus-test. “Paljudes meie kodudes avaldub karm, võitlushimuline meelsus. Arvustavad sõnad ja lahkusetud teod solvavad Jumalat. Diktaatorlikud käsklused ja upsakad üleolevad maneerid ei ole taeva jaoks vastuvõetavad. ...Meie südant peab kontrollima Kristuse armastus ja meie kodus elab Jumala rahu. Otsige Jumalat purukslöödud ja murtud meelsusega ning te sulate kaastundest vendade pärast. Valmistuge lisama vennalikku lahkust, leebust ehk armastust. Ilma leebuseta saab teist otsekui kumisev vask või kõlisev kelluke. Meie parimadki tunnistused on õõnsad ja ebasiirad; kuid armastus on käsu täitmine.” (Adventist Review and Sabbath Herald, 21. veebruar 1888.)

Silas Onyango, Ndhiwa, Keenia

Saatesõna: “Arvustavad sõnad ja lahkusetud teod solvavad Jumalat.”

Kuidas siis — Gl 5:22-26

Kõik Pauluse kirjad rõhutavad jumalikku armastust. Evangeeliumi ristisõdalasena varakristlikus koguduses teadis Paulus, et see, mil moel me oma vaimuandeid avalikult kasutame, peab kinnitama suurt armastuse-seadust nagu seda oli näha Kolgata ristil. Oma patuses loomuses ebaõnnestub meil siiski vahel seda armastust mõista ja välja elada nii nagu peaks.

Usuränduritena oleme seotud igavese eluga Jumala juures, mil iga pilv hajub jumaliku armastuse ees. Kuidas me siis saame rakendada seda armastust oma maises elus Kristuse järelkäijatena? Kuidas saame sirutada Kristusega tänapäevase ühiskonna poole, milles paljud pole üldse usklikud või teenivad teisi jumalaid, mitte aga tõelist Jumalat? Järgmised vihjed on ehk kasulikud:

Alusta seestpoolt. Kas sinu kodu on armastav koht? Juhul kui jah, siis on kergem ilmutada armastust teistele, kui oleme avaliku tähelepanu all. Kristuse-sarnase armastuse nähtav jõud meis on see, mis tõmbab teisi Kristuse juurde.

Olgu su armastus püsiv.

Nii nagu Paulus ütles, vaimuannid võivad kaduda, kuid jumalik armastus jääb. Tänapäeva maailmas näitab inimlik armastus ennast väga heitlikuna. Ja liiati on see veel pinnapealne. Me “armastame” riideid. Me “armastame” tehnoloogia viimast sõna. Kuid riided kantakse ära. Ja tehnika viimane sõna heidetakse kõrvale niipea, kui turule tuleb uuem toodang. Just nii nagu Jumala armastus jääb, nii peab jääma ka meie armastus kaasinimeste vastu. “Omadus, mida Jumal inimeses enim hindab, on puhtast südamest lähtuv leebus [armastus]. See on kristlikul puul puhkenud vili.” (This Day With God, lk 365.)

Ära ole viisakuseta. Üks tähtis jumaliku armastuse tahk on, et armastus ei ole viisakuseta. Evangeeliumi levitades tuleb meil vastata ühiskonnale, kus oleme, armastusega, mitte olla viisakuseta. Heasoovlikkus oli see, mis aitas apostlitel armastavalt kohelda keerulisi kogukondi.

REAGEERI

1. Kuidas on võimalik väljendada armastust oma kaasinimestele, samas säilitadaes täielik kuulekus Jumalale?

2. Kuidas väljendavad sinu elu igapäevased tegevused armastust?

3. Kuidas väljendame armastust oma vaenlastele või neile, kes on meie vastased?

4. Kuidas väljendab inimene armastust jumalakummardamises?

5. Kuidas mõjutab armastuses Jumala teenimine meie vaatenurka ümbritsevale maailmale ja maailmale avaramas mõttes?

Goretty Atieno, Homabay Town, Keenia

Saatesõna: “Tänapäeva maailmas näitab inimlik armastus ennast väga heitlikuna.”

Arvamus — Jh 4:24

Lugedes jutustust Fiona Peartist ja tema misjonitööst Jaapanis, avaldas see minule kestvat muljet. Ta jutustab: “Ma töötasin Jumalale, et ma teen seda, mida Tema palub mul teha, lähen sinna, kuhu Tema mind saadab ja ütlen seda, mida Tema mul öelda käsib.” (Fiona Peart, *My Journey So Far*, Adventist World, Sept., 2008, lk-d. 16–19.) Sarnane hoiak oli ka apostlitel. Me ei sa evangeeliumitöös ja jumalateenimises olla edukad, kui me ei püüdle sarnase meelsuse poole.

Meie edukus jumalateenimises oleneb ka meie valmidusest tunnustada jumalateenimise viise, mida kasutasid apostlid varakritlikku kogudust juhtides. See toob mõtteisse tõe praktilise jagamise nagu paistab ka Kristusest endast. Päästja armastus on see, mis seob meid kokku, et saavutada ühine eesmärk. Just nii nagu apostlid jagasid evangeeliumi nendeaegses maailmas, just nii nagu Fiona Peart kohustus minema kõikjale, kuhu Jumal teda juhtis, just nii näen minagi eesseisvat Kristuse evangeeliumi levitamist meelele ja südametele, kelleni pole veel jõutud. Apostlid andsid tõrviku meile edasi. Nüüd on meie kord evangeliseerida maailm lähedal ja kaugel. Just nii nagu Pauluse ja tema kaastööliste päevil, on ikkagi olemas selliseid inimesi nagu Priskilla, Akvila ja teised, kes janunevad Jumala järele ja ootavad, et võtta vastu Tema evangeelium.

Apostlid esitasid tõde igasugustele inimestele ühtviisi. Nii nagu sel nädalal õppisime, võime me näha, kuidas jumalakummandamine, kui seda juhib Jumala armastus, saadab toime imesid kõikide päästmiseks.

Täna on meie eesmärgiks tagada, et me viime jumalateenistust läbi nelipühi meelsuses, mil apostlid said Püha Vaimu väe, et viia evangeelium kogu maailma. Selle põlvkonna jaoks oleme Sina ja mina Kristuse saadikud. Kõike, mida teeme, peab kinnitama Jumala kavatsus. See on mu eesmärk. Millised eesmärgid on sinul?

REAGEERI

1. Kuidas oled sa praegu haaratud aktiivsesse jumalateenimisse? Mis muudab selle teenimise edukaks?

2. Selgita sidet eduka jumalateenimise ja eduka evangelismi vahel?

3. Millised on need sammud, mida saad astuda üksikisikuna selleks, et evangeliseerida sinu ümber olevat (ja kaugemale jäävat) maailma?

4. Kuidas peaksid reageerima siis, kui Jumal vastab vastupidiselt jumalateenistust ja sinu evangelismi käsitlevatele ootustele?

Andy Mwanzia, Machakos, Keenia

Saatesõna: “Sina ja mina oleme Kristuse saadikud selle põlvkonna jaoks.”

Uuring — 1Kr 13:1

JÄRELDA

Jumalateenistust apostlite ajal, nende Jeesuse armastuse ja armu esimeste tunnistajate ajal, iseloomustas reisimine selleks, et jõuda inimesteni kaugemates paikades. Samuti oli nende teenistuse keskmes Püha Vaimu vägi. Need Vaimustäidetud kristlased seisis silmitsi vastuvõtliku ja skeptilise kuulajaskonnaga, raskustega ja vanglaga. Ometi seisis nad usus kõigutamatult, toetatuna Jumala poolt, kuid ka oma vendade ja õdede poolt Kristuses. Nad said volituse selle aja jooksul, mil olid koos Kristusega Tema maises teenistuses ning ka 40 päeva pärast Tema ülestõusmist koos Kristusega olnud aja jooksul. Nad tegid imesid, mitte väe ega võimu, vaid Püha Vaimu läbi. Juhtivaks jõuks oli armastus, nii nagu peaks olema meil ka tänapäeval.

MÖTLE JÄRELE

- Analüüsi üht sulle tuttavat jumalateenistust ja mõtle sellele, kuidas iga selle osa saaks Jumalale meie armastust väljendada.
- Kavanda üks plakat või PowerPointi esitus, mis tõmbaks tähelepanu sellele, kuidas armastus moodustab tausta igale sinu koguduse jumalateenistuse osale.
- Mõtle mingile ajale, mil tundsid ennast eriliselt kehvasti, kuid valisid ikkagi osaleda kohaliku koguduse jumalateenistustel. Kuidas teenistused sind üles tõstsid?
- Meenuta aega, mil keegi kogudusest ütles või tegi sulle midagi sellist, mis polnud armastusest. Milline oli sinu reaktsioon? Kas see mõjutas sinu jumalateenimiskogemust? Mis, kui üldse miski, juhtus ajapikku sellist, mis viis vähem vaenuliku suhtlemiseni teie kahe vahel?
- Kirjuta luuletus või komponeeri laul, mille teemaks oleks Vaimu vägi, mis paneb kristlased tegema ebaharilikke asju Jumalale.
- Jälgi näiteid loodusest, kus ilmneb Jumala armastus. Tee kaastööd oma kaaslastega selles suhtes, et mõned need õppetunnid lülitada jumalateenistuse koosseisu, kasvõi lastejuttude sarjana.
- Võrdle varakristliku koguduse jumalateenistust adventliikumise algaastate omaga, seitsmenda päeva adventistide algaastate omaga ja tänapäeva koguduse omaga.

SEOSTA

Apostlite teod

James A. Tucker, *Windows on God's World*; John Ortberg, *If You Want to Walk on Water, You've Got to Get Out of the Boat*, lk-d. 191–203.

Rick Blondo, Clarksville, Maryland, USA

Kummardamine Ilmutusraamatus

“Nad laulsid uut laulu trooni ees ning nende nelja olevuse ja vanemate ees, ning keegi muu ei suutnud õppida seda laulu kui vaid need sada nelikümmend neli tuhat, kes on ära ostetud ilmamaalt” (Ilm 14:3).

Hingamispäev, 17. september

Ilmutus: kummardamise vundament

Sissejuhatus — Ilm 1:13-18; 22:8, 9

Vana Testament pakub pilguheite maailma ajaloole. See esitleb patu ebakõla – Jumala teelt ära pööramise valu. Samuti paljastab see meie Looja märkimisväärse kannatlikkuse ja Tema plaani inimkonna lunastamiseks.

Evangeelium esitab tõsiasju meie Päästja Jeesuse Kristuse kohta, Maa peale tulnud Jumala kohta. Tema armsa loodu heaks tuuakse maksimaalne ohver. Ilmneb Lunastaja – Jumal.

Ilmutuseraamat pöörab meie silmad tulevikku. Jumal võidutseb! Patt aetakse välja. Jumal taastab korra ja lõpuks saab elu jätkuda nii, nagu Jumal selle kavandas siis, kui Ta maailma lõi. Lootusesõnumite tõttu peaks Ilmutuseraamat olema meie jumalateenistuse läte.

Kas sind siiski puudutab tunne, et Ilmutuseraamat on viimane koht, kust jumalateenistuse planeerimist alustada? Tegelikult on Ilmutuseraamatul meie jumalateenistusel suurem koht, kui sa arvad. Adventkoguduse Vaimulike laulude raamatus on palju (inglisekeelses 275) salme ja refrääne, mis viitavad Ilmutuseraamatule. Paljud (neist 22) saavad ainekse Ilmutuseraamatu esimesest peatükist. Mõttele sellele, kuidas jumalateenistus jõuliselt elustub, kui tajume, et need sõnad põhinevad Ilmutuseraamatul. Alljärgnevalt lihtsalt mõned näited.

Laul nr 343 “Kui kord koos on kõik päästetud hulgad – õndsad, puhtad nad aujärje ees...” – Ilm 19:6, 7: “Ma kuulsin otsekui suure rahvahulga häälekõma ning otsekui suurvee kohinat ning otsekui võimast piksemürinat hüüdmast: “Halleluja! Sest Issand, meie Jumal, Kõigeväeline, on hakanud valitsema kuningana! Rõõmustagem ja hõisakem ja andkem talle au, sest Talle pulmad on tulnud ning tema naine on ennast seadnud valmis.”

Laul nr 113 „Kas tunned seda imeaulist nime” – Ilm 1:5: “... Jeesuselt Kristuselt, kes on ustav tunnistaja, esikpoeg surnuist ja maa kuningate valitseja. Tema le, kes meid armastab ning on meid lunastanud meie pattudest oma verega.”

Laul nr 438 „Ma tean, et minu Jeesus elab, Ta murdis jäävalt surma vää” – Ilm 1:17, 18: „Ära karda! Mina olen Esimene ja Viimne ja Elav. Ma olin surnud, ning

ennäe, ma elan igavesti ning minu käes on surma ja surmavalla võtmed.”

Käesoleval nädalal õpime, et Ilmutuseraamat avab selle, mida oleme kogu vee-randaasta jooksul uurinud: et Issand üksi, meie Looja, Lunastaja, meie Kohtunik on väärt kummardamist ja ülistamist.

Norma Sahlin, Springboro, Ohio, USA

Saatesõna: “Ilmutuseraamatul on meie jumalateenistusel suurem koht, kui arvata osad.”

Pühapäev, 18. september

Apokalüpsis: lootuse liturgia

Logos — Jb 42:1-6; Ilm 1:13-18; Ilm 13; 14:6-12; 19:1-5; 21:3-5

Paljud inimesed näevad Ilmutuseraamatut kurjakuulutavana ja täis kodeeritud, sümboolseid ettekuulutusi sõjast ja tagakiusamisest, kindlasti aga mitte ülistuse ja rõõmsa jumalakummardamise allikana. Piibli õpetlane David Aune tuletab meile meelde, et esmakordselt loeti seda raamatut kõvasti ette siis, kui kristlased kogunesid Jumalat kummardama “kogukondlikult”. (A. Y. Collins, “Reading the Book of Revelation in the Twentieth Century,” Interpretation, juuli 1986.) Juhul, kui sul on Piibel, mis toob välja Ilmutuseraamatu poeesia (teistsugusena kui proosa-vormis), näed sa, et Ilmutuseraamat sisaldab vähemalt 20 lõiku, mida lauldi tõenäoliselt lauludena. Ja Ilmutuseraamatul on teenimise kohta palju öelda.

“Selle raamatu liturgiline formaat põhineb lauludel ja palvetel, mida vahemär-gistavad doksoloogiad [kiituspälvused], halleluujad ja aamenid, “ märgib adven-tistist teoloog Charles Teel. “Selle liturgia apokalüptiline keel paiskab kuulajad läbi aja ja ruumi, kui nad rändavad taeva ja maa ja maa-alustes avarustes, neist tükikestest kokku saab aga inimkonna kosmiline lugu. Selle suure võitluse ju-malikud ja deemonlikud sümbolid sähvivad universumi ajaloo ekraanil laiemalt kui on elu. Metsalised raevutsevad ja rahvad kuuletuvad. Hoorad võrgutavad ja elanikud alistuvad. Tuuled puhuvad ja maa väriseb. Kaussidest valatakse välja ja ajalugu karjatab. Nuhtlused paisatakse õhku ja universum soikub. Ja kõige selle keskel hüüab suur inimhulk: Halleluujal!” (Charles Teel, “The Apocalypse as Litur-gy,” Spectrum 14.3.)

Teel on organiseerinud ülikooli tudengitele jumalateenistusi, kus kogudus loeb lõigu Ilmutuseraamatust ja siis laulab vastava kirikulaulu; tekstid ja laulud vaheldumisi. Sellised teenistused annavad tõelise taju Ilmutuseraamatu liturgilisest jõust ning sel moel nende tekstide kuulamine avab neis olevat viisil, mida lihtsalt lugedes ei koge.

Kristuse-keskne jumalateenistus (Ilm 1:13-18)

Ilmutuseraamatu 1. peatükk visandab pildi Kristuse-kesksest jumalateenistu-sest. Pärast seda, kui sõnadega on maalitud imetlustäratav pilt Jeessusest seismas “seitsme kuldlambijala” vahel (12. s), annab Johannes teada, et “ma langesin tema

jalge ette nagu surnu” (17. s). Esimene asi, mida Jeesus talle pärast seda ütles, oli “ära karda!” (17. s). Kristus tuleb aukartustäratavas tugevuses, kuid meil ei tule Teda karta.

Tähistades võitu Kristuses (Ilm 19:1-5)

Mõningaid inimesi kohutab Ilmutuseraamatus leiduv vägivald ja sõdimine. Nad küsivad: “Kuidas saab Rahuvürsti kujutada mõõgaga, juhatamas tohutut armeed, matmas elusalt arvukalt inimesi ja tehes nii, et veri virtsub hobuse ratsmeteni?” Pea aga meeles seda, et armeed saab vaadelda kahest seisukohast. Süüaluse jaoks tundub see kohutav, kuid süüteo ohvrid – rõhutatud ja tagakiusatud – näevad selles vabastajate salka. Kas sina tajud Kristuse armeed Ilmutuseraamatus rõhutute või rõhujate seisukohalt?

Kristlased “paluvad austada ajaloo Issandat, kes vallutas ilmaliku kultuuri suurrustleva rikkuse ja tagakiusava võimu,” võtab Teel kokku. “Kui Babüloni metsalise metsik tagakiusamine ähvardabihu ning kuningliku hoora osav kultuuriline ja majanduslik ahvatlus ähvardab hinge... õhutatakse ülejäänute kogukondi seisma kindlalt vastu väärreligiooni ja poliitilisele süsteemile.” See ei ole tujukas sõnastus nähtamatute, vaimsete jõudude kohta. “Babüloni metsalised, kuninglikud hoorad ja deemonlikud draakonid on reaalsed. Väga reaalsed. Nende väär-süsteemide vormid küll vahelduvad, kuid nad hiilivad ustavate ligi igal ajajärgul. Ja ometi on Halleluuja hõise samuti reaalne. See kuulutab, et lõplik reaalsus on pigem seotud Uue Jeruusalemma kui Baabüloniga.” (Samas.)

Evangeelium point (Ilm 21)

Ilm 21. peatükis jõuame loo lõppu. Millest räägib kogu Piibel? Jumalast, kes ütleb, et Tema on andnud oma elu selle planeedi eest; pärast seda, kui Ta on võitnud sõja kurjusega, pärast seda, kui Ta ennistab kohale selle, mille Ta esikohale panna tahtis, elame me koos Jumalaga ning oleme Tema perekond maailmas, kus enam ei ole kannatusi, pole enam ebaõiglust või haigust, pole enam surma ega meeleteid. Uus Jeruusalemm on kogukond, mis on “täielikult kaasaarvav”. See on iga suguharu ja rahva kodu. See on vaesuseta, sest tänavad on kaetud kullaga ning kõik sära ja kalliskivid pakuvad üle kujutlusvõime olevaid tehnoloogilisi imesid.

“Armastus ja osavõtlikkus, mida Jumal ise on hinge istutanud, leiab seal kõige tõelisema ja meeldivama väljenduse... Seal mõtisklevad surematud kustumatu rõõmuga loova väe imede ja lunastava armastuse mõistatuse üle... Iga annet arendatakse, iga võimet suurendatakse. Teadmiste omandamine ei väsita mõistust ega kurna jõudu. Seal võib teostada kõige suurepärasemaid ettevõtmisi ja unistusi, ellu viia kõrgemaid ideid ja teostada ülevamaid taotlusi. Ja ikkagi kerkib uusi kõrgusi ületamiseks, uusi imesid imetlemiseks, uusi tõdesid mõistmiseks ja uudseid eesmärke mõistuse, hinge ja ihu võimete rakendamiseks.” (Suur võitlus, lk 677.)

Ilmutuseraamat õpetab adventistidele, et nende jumalakummardamise fookus peaks alati haarama endasse tugeva lootuse taju – kombatava, maitstava, käegakatsutava lootuse. Ilmutuseraamatu sõnum on lootusesõnum. Jumal ütleb selle kaudu: “Ükskõik, kui arakstegevaks asjad lähevad, mina võidan!” Kristus on võit-

ja! Tema uus maa teostub. Ainuski tõeliselt ehe adventistlik jumalateenistus – ainuski jutlus, palve ega laul – ei peaks olema ilma selle lootuse tajuta: lootuseta, mis paistab lunastusplaanist ja veelkord lõpliku võiduna suure, pika Kristuse sõja üle kurjusega.

Monte Sahlin, Springboro, Ohio, USA

Saatesõna: “See ei ole tujukas sõnastus nähtamatute, vaimsete jõudude kohta.”

Esmaspäev, 19. september

Teenistus Jumala kohaselt

Tunnistus — Ilm 3:7, 8

“Jälgigem Jeesust tagasihoidlikult Jeruusalemma sõitmas, kui kogu järekjäijate hulk hakkas valjuhäälselt rõõmustama ja ülistama Jumalat... , öeldes: “Önnis-tatud olgu, kes tuleb, kuningas Issanda nimel! Rahu taevas ja kirkus kõrgustes!” (Varased kirjutised, lk 108.)

“Niisugune särav lootus, niisugune lunastus, mille Kristus on meile ostanud oma verega – kas me ei peaks olema rahul? Kas me ei peaks kiitma Jumalat isegi kõva häälega nagu tegid järelkäijad siis, kui Jeesus ratsutas Jeruusalemma? Eks ole meie väljavaade palju säravam kui oli neil?

Riikide tõusust ja langusest, nagu ilmneb Taanieli raamatust ja Ilmutuseraamatust, tuleb meil õppida, kuivõrd tähtsusetu on pelk väline ja maine sära.” (The Faith I Live By, lk 345.)

“Ilmutuseraamatu viiendat peatükki tuleb vägagi uurida. Sellel on suur tähtsus nende jaoks, kes teevad oma osa Jumala töös neil maailma ajaloo lõpupäevadel.” (Tunnistused kogudusele, 9. kd, lk 266.)

“Vaadates üle meie möödunud päevi, olles läbi käinud meie arengu iga sammu kuni praeguse seisuni, võin ma öelda: Tänu Jumalale! Kui ma näen, mida Issand on korda saatnud, täidab mind vaimustus ja usaldus Kristuse, meie juhi vastu. Meil ei ole midagi karta.” (Last Day Events, lk 71.)

“Paljud võivad teha Ilmutuseraamatu sõnad vaimseks müsteeriumiks, rõõvides neilt seega nende pühaliku tähtsuse. Jumal teatab, et Tema hukkamõist tabab kasvavas kohutavuses igaüht, kes püüab muuta selles raamatus – Jeesuse Kristuse Ilmutuses – kirjapandud pühalikke sõnu. “Önnis on see, kes loeb, ning need, kes kuulavad neid ennustuse sõnu ja hoiavad tallel, mis sellesse on kirjutatud.”... Tänu Jumalale selle imelise avalduse eest! Võimalused, mida see pakub, näivad olevat meie jaoks peaaegu et haaramatult suured ning panevad meid punastama nõrkuse ja uskmatusel pärast. Ülistagem Issandat, et võime usu kaudu näha oma Päästjat.” (The Advent Review and Sabbath Herald, 5. juuli 1906.)

REAGEERI

Ellen White ütleb Varastes kirjutistes: “Ilmutuseraamatu 3:7, 8 rakendamine taevase pühamu ja Kristuse teenistuse kohta oli minu jaoks täiesti uus. Ma ei ol-

nud kunagi varem kuulnud kedagi seda teemat arendavat.” (Varased kirjutised, lk-d 42-45.) Kuidas saame värskendada jumalateenimist nii, et sellesse oleks haaratud rohkem pidulikke elemente, ja millised need välja näeksid ja välja kõlaksid?

Santhosh Jackson, Laurel, Maryland, USA

Saatesõna: “Ilmutuseraamatust tuleb meil õppida, kuivõrd tähtsusetu on pelk väline ja maine sära.”

Teisipäev, 20. september

Sellepärast, kes Ta on

Tõestus — Ilm 1:8; 14.6, 7

Piibli viimane raamat esitab evangeeliumi põhiliini. See räägib meile, kes on Jeesus. Ilm 1:8 ütleb Jeesus meile, et Ta on alati olemas olnud. “Mina olen A ja O,” ütleb Issand Jumal, “kes on ja kes oli ja kes tuleb.” Seega pole kunagi olnud aega, mil Teda ei oleks kummardatud. Tõendit Tema piiramatust olemasolust võib leida Js 9:6, kus Teda nimetatakse “Igaveseks Isaks” (Js 9:5). Igavene tähendab igavesti kestav, lõputu, lakkamatu või väljasurematu. Me kummardame Teda sellepärast, et Ta on igavene.

Seesama Jesaja raamatu salm ütleb meile, et Jeesus on “Vägev Jumal”. Johannes osutab Talle kui Sõnale ja jätkab, et “Sõna oli Jumal” (Jh 1:1). Selles salmis olev sõna Jumal on kreeka keeles “theos”, tähendades jumalust või ülimat Jumalikkust. (James Strong, *The New Strong’s Exhaustive Concordance of the Bible*, (Thomas Nelson Publishers, Nashville: 1996), lk 41.) Me kummardame Teda sellepärast, et Ta on Jumal.

Jh 1:3 leiame, et “kõik on tekkinud tema läbi ja ilma temata ei ole tekkinud midagi.” Jeesus – Igavene Isa, Vägev Jumal – lõi kõik. Me kummardame Teda sellepärast, et Ta on Looja.

Ilm 1:8 ütleb, et Jumal on see, kes elab ja kes oli surnud ja kes elab “igavesest ajast igavesti”. Tema näitas oma armastust meie vastu “Kristus suri meie eest, kui me olime alles patused”. “Kui me oleme aga surnud koos Kristusega, siis usume, et me ka elame koos temaga” (Rm 5:8; 6:8). Me kummardame Teda sellepärast, et Ta on meie Päästja.

Jeesuse evangeelium sellest, kes Ta tegelikult on, läbib Ilmutseraamatu. Siit näeme, et Jeesus on see, keda kummardada. Tema on Ilmutuse Jumal. Tema on Igavene, Kõikväeline, Looja ja Lunastaja. Tema on see, kellest Ilm 14:7 räägib siis, kui ütleb: “Kartke Jumalat ning ülistage teda, sest tema kohtumõistmise tund on tulnud, ning kummardage teda, kes on teinud taeva ja maa ja mere ja vete allikad!” Jeesus peab olema meie kummardamise kese. Olgem Tema suhtes aukartlikud, andke Talle au, ja kummardage Teda!

REAGEERI

1. Kust me teame, et Ilm 14:7 räägib Jeesusest? (Vaata ka Jh 5:22.)

2. Rääkisime täna Jumala – Jeesuse – kummardamisest sellepärast, et Ta on Igavene, Kõikväeline, Looja ja Lunastaja. Miks Teda veel kummardada?

3. Miks on jumalakummardamine enamat kui lihtsalt palveks põlvedele las-kumine?

Tresa A. Beard, Silver Spring, Maryland, USA

Saatesõna: "Jeesuse evangeelium sellest, kes Ta tegelikult on, läbistab Ilmutseraa-matu."

Kolmapäev, 21. september

Minu Jumal on aukartustäratav Jumal!

Kuidas siis — Jb 42:1-6

On mõned suurepäraseid hümnid, mis sügavalt meie hinge liigutavad. Liturgia ja heldimapanevad sõnad saavad viia meid põlvedel universumi Looja ette. Mõned kokkusaamiskohad võivad muuta meie jumalateenistust. Kuid vahel kaotame sil-mist jumalateenistuse isikliku külje. Just see vaatepunkt teeb sisse vahe, kas me haakume jumalateenistusega või oleme lihtsalt pealtvaatajad.

Iiobi raamatus ja Ilmutuseraamatus on sarnased lunastavad teemad. Jb 42:1-6 palub Iiob, et Jumal talle andeks annaks, kuna ta kahtles Jumala jõus. Iiob mõtles, et ta sai kõigest aru, kuid siis tuli tal märkida, et ehkki ta oli kuulnud sõnu, oli tal jäänud mõistmata nende tegelik tähendus. Ta oli pannud ennast Jumala kohale, seades hetkeks kahtluse alla Looja. Milline ülbis loodu poolt mõelda, et ta suudab mõista Loojat. Iiob oli lugenud sõnu, aga ta ei olnud neid hoomanud. Kui ta seda tegi, kohutas teda tema jultumus.

Pärast seda, kui oled neid salme lugenud New International Version´ist, kujuta ette kohtusaali. Kujutle, et vaatad otsa karmi-ilmelisele kohtunikule, kes kõrgub üle sinu. "Siis Iiob vastas Issandale ja ütles: "Mina tean, et sina suudad kõike ja et sinul ei ole ükski asi võimatu." Sa küsisid: "Kes on see, kes mõistmatult püüab varjata sinu nõu?"

Sellepärast ma olen jutustanud, millest ma pole aru saanud, asjadest, mis mul-le on imalikud ja mida ma ei mõista. [Kaldkiri lisatud.]

Sina ütlesid: "Kuule siis ometi ja ma räägin, mina küsin sinult ja sina seleta mulle!"

Ma olin ainult kõrvaga kuulnud kuuldusi sinust, aga nüüd on mu silm sind näinud."

Iiobi sõnade põhjal võivad järgmised sammud viia sügavama jumalakummar-damis-kogemiseni:

Lase lahti "mina"-hoiakust. Jumal on kummardmise kese, mitte sina. Võta omaks palve: "Alanda mind, oh Issand!"

Loe uuesti Ilmutuseraamatut. Keskene sellele, mida ütleb see raamat Jumala kohta. Prohvetikuulutused ei ole peamised sündmused. Pigem nii, et need osuta-vad peamisele sündmusele – Kristuse teisele tulekule. Otsi uusi vaateid jumala-

kummardamise koostisosadest (nagu palve ja teistega koos Jumala ülistamine).

Kaalutle, milliseid sõnu sa kasutad Jumala kirjeldamiseks. Uuri kuninglikkuse kontseptsiooni. Kirjelda Jumala väge neis kujundeis, mis sinus vastu kajavad. Küsi, mida saab Ilmutuseraamat sulle õpetada sügavast austusest.

REAGEERI

1. Milline vahe on selles, kui meil on Jumala-keskne jumalakummardamise vaatepunkt, mitte aga egoistlik vaatepunkt?

2. Millist osa mängib apokalüptiline sümboolne keel jumalakummardamises ja kuidas seostub see lootusega?

Gianluca Bruno, Mason, Ohio, USA

Saatesõna: "Jumal on meie jumalakummardmise kese, mitte meie."

Neljapäev, 22. september

"Meil on see lootus"

Arvamus — Ilm 19:1-6; 21:1-7

Kõige suurem kristlik kuulajaskond, keda ma eales olen kuulnud koos laulvat, oli Peakonverentsi istungjärgu hingamispäevane kuulajaskond. Oli hämmastav kuulda tuhandeid hääli ühinemas Jumala ülistamises. Mõistusega saan ma aru, et meil on üle kogu maailma tuhandeid liikmeid, kuid mind pani heldima see, kui need tuhanded usklikud oma hääled ühendasid. Selles mõttes muutus Ilm 19:6 elavaks: "Ma kuulsin otsekui suure rahvahulga häälekõma ning otsekui suurvee kohinat ning otsekui võimsat piksemürinat."

Laul, mille siia kirjutati, on üks neist, mis on heljunud tohutul, rahvast pungil staadionil, erutades neid, kes on kohal:

"Meil on see lootus hinges põlemas – lootus, et Jeesus tuleb taas!

Meil on see usk, Ta selle äratas – usk, et Ta töötus täitub aus!

Usume, et aeg on käes, millal rahvad suures väes ärkavad ja hüüavad:

"Halleluuja Kuningal!"

Meil on see lootus hinges põlemas – lootus, et Jeesus tuleb taas – lootus, et Jeesus tuleb taas!"

Ma mõtlesin, et ma sain neist sõnadest aru. Kindlasti suutsin ma neid tajuda ja rõõmustada selle lootuse valjuhäälselt kuulutamisest tuhandete inimeste poolt. Kuid ma ei hoomanud neid emotsionaalselt seni, kui mu 12aastane nõbu Mark 2010. aasta jaanuaris suri, kolm aastat pärast oma 13aastase venna Jamesi surma. Nad põdesid neuroloogilist haigust, mida tuntakse Batteni tõvena, mis ilmneb siis, kui vanematel on üks ja sama retsessiivne geen.

Pärast seda, kui olin näinud nende hääbumist ja olnud tunnistajaks perekonna ja sõprade valule, sai lootus uue tähenduse. Ilm 21:4 omab nüüd nägu ja nime: "Tema pühib ära iga pisara nende silmist ning surma ei ole enam ega leinamist ega kisendamist, ning valu ei ole enam, sest endine on möödunud."

Nüüd võin ma “näha” ja “kuulda” lootuse laulu ja ülistada uue köitvusega läbi taevaste viisil, mida ma varem ei suutnud. Lootusel on nüüd täiesti uus tähendus ning mul on raske ära oodata, millal tuleb uus maa! Ma rõõmustan selle üle, et Looja Jumal on võitnud ja võidab. Tema on tõesti väärt lakkamatut tänu ja kummardamist.

REAGEERI

1. Milliseid muid sõnu saad kasutada Jumala majesteetlikkuse kirjeldamiseks?
2. Mida õpetab Ilmutuseraamat meile sügavast lugupidamisest?
3. Kuidas on lootus saanud sinu jaoks “elavaks”?

Stephanie Sahlin Jackson, Laurel, Maryland, USA

Reede, 23. september

Tall on väärt!

Uuring — Ilm 1:1; 5:13, 14

JÄRELDA

Ilmutus. Salapärased sümbolid. Kodeeritud sõnumid. Apokalüpsis. Häving. Harmagedon. Maailma lõpp. Või vähemalt on see paljude inimeste arusaam Ilmutuseraamatust. Kuid pöörake tähelepanu sellele, kuidas see raamat ennast ise tutvustab: “Jeesuse Kristuse ilmutus” (Ilm 1:1). Mitte ilmutus maailma ajaloost või lõpuaja sündmustest (või vähemasti pole see peamine). Vaid ilmutus Jeesusest Kristusest. Ja nii saab see raamat meie Päästja kummardamise kanaliks.

MÕTLE JÄRELE

- Joonista pilt Kristusest sellisena nagu seda kirjeldab Ilm 1:10-16. Konkordantsi kasutades leia salmid, mis selgitavad sümboolikat ja märgi, mida iga selle kirjelduse osa meile Temast räägib.
- Leia üks või enam laulu, mille teema on pärit Ilmutuseraamatust ja mõtiskle nende sõnade üle.
 - Mõtiskle, mis moodi näeb välja elada Ilm 21:-22:5 kirjeldatud maailmas.
 - Loe läbi neli jumalakummardamis-stseeni Ilmutuseraamatust (ptk-d 4, 5, 15 ja 19). Kuidas õhutavad need stseenid sind jumalateenimisele?
 - Vali lõigud Ilmutuseraamatust, mida kasutada lugemiseks sinu hingamispäevakooli klassis või piibliuurimisgrupis.

SEOSTA

The Story of Redemption, ptk-d 65-67 : Suur võitlus, ptk-d 35-37.

C. Mervyn Maxwell, God Cares (Pacific Press®: Boise, Idaho, 1985), 2. kd, lk-d 152–173.

Sonia Huenergardt, Bishop, California, USA